

Projekt z dnia 10 kwietnia 2008 r.

USTAWA

z dnia.....2008 r.

o podatku akcyzowym¹⁾

Dział I

Przepisy ogólne

Rozdział 1

Przepisy wstępne

Art. 1. Ustawa reguluje opodatkowanie podatkiem akcyzowym, zwanym dalej „akcyzą”, wyrobów akcyzowych oraz samochodów osobowych.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) wyroby akcyzowe - wyroby energetyczne, energię elektryczną, napoje alkoholowe oraz wyroby tytoniowe, określone w załączniku nr 1 do ustawy;
- 2) terytorium kraju – terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) terytorium państwa członkowskiego – terytorium, innego niż Rzeczpospolita Polska, państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej, które według prawa Wspólnoty jest traktowane jako terytorium tego państwa członkowskiego dla celów stosowania przepisów dotyczących wyrobów akcyzowych, z tym że na potrzeby stosowania ustawy:
 - a) uznaje się za wyłączone z terytoriów następujących państw członkowskich:
 - z Republiki Federalnej Niemiec - wyspę Helgoland i obszar Buesingen,
 - z Republiki Włoskiej - Livigno, Campione d'Italia i włoskie wody jeziora Lugano,
 - z Królestwa Hiszpanii - Ceutę i Melillę, Wyspy Kanaryjskie²⁾,
 - z Republiki Francuskiej - zamorskie departamenty³⁾,
 - b) transakcje pochodzące z lub przeznaczone dla:
 - Księstwa Monako - są traktowane jak transakcje pochodzące z lub przeznaczone dla Republiki Francuskiej,
 - Jungholz i Mittelberg (Kleines Walsertal) - są traktowane jak transakcje pochodzące z lub przeznaczone dla Republiki Federalnej Niemiec,
 - wyspy Man - są traktowane jak transakcje pochodzące z lub przeznaczone dla Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,
 - San Marino - są traktowane jak transakcje pochodzące z lub przeznaczone dla Republiki Włoskiej,

- stref suwerennych Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w Akrotiri i Dhekelia - są traktowane jako transakcje pochodzące z lub przeznaczone dla Republiki Cypryjskiej,
- c) należy uwzględnić szczególny status przyznany górze Athos gwarantowany przez art. 105 konstytucji Grecji;
- 4) terytorium Wspólnoty Europejskiej - terytorium kraju, jak również terytoria państw członkowskich;
- 5) terytorium państwa trzeciego - terytorium inne niż terytorium Wspólnoty Europejskiej;
- 6) eksport - wywóz wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium kraju poza terytorium Wspólnoty Europejskiej potwierdzony przez urząd celny, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów lub samochodów poza terytorium Wspólnoty Europejskiej; nie jest eksportem wywóz wyrobów akcyzowych, jeżeli są oznaczone znakami akcyzy;
- 7) import - przywóz wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytoriów państw trzecich na terytorium kraju;
- 8) dostawa wewnątrzspółnotowa - przemieszczenie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego; nie jest dostawą wewnątrzspółnotową przemieszczenie wyrobów akcyzowych, jeżeli są oznaczone znakami akcyzy;
- 9) nabycie wewnątrzspółnotowe - przemieszczenie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju;
- 10) skład podatkowy - miejsce, w którym określone wyroby akcyzowe są: produkowane, magazynowane, przeładowywane, lub do którego wyroby te są wprowadzane lub z którego są wyprowadzane - z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy; w przypadku składu podatkowego znajdującego się na terytorium kraju miejsce to jest określone w zezwoleniu wydanym przez właściwego naczelnika urzędu celnego;
- 11) podmiot prowadzący skład podatkowy – podmiot, który uzyskał zezwolenie właściwego organu na prowadzenie składu podatkowego;
- 12) procedura zawieszenia poboru akcyzy – procedurę stosowaną podczas produkcji, magazynowania, przeładowywania i przemieszczania wyrobów akcyzowych, w trakcie której, gdy spełnione są warunki określone w przepisach o akcyzie, obowiązek podatkowy nie przekształca się w zobowiązanie podatkowe;
- 13) zarejestrowany handlowiec - podmiot, któremu wydano zezwolenie na nabywanie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;
- 14) niezarejestrowany handlowiec - podmiot, któremu wydano jednorazowe zezwolenie na nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;
- 15) administracyjny dokument towarzyszący - dokument, na podstawie którego przemieszcza się wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 16) uproszczony dokument towarzyszący - dokument, na podstawie którego przemieszcza się, w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej lub nabycia wewnątrzspółnotowego, wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą w tym alkohol etylowy całkowicie skażony środkami dopuszczonymi do skażenia alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 288 z 23.11.1993, str. 12, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 249, z późn. zm.);

- 17) znaki akcyzy - znaki służące do oznaczania wyrobów akcyzowych lub opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych, podlegających obowiązkowi oznaczania, obejmujące:
- a) podatkowe znaki akcyzy, które są potwierdzeniem wpłaty kwoty stanowiącej wartość podatkowych znaków akcyzy,
 - b) legalizacyjne znaki akcyzy, które są potwierdzeniem prawa podmiotu obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, do przeznaczenia tych wyrobów do sprzedaży;
- 18) faktura - dokument w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług;
- 19) nabywca końcowy – podmiot nabywający energię elektryczną, nieposiadający koncesji na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót tą energią w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm. ⁴⁾);
- 20) ubytki wyrobów akcyzowych - wszelkie straty wyrobów akcyzowych, określonych w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, powstałe podczas stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz napojów alkoholowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;
- 21) sprzedaż - każdą czynność faktyczną lub prawną, w wyniku której dochodzi do przeniesienia posiadania lub własności przedmiotu sprzedaży na inny podmiot;
- 22) podmiot zużywający – podmiot, który wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem ze względu na ich przeznaczenie, zużywa na cele uprawniające do zwolnienia;
- 23) podmiot pośredniczący – podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie działalności polegającej na dostarczaniu wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu zużywającego, a w przypadku wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 1 i 2, pochodzących również z importu;

Art. 3. 1. Do celów poboru akcyzy i obowiązku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy stosuje się klasyfikację w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN) zgodną z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. WE L 256 z 7.9.1987, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 2, str. 382, z późn. zm.).

2. Zmiany w Nomenklaturze Scalonej (CN) nie powodują zmian w opodatkowaniu wyrobów akcyzowych, jeżeli nie zostały określone w ustawie.

Art. 4. W przypadku planowania przez Radę Ministrów zmiany stawek akcyzy na dany rok budżetowy, Rada Ministrów przedstawia wraz z projektem ustawy budżetowej projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym, określający wysokość stawek akcyzy na dany rok budżetowy.

Art. 5. Do postępowań w sprawach wynikających z przepisów niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm. ⁵⁾).

Rozdział 2

Przedmiot opodatkowania i obowiązek podatkowy

Art. 6. 1. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

- 1) produkcja wyrobów akcyzowych;
- 2) wprowadzenie wyrobów akcyzowych do składu podatkowego;
- 3) import wyrobów akcyzowych;
- 4) nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych z wyłączeniem nabycia wewnątrzwspólnotowego dokonywanego do składu podatkowego;
- 5) wyprowadzenie ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wyrobów akcyzowych niebędących własnością podmiotu prowadzącego ten skład podatkowy, z wyłączeniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem ze względu na ich przeznaczenie.

2. Jeżeli w stosunku do wyrobu akcyzowego powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o których mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu, jeżeli kwota akcyzy została, po zakończeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy, określona lub zadeklarowana w należytą wysokość, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

3. Przedmiotem opodatkowania jest również:

1) użycie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie albo określoną stawką akcyzy związaną z ich przeznaczeniem, jeżeli:

a) użycie wyrobów było niezgodne z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia albo zastosowania tej stawki akcyzy, lub

b) użyto wyroby bez zachowania, określonych w przepisach szczególnych lub odrębnych, warunków uprawniających do zastosowania tej stawki akcyzy;

2) dostarczenie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, jeżeli odbyło się ono z naruszeniem warunków uprawniających do zastosowania zwolnienia od akcyzy;

3) sprzedaż wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, objętych określoną stawką akcyzy związaną z ich przeznaczeniem, jeżeli ich sprzedaż odbyła się z naruszeniem warunków uprawniających do zastosowania tej stawki akcyzy;

4) nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należytą wysokość lub jeżeli w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie można tego ustalić.

4. Przedmiotem opodatkowania akcyzą są również ubytki wyrobów akcyzowych.

5. Przedmiotem opodatkowania jest również zużycie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, do produkcji innych wyrobów, w ilościach przekraczających dopuszczalne normy zużycia.

6. W przypadku papierosów lub tytoniu do palenia, niezależnie od ust. 1 i 3, przedmiotem opodatkowania jest również:

1) sprzedaż lub oferowanie na sprzedaż papierosów lub tytoniu do palenia poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy:

a) w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną,

b) z odpłatnością powyżej maksymalnej ceny detalicznej, w tym w połączeniu z innym towarem lub usługą lub w połączeniu z przyznaniem nabywcy nieodpłatnej premii w postaci innych towarów lub usług;

- 2) posiadanie poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy papierosów lub tytoniu do palenia w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną;
- 3) sprzedaż lub posiadanie poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy papierosów lub tytoniu do palenia w opakowaniach jednostkowych oznaczonych maksymalną ceną detaliczną, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości.

7. Czynności lub stany faktyczne, o których mowa w ust. 1 – 6, są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa.

Art. 7. 1. W przypadku energii elektrycznej, przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

- 1) nabycie wewnątrzwspólnotowe energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
- 2) sprzedaż energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju;
- 3) zużycie energii elektrycznej przez podmiot posiadający koncesję na przesyłanie, dystrybucję lub obrót tą energią w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne;
- 4) zużycie lub sprzedaż energii elektrycznej przez podmiot nie posiadający koncesji, o której mowa w pkt 3, który wyprodukował tę energię;
- 5) import energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
- 6) zużycie energii elektrycznej przez nabywcę końcowego, jeżeli nie została od niej zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tej energii elektrycznej nabywcy końcowemu.

2. Za zużycie energii elektrycznej nie uznaje się strat powstałych w wyniku przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, z wyłączeniem energii zużytej w związku z jej przesyłaniem lub dystrybucją.

3. Czynności, o których mowa w ust. 1, są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa.

Art. 8. 1. Obowiązek podatkowy powstaje z dniem wykonania czynności podlegających opodatkowaniu, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

2. Obowiązek podatkowy z tytułu importu wyrobów akcyzowych powstaje z dniem:

- 1) powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego albo
- 2) objęcia wyrobów akcyzowych zawieszającą procedurą celną w rozumieniu przepisów prawa celnego.

3. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego handlowca lub niezarejestrowanego handlowca, powstaje z dniem, w którym wyroby akcyzowe zostały wprowadzone do określonego we właściwym zezwoleniu miejsca odbioru wyrobów akcyzowych.

4. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, dokonanego na potrzeby wykonywanej przez podatnika działalności gospodarczej na terytorium kraju, powstaje z dniem otrzymania wyrobów akcyzowych przez podatnika, nie później jednak niż w 7 dniu, licząc od dnia dokonania wysyłki określonej w uproszczonym dokumencie towarzyszącym.

5. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych, do których zgodnie z przepisami prawa Wspólnoty Europejskiej, nie stosuje się procedury zawieszenia poboru akcyzy, a które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, powstaje z dniem otrzymania tych wyrobów przez podatnika.

6. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, dokonanego przez osobę fizyczną w ilościach wskazujących

na przeznaczenie handlowe, o których mowa w art. 31 ust. 3 i 5, powstaje w dniu ich przemieszczenia na terytorium kraju.

7. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, dokonanego za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego, powstaje z dniem odbioru dostarczonych wyrobów akcyzowych do odbiorcy na terytorium kraju.

8. Obowiązek podatkowy z tytułu sprzedaży wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 6 ust. 3 pkt 3 i ust. 6 pkt 1, powstaje z dniem wydania ich nabywcy.

9. Jeżeli sprzedaż, o której mowa w art. 6 ust. 3 pkt 3, powinna być potwierdzona fakturą, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury, nie później jednak niż w 7 dniu, licząc od dnia wydania wyrobu akcyzowego.

10. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia lub posiadania wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 6 ust. 3 pkt 4, lub z tytułu posiadania papierosów lub tytoniu do palenia, o których mowa w art. 6 ust. 6 pkt 2 lub 3, powstaje z dniem nabycia lub wejścia w posiadanie tych wyrobów, z zastrzeżeniem ust. 13.

11. Obowiązek podatkowy z tytułu ubytków napojów alkoholowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, powstaje z dniem ich powstania.

12. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu czynności lub stanu faktycznego, podlegających opodatkowaniu, za datę jego powstania uznaje się dzień, w którym uprawniony organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej stwierdził dokonanie danej czynności lub istnienie danego stanu faktycznego.

13. W przypadku organów administracji rządowej, które nabyły lub weszły w posiadanie wyrobów akcyzowych określonych w art. 6 ust. 3 pkt 4 i ust. 6 pkt 2, podlegających na mocy przepisów odrębnych czynnościom określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wykonywanym przez te organy, obowiązek podatkowy powstaje z dniem zużycia lub sprzedaży przez nie tych wyrobów.

Art. 9. 1. W przypadku energii elektrycznej obowiązek podatkowy powstaje z dniem:

- 1) nabycia wewnątrzspółnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
- 2) wydania energii nabywcy końcowemu, w przypadku sprzedaży energii elektrycznej na terytorium kraju;
- 3) zużycia energii elektrycznej, w przypadkach, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3, 4 i 6;
- 4) wydania energii elektrycznej, w przypadku sprzedaży, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 4;
- 5) powstania długu celnego, w przypadku importu energii elektrycznej przez nabywcę końcowego.

2. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy za datę jego powstania uznaje się dzień, w którym uprawniony organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej stwierdził dokonanie czynności, o której mowa w art. 7 ust. 1.

Rozdział 3

Podatnik i płatnik akcyzy. Właściwość organów podatkowych

Art. 10. 1. Podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, zwana dalej „podatnikiem”.

2. Podatnikiem jest również podmiot:

- 1) nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości lub jeżeli w wyniku kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego albo postępowania podatkowego nie można tego ustalić;
- 2) będący nabywcą końcowym zużywającym energię elektryczną, jeżeli od tej energii nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tej energii elektrycznej nabywcy końcowemu;
- 3) u którego powstają ubytki wyrobów akcyzowych, również gdy nie jest właścicielem tych wyrobów akcyzowych;
- 4) posiadający poza składem podatkowym papierosy lub tytoń do palenia w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną;
- 5) będący przedstawicielem podatkowym, o którym mowa w art. 71 ust. 1;
- 6) niebędący importerem, lecz na którym ciąży obowiązek uiszczenia cła.

3. Podatnikiem z tytułu wyprowadzenia ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wyrobów akcyzowych niebędących własnością podmiotu prowadzącego ten skład podatkowy, jest podmiot będący właścicielem tych wyrobów.

4. Podatnikiem, z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego handlowca na rzecz osoby trzeciej, jest zarejestrowany handlowiec.

5. Jeżeli obowiązek podatkowy ciąży na kilku podatnikach z tytułu dokonania czynności lub zaistnienia stanu faktycznego, o których mowa w art. 6 ust. 3, 4 i 6, których przedmiotem są te same wyroby akcyzowe, zapłata akcyzy związanej z tymi wyrobami przez jednego z tych podatników, powoduje wygaśnięcie zobowiązania podatkowego pozostałych podatników.

6. Podatnikiem w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego od podmiotu zagranicznego, niemającego siedziby, miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju, jest podmiot reprezentujący, wyznaczony przez podmiot zagraniczny.

7. Podmiotem reprezentującym może być jedynie podmiot posiadający siedzibę na terytorium kraju i spełniający warunki, o których mowa w art. 44 ust. 1 pkt 2-4.

8. Nabywca końcowy jest obowiązany przesłać kopię faktury, o której mowa w art. 19 pkt 1, podmiotowi reprezentującemu.

9. W przypadku niewyznaczenia podmiotu reprezentującego lub nieprzesłania przez nabywcę końcowego podmiotowi reprezentującemu kopii faktury, o której mowa w art. 19 pkt 1, w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania, podatnikiem jest nabywca końcowy, który dokonał nabycia wewnątrzspółnotowego energii elektrycznej.

10. Podmiot reprezentujący jest obowiązany złożyć zgłoszenie rejestracyjne właściwemu naczelnikowi urzędu celnego zgodnie z art. 14. W zgłoszeniu należy wskazać podmiot zagraniczny reprezentowany przez podmiot reprezentujący.

Art. 11. 1. Jeżeli obowiązek podatkowy powstaje z tytułu wykonania czynności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, podmiot prowadzący skład podatkowy, z którego wyprowadzono wyroby akcyzowe poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jest płatnikiem akcyzy należnej od podatnika, o którym mowa w art. 10 ust. 3.

2. Płatnik obowiązany jest uzależnić wyprowadzenie ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, od uprzedniego przekazania mu kwoty akcyzy przez podatnika albo odpowiedniego zabezpieczenia na poczet tej kwoty.

3. Płatnik może odstąpić od warunku, o którym mowa w ust. 2, w przypadku podmiotów, z którymi pozostaje w stałych relacjach gospodarczych, w szczególności jeżeli magazynuje w składzie podatkowym inne wyroby akcyzowe podatnika, w ilości zabezpieczającej należną akcyzę.

Art. 12. 1. Organami podatkowymi w zakresie akcyzy są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej.

2. Zadania w zakresie akcyzy na terytorium kraju wykonują odpowiednio naczelnicy urzędów celnych i dyrektorzy izb celnych wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Właściwość miejscową naczelnika urzędu celnego i dyrektora izby celnej, ustala się ze względu na miejsce wystąpienia przedmiotu opodatkowania, z zastrzeżeniem ust. 4 i 6 - 11.

4. Jeżeli przedmioty opodatkowania wystąpią na terenie właściwości miejscowej dwóch lub więcej organów podatkowych, właściwość miejscową ustala się dla:

1) osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej – ze względu na adres ich siedziby,

2) osób fizycznych - ze względu na adres ich zamieszkania

- z wyłączeniem właściwości miejscowej w przypadku: ustalania przez właściwego naczelnika urzędu celnego norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych, dokumentowania przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem administracyjnego dokumentu towarzyszącego oraz zamieszczania w tym dokumencie informacji o dokonanej kontroli, zatwierdzania sposobu prowadzenia ewidencji określonych w niniejszej ustawie, powiadamiania naczelnika urzędu celnego przez podmiot prowadzący skład podatkowy o zamiarze wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego, a także ustalania stanu wykorzystania zabezpieczenia akcyzowego przed jego zastosowaniem - którą ustala się zgodnie z ust. 3.

5. Jeżeli przedmioty opodatkowania wystąpią na obszarze właściwości miejscowej dwóch lub więcej organów podatkowych, na wniosek właściwego naczelnika urzędu celnego lub właściwego dyrektora izby celnej, określone we wniosku czynności: sprawdzające, kontroli podatkowej lub postępowania podatkowego, wykonuje odpowiednio naczelnik urzędu celnego lub dyrektor izby celnej, właściwy ze względu na miejsce wystąpienia przedmiotów opodatkowania.

6. W przypadku importu organami podatkowymi w zakresie akcyzy są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, właściwi na podstawie przepisów prawa celnego, do obliczenia i zaksięgowania kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego.

7. W przypadku osób fizycznych, które dokonują nabycia wewnątrzspółnotowego, z wyjątkiem nabycia wewnątrzspółnotowego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, organami podatkowymi są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, właściwi ze względu na adres ich zamieszkania.

8. Organami podatkowymi właściwymi w kwestii zwrotu akcyzy, o którym mowa w art. 38 ust. 3 oraz w art. 73 ust. 1 i 2, są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, u których dokonano rozliczenia i zapłaty akcyzy.

9. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 3, 4 i 6–8, właściwym organem podatkowym jest Naczelnik Urzędu Celnego I w Warszawie i Dyrektor Izby Celnej w Warszawie.

10. Właściwymi, w zakresie określonych w ustawie spraw dotyczących znaków akcyzy, są naczelnik urzędu celnego, zwany dalej „właściwym naczelnikiem urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy”, i dyrektor izby celnej, zwany dalej „właściwym dyrektorem izby celnej w sprawach znaków akcyzy”, wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, których właściwość miejscową ustala się ze względu na adres siedziby lub zamieszkania podmiotu obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

11. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 10, właściwym naczelnikiem urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy i właściwym

dyrektorem izby celnej w sprawach znaków akcyzy jest Naczelnik Urzędu Celnego II w Warszawie i Dyrektor Izby Celnej w Warszawie.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz urzędów celnych i izb celnych, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi do wykonywania zadań w zakresie akcyzy na terytorium kraju, oraz terytorialny zasięg ich działania, z uwzględnieniem liczby podatników prowadzących działalność na danym obszarze.

13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz urzędów celnych i izb celnych, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi w zakresie określonych w ustawie spraw dotyczących znaków akcyzy, a także terytorialny zasięg ich działania, uwzględniając terytorialne rozmieszczenie podmiotów obowiązanych do oznaczania wyrobów znakami akcyzy.

Rozdział 4

Międzynarodowa współpraca administracyjna w dziedzinie akcyzy. Rejestracja podmiotów.

Art. 13. 1. Jednostką współpracy administracyjnej w dziedzinie akcyzy jest centralne biuro łącznikowe ELO, usytuowane w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, które wykonuje zadania w zakresie współpracy administracyjnej w dziedzinie akcyzy, o których mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2073/2004 z dnia 16 listopada 2004 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych (Dz. Urz. UE L 359 z 4.12.2004, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9 t. 47, str. 1).

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć w drodze zarządzenia również inną jednostkę do współpracy administracyjnej w dziedzinie akcyzy, określonej w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określając zakres jej obowiązków, a także zasady jej współpracy z organami podatkowymi w zakresie akcyzy.

Art. 14. 1. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą jest obowiązany, przed dniem wykonania pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą lub pierwszej czynności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, złożyć zgłoszenie rejestracyjne właściwemu naczelnikowi urzędu celnego. Zgłoszenie rejestracyjne zawiera dane dotyczące prowadzonej działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, a w przypadku działalności gospodarczej z użyciem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy, również adresy wykonywanej działalności oraz określenie rodzaju i przewidywanej średniej miesięcznej ilości zużywanego wyrobu akcyzowego.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego pisemnie potwierdza przyjęcie zgłoszenia rejestracyjnego w akcyzie.

3. Jeżeli dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym ulegną zmianie, podmiot jest obowiązany zgłosić zmianę właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

4. Przepis ust. 1, nie ma zastosowania w przypadku podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie zerową stawką akcyzy.

5. W przypadku zmiany zerowej stawki akcyzy na inną stawkę akcyzy zgłoszenie rejestracyjne, o którym mowa w ust. 1, składa się w terminie 14 dni od dnia zmiany stawki.

6. Przepisy ust. 1-5, nie mają zastosowania do podmiotów zużywających, nieposiadających na terytorium kraju siedziby, stałego miejsca zamieszkania albo stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej.

Art. 15. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego prowadzi rejestr podmiotów, o których mowa w art. 14 ust. 1. Rejestr zawiera w szczególności dane identyfikacyjne podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.

2. Na wniosek zainteresowanego podmiotu właściwy naczelnik urzędu celnego jest obowiązany do wydania zaświadczenia stwierdzającego, że dany podmiot jest zarejestrowanym podmiotem. Zainteresowanym podmiotem jest każdy mający interes prawny w uzyskaniu informacji o zarejestrowanym podmiocie.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych prowadzi komputerową bazę danych, która zawiera w szczególności:

- 1) dane identyfikacyjne podmiotów prowadzących składy podatkowe, zarejestrowanych handlowców oraz podmiotów pośredniczących, adres ich siedziby lub zamieszkania;
- 2) określenie rodzaju prowadzonej działalności przez podmioty, o których mowa w pkt 1, oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych objętych tą działalnością;
- 3) adresy, pod którymi zlokalizowane są składy podatkowe, miejsca odbioru wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanych handlowców oraz miejsca, pod którymi wykonywana jest działalność podmiotów pośredniczących;
- 4) numery akcyzowe składów podatkowych, podmiotów prowadzących składy podatkowe, zarejestrowanych handlowców, a także numery podmiotów pośredniczących.

4. Dane z bazy danych, o których mowa w ust. 3 pkt 4, są potwierdzane na wniosek zainteresowanych podmiotów albo udostępniane właściwym organom państw członkowskich Wspólnoty Europejskiej.

Art. 16. 1. Jeżeli podmiot zaprzestał wykonywania czynności, o których mowa w art. 14 ust. 1, jest obowiązany w terminie 7 dni złożyć zgłoszenie o zaprzestaniu wykonywania tych czynności właściwemu naczelnikowi urzędu celnego; zgłoszenie stanowi podstawę do wykreślenia podmiotu z rejestru przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

2. W przypadku przejęcia praw i obowiązków podmiotu zarejestrowanego na podstawie odrębnych przepisów oraz zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej, zgłoszenia o zaprzestaniu działalności dokonuje następca prawny podmiotu zarejestrowanego lub inne osoby, które przejęły jego prawa i obowiązki, w terminie o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku gdy zaprzestanie wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu lub zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej nie zostało zgłoszone zgodnie z ust. 1 i 2, właściwy naczelnik urzędu celnego, który dokonał rejestracji, z urzędu wykreśla z rejestru podmiot zarejestrowany.

4. Właściwy naczelnik urzędu celnego powiadamia o wykreśleniu z rejestru:

- 1) podmiot zarejestrowany, chyba że w wyniku podjętych czynności sprawdzających okaże się, że podmiot nie istnieje lub mimo podjętych udokumentowanych prób nie ma możliwości skontaktowania się z nim albo jego pełnomocnikiem;
- 2) Agencję Rezerw Materiałowych, w przypadku podmiotów zarejestrowanych, obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. Nr 52, poz. 343).

5. Przepisy ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio w przypadku zmiany stawki akcyzy na zerową stawkę akcyzy.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia rejestracyjnego, wzór potwierdzenia zgłoszenia rejestracyjnego oraz wzór

zgłoszenia o zaprzestaniu wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu lub zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowej identyfikacji podmiotów.

Rozdział 5

Deklaracja podatkowa. Terminy płatności akcyzy

Art. 17. 1. Podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

- 1) składać, we właściwym urzędzie celnym, deklaracje w sprawie akcyzy, zwane dalej „deklaracjami podatkowymi”, według ustalonego wzoru,
 - 2) wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej
- za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

2. W przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

- 1) składać deklaracje podatkowe we właściwym urzędzie celnym
 - 2) wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej
- za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy skutkujące powstaniem zobowiązania podatkowego.

3. Przepisy ust. 1 i 2, nie mają zastosowania:

- 1) w zakresie, w jakim podatnik obowiązany jest do złożenia deklaracji uproszczonej, o której mowa w art. 55 ust. 2 pkt 3, art. 69 ust. 1 pkt 3 oraz art. 97 ust. 1;
- 2) w zakresie, w jakim podatnik obowiązany jest do złożenia deklaracji w sprawie akcyzy od energii elektrycznej, o której mowa w art. 19;
- 3) do podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych zerową stawką akcyzy lub objętych zwolnieniem od akcyzy z wyjątkiem zwolnień częściowych lub zwolnień realizowanych przez zwrot akcyzy lub zwolnień ubytków, o których mowa w art. 24 ust. 7;
- 4) do importu wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 21 - 23;
- 5) do podatnika, o którym mowa w art. 10 ust. 3.

4. Płatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

- 1) obliczać i pobierać od podatnika akcyzę w należnej wysokości;
- 2) składać deklaracje podatkowe we właściwym dla podatnika urzędzie celnym oraz wpłacać akcyzę na rachunek właściwej dla podatnika izby celnej za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy;
- 3) prowadzić ewidencję akcyzy należnej od podatnika.

5. Zobowiązanie podatkowe przyjmuje się w wysokości wynikającej z deklaracji podatkowej, chyba że organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej określi inną wysokość tego zobowiązania.

6. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany, za każdy miesiąc, do 25 dnia następnego miesiąca, składać we właściwym urzędzie celnym informacje o znajdujących się w składzie podatkowym wyrobach akcyzowych, objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy. Informacje o wyrobach akcyzowych sporządza się na podstawie ewidencji, o której mowa w art. 49 ust. 4.

7. Z zastrzeżeniem art. 18 ust. 4 oraz art. 21 ust. 2, kwotę akcyzy pomniejsza się o kwotę stanowiącą wartość, prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania

jednostkowe wyrobów akcyzowych, podatkowych znaków akcyzy, wpłaconą w celu ich otrzymania, nie wcześniej jednak niż:

- 1) w przypadku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy:
 - a) w składzie podatkowym na terytorium kraju,
 - b) przez podmiot dokonujący produkcji wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2, 4 lub 5
- następnego dnia po naniesieniu tych znaków na dany wyrób akcyzowy;
- 2) w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy na terytorium państwa członkowskiego – następnego dnia po wprowadzeniu wyrobów akcyzowych do składu podatkowego na terytorium kraju;
- 3) w przypadku zarejestrowanego handlowca lub niezarejestrowanego handlowca – następnego dnia po powstaniu obowiązku podatkowego;
- 4) w przypadku podatnika prowadzącego działalność gospodarczą, nabywającego wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą na terytorium państwa członkowskiego na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej – po powstaniu obowiązku podatkowego.

8. Kwota akcyzy należna od danych wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w składzie podatkowym, może być pomniejszona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania innych wyrobów akcyzowych.

9. W przypadku ubytków wyrobów akcyzowych, przekraczających normy dopuszczalnych ubytków lub dopuszczalne normy zużycia, o których mowa w art. 76 ust. 1 i 2, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać deklarację podatkową oraz wpłacać akcyzę za dzienny okres rozliczeniowy, w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wystąpił ten okres rozliczeniowy, z wyłączeniem ubytków, o których mowa w art. 24 ust. 7.

10. W przypadku produkcji poza składem podatkowym wyrobów akcyzowych, o których mowa w załączniku nr 2 do ustawy, oraz wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną, niż stawka zerowa, producent, w sytuacji, o której mowa w art. 43 ust. 1 pkt 5, obowiązany jest:

- 1) składać, we właściwym urzędzie celnym, deklaracje w sprawie przedpłaty akcyzy, według ustalonego wzoru,
 - 2) wpłacać przedpłatę akcyzy na rachunek właściwej izby celnej, w wysokości akcyzy, jaka będzie należna od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych w danym miesiącu
- za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym wyroby akcyzowe zostaną wyprodukowane.

11. Przedpłatę akcyzy zalicza się na poczet akcyzy należnej za miesiąc rozliczeniowy, o którym mowa w ust. 10.

12. Przedpłatę akcyzy uwzględnia się w deklaracji podatkowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1.

13. W przypadku gdy wpłacona przedpłata akcyzy jest mniejsza od należnej akcyzy za miesiąc rozliczeniowy, którego przedpłata akcyzy dotyczy, od tej różnicy należne są odsetki jak od zaległości podatkowej, za okres od ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym wyroby akcyzowe zostały wyprodukowane do dnia w którym powinna zostać zapłacona należna akcyza za te wyroby.

14. Nadpłatę przedpłaty akcyzy wykazaną w deklaracji podatkowej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, rozlicza się przy przedpłatach akcyzy za następne okresy rozliczeniowe, jeżeli podatnik nie posiada zaległości podatkowych, oraz bieżących zobowiązań podatkowych, ani nie złożył wniosku o zaliczenie nadpłaty w całości lub w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych.

15. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory deklaracji podatkowych, deklaracji w sprawie przedpłaty akcyzy oraz informacji o wyrobach akcyzowych znajdujących się w składzie podatkowym, zamieszczając objaśnienia, co do sposobu prawidłowego składania deklaracji podatkowych, deklaracji w sprawie przedpłaty akcyzy i informacji o wyrobach akcyzowych znajdujących się w składzie podatkowym, informacje o terminach i miejscu ich składania, pouczenie podatnika lub płatnika, że deklaracje podatkowe stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, jak również zapewniając możliwość prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.

16. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb lub warunki dokonywania rozliczeń akcyzy, w szczególności w przypadkach pomniejszenia kwoty akcyzy o kwotę akcyzy zapłaconą w cenie zakupu wyrobów akcyzowych zużytych do wytworzenia innych wyrobów akcyzowych,
- 2) dłuższe niż wymienione w ust. 1, 2, 4 i 9 oraz w art. 18 ust. 2 i art. 19, okresy rozliczeniowe, terminy składania deklaracji lub wpłaty akcyzy - uwzględniając zasadę jednokrotnego opodatkowania akcyzą, częstotliwość powstawania obowiązku podatkowego w akcyzie oraz konieczność zapewnienia prawidłowego wykonania obowiązku podatkowego i zapłaty akcyzy.

Art. 18. 1. Zarejestrowani handlowcy oraz podmioty prowadzące składy podatkowe, w tym również jako płatnicy, są obowiązani do obliczenia i zapłaty akcyzy wstępnie za okresyienne.

2. Wstępnych wpłat akcyzy za okresyienne, zwanych dalej „wpłatami dziennymi”, dokonuje się nie później niż 25 dnia po dniu, w którym nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy i powstało zobowiązanie podatkowe.

3. Wpłatyienne dokonane za miesiąc rozliczeniowy są uwzględniane w deklaracjach podatkowych, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 lub ust. 4 pkt 2.

4. Wpłatyienne pomniejsza się o:

- 1) kwotę stanowiącą wartość prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, podatkowych znaków akcyzy, wpłaconą w celu ich otrzymania; pomniejszenie może być dokonane nie wcześniej niż:
 - a) w przypadku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy w składzie podatkowym na terytorium kraju - następnego dnia po naniesieniu tych znaków na dany wyrób akcyzowy,
 - b) w przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy na terytorium państwa członkowskiego – następnego dnia po wprowadzeniu wyrobów akcyzowych do składu podatkowego na terytorium kraju,
 - c) w przypadku zarejestrowanego handlowca – następnego dnia po powstaniu obowiązku podatkowego;
- 2) kwoty przysługujących podatnikowi zwolnień i pomniejszeń akcyzy.

5. Nadpłatę wpłat dziennych wykazaną w deklaracji podatkowej, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 lub ust. 4 pkt 2, rozlicza się przy wpłatach dziennych za następne okresy rozliczeniowe, jeżeli podatnik nie posiada zaległości podatkowych, oraz bieżących zobowiązań podatkowych, ani nie złoży wniosku o zaliczenie nadpłaty w całości lub w części na poczet przysługujących zobowiązań podatkowych.

6. Wpłataienne stanowi zaliczkę na akcyzę.

Art. 19. W przypadku energii elektrycznej podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego składać deklaracje podatkowe we właściwym urzędzie celnym oraz

wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej, w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym:

- 1) upłynął termin płatności wynikający z faktury, a jeżeli termin ten nie został określony, po miesiącu w którym wystawiono fakturę – w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;
- 2) upłynął termin płatności, określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw energii elektrycznej albo jeżeli termin ten nie został określony w umowie, po miesiącu w którym upłynął termin płatności wynikający z faktury, a jeżeli termin ten nie został określony w fakturze, po miesiącu w którym wystawiono fakturę – w przypadku sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju;
- 3) nastąpiło zużycie lub sprzedaż energii elektrycznej - w przypadkach, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3, 4 i 6.

Art. 20. 1. W przypadku składania deklaracji i wpłaty akcyzy, o której mowa w art. 19 pkt 1 lub 2, za okres dłuższy niż dwa miesiące, podatnik posiadający koncesję na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne oraz podmiot reprezentujący, jest obowiązany do obliczenia i zapłaty akcyzy wstępnie za okresy miesięczne na podstawie szacunków dokonanych w oparciu o ewidencję, o której mowa w art. 82.

2. Wstępnych wpłat akcyzy za okresy miesięczne, zwanych dalej „wpłatami miesięcznymi”, dokonuje się w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu czynności, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2.

3. Podmiot reprezentujący jest obowiązany uzyskać informacje o ilości energii elektrycznej przesłanej nabywcy końcowemu od podmiotu dostarczającego tę energię elektryczną.

4. Wpłaty miesięczne są uwzględniane w deklaracjach podatkowych, o których mowa w art. 19.

5. Wpłaty miesięczne są pomniejszane o kwoty przysługujących podatnikowi zwolnień i pomniejszeń akcyzy.

6. Nadpłatę wpłat miesięcznych wykazaną w deklaracji podatkowej, o której mowa w art. 19 pkt 1 lub 2, rozlicza się przy wpłatach miesięcznych za następne okresy rozliczeniowe, jeżeli podatnik nie posiada zaległości podatkowych, oraz bieżących zobowiązań podatkowych, ani nie złożył wniosku o zaliczenie nadpłaty w całości lub w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych.

Rozdział 6

Postępowanie w przypadku importu

Art. 21. 1. W przypadku importu podatnik jest obowiązany do obliczenia i wykazania kwoty akcyzy w zgłoszeniu celnym, z uwzględnieniem obowiązujących stawek, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Kwotę akcyzy przypadającą do zapłaty z tytułu importu wyrobów akcyzowych pomniejsza się o wartość podatkowych znaków akcyzy prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe objęte zgłoszeniem celnym.

3. W przypadku objęcia importowanych wyrobów akcyzowych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, podatnik dokonujący ich importu jest obowiązany zamieścić w zgłoszeniu celnym informację o kwocie akcyzy, która byłaby należna gdyby wyroby akcyzowe nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

4. Jeżeli organ celny stwierdzi, iż w zgłoszeniu celnym kwota akcyzy została wykazana nieprawidłowo, wydaje decyzję określającą kwotę akcyzy w należnej wysokości. Właściwy naczelnik urzędu celnego może określić kwotę akcyzy w decyzji dotyczącej należności celnych przywozowych.

5. Po przyjęciu zgłoszenia celnego podatnik może wystąpić do właściwego naczelnika urzędu celnego o wydanie decyzji określającej kwotę akcyzy w należnej wysokości.

6. W przypadkach innych niż określone w ust. 1, 4 i 5, właściwy naczelnik urzędu celnego określa kwotę akcyzy z tytułu importu wyrobów akcyzowych w drodze decyzji.

7. W przypadku określenia kwoty akcyzy w decyzji naczelnika urzędu celnego podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tej decyzji, zapłacić różnicę między akcyzą wynikającą z tej decyzji a akcyzą pobraną przez ten organ wraz z należnymi odsetkami za zwłokę.

Art. 22. 1. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, w odniesieniu do terminów i sposobu zapłaty akcyzy z tytułu importu stosuje się odpowiednio przepisy prawa celnego o terminach i sposobach uiszczania należności celnych, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia terminu płatności oraz innych ułatwień płatniczych określonych tymi przepisami.

2. Podatnik jest obowiązany do zapłaty akcyzy również wtedy, gdy wyroby akcyzowe zostały zwolnione od należności celnych przywozowych lub stawki celne zostały zawieszane albo obniżone do stawki celnej zerowej.

3. Właściwy naczelnik urzędu celnego zabezpiecza kwotę akcyzy, jeżeli nie została ona zapłacona, w przypadkach i trybie stosowanym przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, z wyjątkiem przypadków, gdy wyrób akcyzowy został objęty procedurą zawieszenia poboru akcyzy i zostało złożone zabezpieczenie akcyzowe w rozumieniu przepisów ustawy.

Art. 23. Jeżeli zgodnie z przepisami prawa celnego powiadomienie dłużnika o wysokości długu celnego nie może nastąpić z uwagi na przedawnienie, a istnieje podstawa do obliczenia lub zweryfikowania należności podatkowych, właściwy naczelnik urzędu celnego może określić elementy kalkulacyjne według zasad określonych w przepisach prawa celnego na potrzeby prawidłowego określenia kwoty akcyzy z tytułu importu.

Dział II

Organizacja obrotu wyrobami akcyzowymi

Rozdział 1

Zwolnienia

Art. 24. 1. Zwalnia się od akcyzy sprzedaż lub zużycie energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii, na podstawie dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii, w rozumieniu przepisów prawa energetycznego, posiadanego przez podmiot sprzedający energię elektryczną nabywcy końcowemu lub podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3 lub 4.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się nie wcześniej niż z chwilą otrzymania dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia.

3. Zwalnia się od akcyzy, do dnia 1 stycznia 2012 r., węgiel i koks objęte pozycjami CN 2701, 27 02 oraz 2704 00, przeznaczone do celów opałowych.

4. Zwalnia się od akcyzy, do dnia 31 października 2013 r. albo do czasu, gdy udział gazu ziemnego w konsumpcji energii na terytorium kraju osiągnie 25%, gaz ziemny (mokry) o kodach CN 2711 11 00 oraz 2711 21 00, przeznaczony do celów opałowych. Jednakże, w momencie, gdy udział gazu ziemnego w konsumpcji energii osiągnie 20%, do dnia 31 października 2013 r. stosuje się stawkę akcyzy stanowiącą 50% stawki określonej w art. 80 ust. 1 pkt 13.

5. Zwalnia się od akcyzy, do czasu obowiązywania zwolnienia, o którym mowa w ust. 4, pozostałe węglowodory gazowe o kodzie CN 2711 29 00, przeznaczone do celów opałowych.

6. Zwalnia się od akcyzy, do czasu obowiązywania zwolnienia, o którym mowa w ust. 4, wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 80 ust. 1 pkt 15 lit. b.

7. Zwalnia się od akcyzy ubytki wyrobów akcyzowych powstałe wskutek zdarzenia losowego lub siły wyższej, pod warunkiem że podatnik wykaże zaistnienie okoliczności uprawniających do zwolnienia.

8. Zwalnia się od akcyzy ubytki wyrobów akcyzowych do wysokości ustalonej dla danego podmiotu przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

9. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 8, nie ma zastosowania w przypadku ubytków powstałych w wyniku popełnienia przestępstwa przeciwko mieniu.

10. Zwalnia się od akcyzy zużycie energii elektrycznej w procesie produkcji energii elektrycznej w elektrowniach, jak również zużycie tej energii w celu podtrzymywania tych procesów produkcyjnych.

11. Zwalnia się od akcyzy zużycie do celów żeglugi, włączając rejsy rybackie, energii elektrycznej wytwarzanej na statku.

12. Zwalnia się od akcyzy alkohol etylowy:

- 1) całkowicie skażony środkami dopuszczonymi do skażenia alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 288 z 23.11.1993, str. 12, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. I, str. 249, z późn. zm.);
- 2) zawarty w produktach leczniczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2004 r. Nr 53, poz. 533, z późn. zm.⁶⁾);
- 3) zawarty w olejkach eterycznych lub mieszaninach substancji zapachowych, stosowanych do wytwarzania artykułów spożywczych i napojów bezalkoholowych o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 1,2% obj.;
- 4) zawarty w artykułach spożywczych lub półproduktach, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 6 lit. d.

13. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą wobec instytucji Wspólnot Europejskich oraz, jeżeli wynika to z porozumień międzynarodowych lub zasady wzajemności, wobec: organizacji międzynarodowych, przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych oraz członków personelu tych przedstawicielstw i urzędów, a także innych osób zrównanych z nimi na podstawie ustaw, umów lub zwyczajów międzynarodowych, jeżeli nie są obywatelami polskimi i nie mają stałego miejsca pobytu na terytorium kraju.

14. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą, których przedmiotem są wyroby akcyzowe przeznaczone dla sił zbrojnych Państw - Stron Traktatu Północnoatlantyckiego, sił zbrojnych uczestniczących w Partnerstwie dla Pokoju oraz dla Kwatery Głównej Wielonarodowego Korpusu Północno - Wschodniego i członków jej personelu oraz dowództw sojusznicznych w szczególności Centrum Szkolenia Sił Połączonych

i członków ich personelu. Zwolnienia nie stosuje się do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 25. 1. Zwalnia się od akcyzy ze względu na przeznaczenie, następujące wyroby akcyzowe:

- 1) używane do statków powietrznych: benzyny lotnicze o kodzie CN 2710 11 31, paliwo typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 11 70 oraz paliwo do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 lub oleje smarowe do silników lotniczych, jeżeli spełnione są warunki o których mowa w ust. 2-8, a także pod warunkiem, że w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 3-5, 7 lub 8, podmiot zużywający je posiada statek powietrzny; zwolnienia nie stosuje się w przypadku prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym, za które uważa się użycie statku powietrznego przez jego właściciela lub inną osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, które korzystają z niego na podstawie umowy najmu lub umowy o podobnym charakterze, do celów innych niż gospodarcze, w szczególności innych niż przewóz pasażerów lub towarów albo świadczenie usług za wynagrodzeniem lub usług na rzecz organów publicznych;
- 2) używane do celów żeglugi, włączając rejsy rybackie, oleje smarowe oznaczone kodem CN 2710 19 81, oleje napędowe lub oleje opałowe, jeżeli spełnione są warunki o których mowa w ust. 2-8, a także pod warunkiem, że w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 3-5, 7 lub 8 podmiot zużywający je posiada jednostkę pływającą; zwolnienia nie stosuje się w przypadku prywatnych rejsów o charakterze rekreacyjnym, za które uważa się każde użycie statku przez jego właściciela lub inną osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, które korzystają z niego na podstawie umowy najmu lub umowy o podobnym charakterze, do celów innych niż gospodarcze, w szczególności innych niż przewóz pasażerów lub towarów albo świadczenie usług za wynagrodzeniem lub usług na rzecz organów publicznych;
- 3) używane do celów opałowych, pozostałe węglowodory gazowe o kodach CN od 2711 12 11 do 2711 19 00, pod warunkiem że spełnione są warunki, o których mowa w ust. 2-8;
- 4) wyroby energetyczne zużywane w procesie produkcji energii elektrycznej w elektrowniach, pod warunkiem że spełnione są warunki o których mowa w ust. 2 pkt 1-5 oraz ust. 3-8;
- 5) alkohol etylowy skażony środkami skażającymi, określonymi przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych spośród środków dopuszczonych do skażania alkoholu etylowego na podstawie przepisów odrębnych wydanych na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z późn. zm.⁷⁾) i wykorzystywany do produkcji produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, jeżeli spełnione są warunki o których mowa w ust. 2 pkt 1, 4 lub 8, oraz odpowiednio w ust. 3-8;
- 6) napoje alkoholowe używane:
 - a) do produkcji octu objętego pozycją (CK) CN 2209 00,
 - b) do produkcji produktów leczniczych, o których mowa w art. 24 ust. 12 pkt 2,
 - c) do produkcji olejków eterycznych, mieszanin substancji zapachowych, o których mowa w art. 24 ust. 12 pkt 3,
 - d) bezpośrednio do wytwarzania artykułów spożywczych - rozlewanych lub innych, lub jako składnik do półproduktów służących do wytwarzania artykułów spożywczych - rozlewanych lub innych, pod warunkiem że w każdym przypadku zawartość

alkoholu etylowego w tych artykułach spożywczych nie przekracza 8,5 litra czystego alkoholu etylowego na 100 kg produktu dla wyrobów czekoladowych i 5 litrów czystego alkoholu etylowego na 100 kg produktu dla wszystkich innych wyrobów

- jeżeli spełnione są warunki o których mowa w ust. 2 pkt 1, 4 lub 8 oraz odpowiednio w ust. 3-8.

2. Warunkiem zwolnień od akcyzy wyrobów akcyzowych ze względu na ich przeznaczenie jest ich:

- 1) dostarczenie ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu zużywającego, lub
- 2) dostarczenie ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu pośredniczącego, lub
- 3) dostarczenie od podmiotu pośredniczącego do podmiotu zużywającego, lub
- 4) nabycie wewnątrzspółnotowe przez zarejestrowanego handlowca w celu zużycia przez niego jako podmiot zużywający, lub
- 5) nabycie wewnątrzspółnotowe przez zarejestrowanego handlowca w celu dostarczenia do podmiotu zużywającego, lub
- 6) import przez podmiot pośredniczący, lub
- 7) import przez podmiot zużywający, lub
- 8) zużycie przez podmiot prowadzący skład podatkowy występujący jako podmiot zużywający.

3. Warunkiem zwolnień wyrobów akcyzowych ze względu na ich przeznaczenie jest również prowadzenie ewidencji wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem przez podmiot prowadzący skład podatkowy, zarejestrowanego handlowca, podmiot pośredniczący oraz podmiot zużywający prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie.

4. Warunkiem zwolnień wyrobów akcyzowych ze względu na ich przeznaczenie jest również:

- 1) objęcie wyrobów akcyzowych, będących przedmiotem zwolnienia, zabezpieczeniem akcyzowym, lub w przypadku importu zabezpieczeniem należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, złożonym przez, odpowiednio: podmiot prowadzący skład podatkowy, podmiot pośredniczący lub zarejestrowanego handlowca, w wysokości zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku naruszenia warunków zwolnienia - do czasu potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych przez, odpowiednio: podmiot zużywający lub podmiot pośredniczący; warunek ten nie dotyczy sytuacji, o której mowa w ust. 2 pkt 4 lub 8;
- 2) dołączenie do przemieszczanych wyrobów akcyzowych dokumentu dostawy wyrobów objętych zwolnieniem od akcyzy, zwanego dalej „dokumentem dostawy”, lub innego dokumentu, zawierającego wszystkie informacje określone w przepisach wydanych na podstawie art. 27 ust. 2 pkt 1 i znajdującego swoją podstawę w porozumieniach międzynarodowych lub w przepisach prawa Wspólnoty Europejskiej;
- 3) dołączenie do przemieszczanych wyrobów akcyzowych dokumentu potwierdzającego objęcie przemieszczanych wyrobów akcyzowych zabezpieczeniem; warunek ten nie dotyczy sytuacji, o której mowa w ust. 2 pkt 4 lub 8.

5. Warunkiem zwolnień wyrobów akcyzowych ze względu na ich przeznaczenie jest ponadto, dokonanie rejestracji, o której mowa w art. 14, przez podmiot zużywający prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, w sytuacji, o której mowa w ust. 2 pkt 1, 3, 5 i 7.

6. Ewidencja, o której mowa w ust. 3, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po zatwierdzeniu przez właściwego naczelnika urzędu celnego jej wzoru i

sposobu prowadzenia. Ewidencja powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

7. Podmiot zużywający będący osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej nabywającą wyroby akcyzowe zwolnione ze względu na ich przeznaczenie jest obowiązany do potwierdzenia odbioru tych wyrobów na dokumencie dostawy oraz do okazania sprzedawcy dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego jej tożsamość, w celu potwierdzenia jej tożsamości.

8. Sprzedawca wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie podmiotowi zużywającemu, o którym mowa w ust. 7, jest obowiązany odmówić sprzedaży tych wyrobów w przypadku, gdy podmiot zużywający odmawia okazania dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego jego tożsamość, lub gdy dane podane przez podmiot zużywający do dokumentu dostawy nie zgadzają się danymi wynikającymi z dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego jego tożsamość.

Art. 26. 1. Podmiotem pośredniczącym może być wyłącznie podmiot, któremu właściwy naczelnik urzędu celnego wydał zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący.

2. Zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący wydawane jest na czas oznaczony, nie dłuższy niż trzy lata albo na czas nieoznaczony, na wniosek podmiotu, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) jest podatnikiem podatku od towarów i usług;
- 2) jest podmiotem, którego działalnością kierują osoby nie karane za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub za przestępstwo skarbowe;
- 3) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe, z wyjątkiem postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu;
- 4) złożył zabezpieczenie akcyzowe;
- 5) nie zostało mu cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, w okresie ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia, żadne z zezwoleń, o których mowa w art. 75 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została mu wydana decyzja o zakazie wykonywania działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173. poz. 1807, z późn. zm.⁸⁾), w zakresie wyrobów akcyzowych.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera dane dotyczące prowadzonej działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON, numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz określenie zakresu działalności, która będzie prowadzona.

4. Podmiot pośredniczący jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

5. Zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący określa w szczególności:

- 1) numer podmiotu pośredniczącego;
- 2) adres siedziby lub zamieszkania podmiotu pośredniczącego;
- 3) adres, pod którym zlokalizowane jest miejsce odbioru wyrobów akcyzowych;

- 4) zakres prowadzonej działalności;
- 5) rodzaj wyrobów akcyzowych.

6. Podmiot pośredniczący jest obowiązany umieszczać swój numer w dokumencie dostawy lub innym zastępującym go dokumencie.

7. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący w przypadku, gdy:

- 1) podmiot występujący z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 2;
- 2) udzielenie zezwolenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego.

8. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa z urzędu zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, jeżeli:

- 1) po uzyskaniu zezwolenia w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego;
- 2) podmiot pośredniczący prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub otrzymanym zezwoleniem;
- 3) utraciło ważność złożone zabezpieczenie akcyzowe lub jego wysokość nie została zaktualizowana w terminie pomimo wezwania;
- 4) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 10.

9. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący na wniosek podmiotu pośredniczącego.

10. Właściwy naczelnik urzędu celnego nie cofa zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, jeżeli podmiot pośredniczący dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy zobowiązanie podatkowe zostało określone przez organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej kwotę zobowiązania.

11. W przypadku gdy zmiana danych zawartych we wniosku wpływa na zmianę treści udzielonego zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, właściwy naczelnik urzędu celnego wydaje, z urzędu lub na wniosek zainteresowanego podmiotu pośredniczącego, decyzję w sprawie zmiany zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący.

Art. 27. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres oraz warunki i tryb stosowania zwolnień od akcyzy, o których mowa w art. 24 i 25,
- 2) sytuacje w których dla zastosowania zwolnienia od akcyzy nie muszą być spełnione niektóre bądź wszystkie warunki, o którym mowa w art. 25 ust. 3-5,
- 3) sytuacje, o których mowa w art. 25 ust. 2 pkt 1-3 i 5-7, w których nie stosuje się dokumentu dostawy

- uwzględniając specyfikę obrotu wyrobami akcyzowymi objętymi zwolnieniem oraz konieczność zapewnienia właściwej kontroli.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór i sposób stosowania dokumentu dostawy oraz podmioty, które wystawiają dokument dostawy,
- 2) zasady prowadzenia ewidencji wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie,

- 3) środki skażające, o których mowa w art. 25 ust. 1 pkt 5, ich ilość oraz warunki stosowania,
- 4) szczegółowe zasady objęcia wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie zabezpieczeniem akcyzowym, o którym mowa w art. 25 ust. 4 pkt 1
 - uwzględniając konieczność skutecznego funkcjonowania zwolnień od akcyzy, konieczność zapewnienia właściwej kontroli oraz możliwość sprawowania szczególnego nadzoru podatkowego, a także konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących wyrobów zwolnionych od akcyzy.

Art. 28. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić zwolnienie od akcyzy w przypadku, gdy:

- 1) uzasadnia to ważny interes związany z bezpieczeństwem publicznym, obronnością państwa, bezpieczeństwem paliwowym państwa lub ochroną środowiska,
- 2) wynika to z przepisów prawa Wspólnoty Europejskiej,
- 3) wynika to z umów międzynarodowych,
- 4) wynika to z konieczności uniknięcia wielokrotnego opodatkowania wyrobów akcyzowych,
- 5) na podstawie przepisów prawa celnego wyroby akcyzowe są zwolnione od należności celnych przywozowych
 - określając szczegółowy zakres oraz warunki i tryb ich stosowania, uwzględniając specyfikę obrotu zwolnionymi wyrobami akcyzowymi oraz konieczność zapewnienia właściwej kontroli.

Art. 29. 1. Ulgi i zwolnienia podatkowe udzielone na podstawie odrębnych ustaw nie mają zastosowania do akcyzy.

2. Zwolnienia od akcyzy, o których mowa w art. 28, mogą być:

- 1) całkowite lub częściowe;
- 2) realizowane przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy.

3. W przypadku zwolnienia realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, właściwy naczelnik urzędu celnego określa w drodze decyzji wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

Art. 30. 1. Zwalnia się od akcyzy nabycie wewnątrzspółnotowe paliw silnikowych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach:

- 1) użytkowych pojazdów silnikowych;
- 2) zamontowanych w pojemnikach specjalnego przeznaczenia;
- 3) statków powietrznych lub jednostek pływających.

2. Za użytkowy pojazd silnikowy uważa się każdy silnikowy pojazd drogowy (włączając ciągniki z przyczepą, lub bez), który pod względem konstrukcji lub wyposażenia jest przeznaczony i nadaje się do transportu: odpłatnego i nieodpłatnego więcej niż dziewięciu osób włączając kierowcę, towarów oraz każdy pojazd drogowy specjalnego przeznaczenia innego niż transport jako taki.

3. Za standardowy zbiornik uważa się:

- 1) zbiorniki paliwa na stałe zamontowane przez producenta we wszystkich środkach transportu tego samego rodzaju jak środki transportu, których to dotyczy oraz których zamontowanie na stałe umożliwia bezpośrednio wykorzystanie paliwa zarówno do napędu jak też, w odpowiednim przypadku, do funkcjonowania w trakcie transportu systemu chłodzącego i innych systemów;
- 2) zbiorniki na stałe zamontowane przez producenta we wszystkich pojemnikach takiego samego typu jak dany pojemnik i których zamontowanie na stałe pozwala na bezpośrednie

wykorzystanie paliwa do funkcjonowania w trakcie transportu systemu chłodzenia i innych systemów, w które może być wyposażony pojemnik specjalnego przeznaczenia.

4. Za pojemnik specjalnego przeznaczenia uważa się każdy pojemnik wyposażony w układy chłodzenia, systemy tlenowe, izolacji termicznej oraz inne systemy.

5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie pod warunkiem, że:

- 1) paliwa silnikowe są wykorzystywane wyłącznie przez środek transportu, w którym zostały przywiezione;
- 2) paliwa silnikowe nie zostaną usunięte z tego środka transportu ani nie będą magazynowane, chyba że jest to konieczne w przypadku jego naprawy;
- 3) paliwa silnikowe nie zostaną odpłatnie lub nieodpłatnie odstąpione przez osobę korzystającą ze zwolnienia.

6. W przypadku naruszenia warunków, o których mowa w ust. 5, wysokość akcyzy określa się według stanu z dnia naruszenia tych warunków, a jeżeli tego dnia nie da się ustalić z dnia stwierdzenia ich naruszenia oraz według stawek obowiązujących w tym dniu.

Art. 31. 1. Zwalnia się od akcyzy nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego dokonywane przez osobę fizyczną i przemieszczane przez tę osobę osobiście na jej własny użytek, jeżeli ilość tych wyrobów nie wskazuje na przeznaczenie handlowe.

2. W przypadku przemieszczenia przez osobę fizyczną wyrobów akcyzowych w ilościach wskazujących na przeznaczenie handlowe na terytorium kraju, przepisy art. 69 ust. 1 pkt 1 i 3, stosuje się odpowiednio.

3. Na przeznaczenie handlowe wskazuje w szczególności nabycie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych w ilościach przekraczających:

- 1) wyroby tytoniowe:
 - a) papierosy – 800 sztuk,
 - b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 g/szt.) – 400 sztuk,
 - c) cygara – 200 sztuk,
 - d) tytoń do palenia – 1 kg;
- 2) napoje alkoholowe:
 - a) alkohol etylowy – 10 l,
 - b) wino i napoje fermentowane – 90 l, w tym wino musujące – 60 l,
 - c) piwo – 110 l,
 - d) produkty pośrednie – 20 l.

4. W celu ustalenia przeznaczenia handlowego nabywanych wewnątrzspółnotowo wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 3, wzięte pod uwagę mogą być także:

- 1) status handlowy osoby fizycznej nabywającej wewnątrzspółnotowo wyroby akcyzowe;
- 2) miejsce gdzie wyroby akcyzowe są umieszczone lub, w razie potrzeby, sposób transportu;
- 3) każdy dokument odnoszący się do wyrobów akcyzowych;
- 4) rodzaj wyrobów akcyzowych.

5. Nabycie wewnątrzspółnotowe przez osobę fizyczną, w każdej ilości, wyrobów energetycznych z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego wskazuje na przeznaczenie tych wyrobów do celów handlowych, jeżeli wyroby te są transportowane nietypowymi rodzajami transportu.

6. Nietypowy rodzaj transportu oznacza:

- 1) transport paliw silnikowych, w inny sposób, niż w zbiornikach paliwowych pojazdów samochodowych, montowanych na stałe przez producenta, we wszystkich pojazdach samochodowych, które pozwalają na bezpośrednie wykorzystanie paliwa do napędu pojazdu samochodowego lub przystosowanych do pojazdów samochodowych, pozwalających na bezpośrednie wykorzystanie gazu jako paliwa, lub w odpowiednich

pojemnikach zapasowych (kanistrach) zawierających paliwa silnikowe, przeznaczone do zużycia w tych pojazdach, w ilości nieprzekraczającej 10 l;

- 2) transport olejów opałowych lub gazu płynnego przeznaczonego do celów opałowych, w inny sposób, niż za pomocą cystern, w imieniu podmiotu gospodarczego zajmującego się wyrobami energetycznymi w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Art. 32. 1. Zwalnia się od akcyzy import:

- 1) paliw silnikowych przewożonych w standardowych zbiornikach:

- a) pojazdów silnikowych,
- b) pojemnika specjalnego przeznaczenia,
- c) statków powietrznych lub jednostek pływających;

- 2) paliw silnikowych znajdujących się w przenośnych kanistrach przewożonych przez pojazdy silnikowe i w ilości nieprzekraczającej 10 litrów na pojazd zgodnie z warunkami określonymi w krajowych przepisach dotyczących przechowywania i transportu paliw;

- 3) niezbędnych do eksploatacji pojazdów smarów znajdujących się w tych pojazdach.

2. Przepisy art. 30 ust. 3-6 stosuje się odpowiednio.

Art. 33. 1. Zwalnia się od akcyzy import wyrobów tytoniowych lub napojów alkoholowych, przywożonych w bagażu osobistym podróżnego, z zastrzeżeniem art. 34, w ramach następujących norm:

- 1) wyroby tytoniowe, pod warunkiem, że są przywożone przez podróżnego, który ukończył 17 lat:

- a) papierosy - 40 sztuk, albo
- b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3g/szt.) - 20 sztuk, albo
- c) cygara - 10 sztuk, albo
- d) tytoń do palenia - 50 g, albo
- e) zestaw wyrobów określonych w lit. a - d, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100 %;

- 2) napoje alkoholowe, pod warunkiem, że są przywożone przez podróżnego, który ukończył 17 lat:

- a) alkohol etylowy nieskażony o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22% obj. - 1 litr albo
- b) alkohol etylowy, napoje fermentowane, wina musujące i wyroby pośrednie, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 22% obj., – łącznie 2 litry, albo
- c) zestaw wyrobów akcyzowych określonych w lit. a i b, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100%;

- 3) wina niemusujące i piwo, pod warunkiem, że są przywożone przez podróżnego, który ukończył 17 lat, w ilości:

- a) wina niemusujące – łącznie 4 litry,
- b) piwo – 16 litrów.

2. Za bagaż osobisty uważa się cały bagaż, który podróżny jest w stanie przedstawić organom celnym, przybywając na terytorium kraju, jak również bagaż, który zostanie przedstawiony organom celnym w terminie późniejszym, pod warunkiem przedstawienia tym organom dowodu, że bagaż był zarejestrowany, jako bagaż towarzyszący przez przedsiębiorstwo, które było odpowiedzialne za jego przewóz w momencie rozpoczęcia podróży.

3. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1 są stosowane pod warunkiem, że:

- 1) charakter lub ilość przywożonych wyrobów akcyzowych nie wskazuje na przywóz w celach handlowych,
- 2) przywóz tych wyrobów ma charakter okazjonalny,
- 3) wyroby te są przeznaczone wyłącznie na własny użytek podróżnego lub jego rodziny lub są przeznaczone na prezenty.

Art. 34. 1. Zwalnia się od akcyzy import wyrobów tytoniowych lub napojów alkoholowych, przywożonych w bagażu osobistym, w rozumieniu art. 33 ust. 2, na własny użytek podróżnego, który:

- 1) ma miejsce zamieszkania w strefie nadgranicznej lub
- 2) jest pracownikiem zatrudnionym w strefie nadgranicznej, lub
- 3) jest członkiem załogi środków transportu wykorzystywanych w ruchu między państwami członkowskimi a państwami trzecimi.

2. Wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1, są zwolnione od akcyzy w ramach następujących norm, pod warunkiem że są przywożone przez podróżnego, który ukończył 17 lat:

1) wyroby tytoniowe:

- a) papierosy - 20 sztuk albo
- b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 g/szt.) - 15 sztuk, albo
- c) cygara - 5 sztuk, albo
- d) tytoń do palenia - 20 g, albo
- e) zestaw wyrobów określonych w lit. a - d, pod warunkiem, że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100 %;

2) napoje alkoholowe:

- a) alkohol etylowy nieskażony o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22% obj. – 0,5 litra albo
- b) alkohol etylowy, napoje fermentowane i wyroby pośrednie o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 22% obj., wina musujące – 0,5 litra, albo
- c) zestaw wyrobów akcyzowych określonych w lit. a i b, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100%;

3) wina niemusujące i piwo, pod warunkiem że są przywożone przez podróżnego, który ukończył 17 lat, w ilości:

- a) wina niemusujące – łącznie 0,5 litra,
- b) piwo – 2 litry.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w przypadku, gdy podróżny mający miejsce zamieszkania w strefie nadgranicznej udowodni, że udaje się poza strefę nadgraniczną w kraju lub nie wraca ze strefy nadgranicznej sąsiadującego państwa trzeciego. W tej sytuacji stosuje się przepis art. 33.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do pracowników zatrudnionych w strefie nadgranicznej i do członków załóg środków transportu wykorzystywanych w ruchu między terytorium państw trzecich a terytorium Wspólnoty Europejskiej, jeżeli przewożą towary w trakcie wykonywania pracy.

5. Przepis art. 33 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 35. 1. Zwalnia się od akcyzy import wyrobów tytoniowych lub napojów alkoholowych, umieszczonych w przesyłce wysyłanej z terytorium państwa trzeciego przez osobę fizyczną i przeznaczonej dla osoby fizycznej przebywającej na terytorium kraju, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) przesyłka ma charakter okazjonalny;
- 2) przesyłka zawiera wyroby akcyzowe przeznaczone wyłącznie do użytku osobistego odbiorcy lub jego rodziny;
- 3) całkowita wartość wyrobów akcyzowych zawartych w przesyłce nie przekracza kwoty wyrażonej w złotych odpowiadającej równowartości 45 euro;
- 4) ilość i rodzaj wyrobów akcyzowych nie wskazują na ich przeznaczenie handlowe;
- 5) odbiorca nie jest obowiązany do uiszczenia jakichkolwiek opłat na rzecz nadawcy w związku z otrzymaniem przesyłki.

2. Wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1, są zwolnione od akcyzy w ramach następujących norm:

1) wyroby tytoniowe:

- a) papierosy - 50 sztuk, albo
- b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 g/szt.) - 25 sztuk, albo
- c) cygara - 10 sztuk, albo
- d) tytoń do palenia - 50 g;

2) napoje alkoholowe:

- a) alkohol etylowy nieskażony o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22% obj. - 1 litr albo
- b) alkohol etylowy, napoje fermentowane i wyroby pośrednie o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nie przekraczającej 22% obj., wina musujące - 1 litr, albo
- c) wina niemusujące - 2 litry.

3. W przypadku, gdy ilość wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1, przekracza normy, o których mowa w ust. 2, opodatkowaniu podlegają wszystkie wyroby tytoniowe i napoje alkoholowe importowane w przesyłce, o której mowa w ust. 1.

4. Kwotę, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wyrażoną w **euro** przelicza się na złote według wyliczonego i ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski bieżącego kursu średniego tej waluty obowiązującego w dniu zastosowania zwolnienia od akcyzy, o którym mowa w ust. 1, a w przypadku, gdy na dzień zastosowania zwolnienia od akcyzy bieżący kurs średni **euro** nie zostanie wyliczony i ogłoszony, kwotę wyrażoną w **euro** przelicza się na złote według kursu ostatnio wyliczonego i ogłoszonego.

Rozdział 2

Procedura zawieszenia poboru akcyzy

Art. 36. 1. Procedura zawieszenia poboru akcyzy ma zastosowanie, jeżeli:

1) wyroby akcyzowe są:

- a) w składzie podatkowym,
- b) przemieszczane między składami podatkowymi na terytorium kraju,
- c) przemieszczane, w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium kraju do urzędu celnego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Wspólnoty Europejskiej;

2), bezpośrednio po dokonaniu przez podmiot prowadzący skład podatkowy importu i dopuszczeniu do obrotu, wyroby akcyzowe są przemieszczane do składu podatkowego tego podmiotu na terytorium kraju.

2. Procedura zawieszenia poboru akcyzy ma również zastosowanie, jeżeli wyroby akcyzowe są przemieszczane:

- 1) ze składu podatkowego na terytorium kraju do składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego;
- 2) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do składu podatkowego na terytorium kraju;
- 3) w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium kraju przez terytorium państw członkowskich do urzędu celnego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Wspólnoty Europejskiej;
- 4) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do urzędu celnego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Wspólnoty Europejskiej;
- 5) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego przez terytorium kraju do urzędu celnego na terytorium innego państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Wspólnoty Europejskiej;
- 6) ze składu podatkowego na terytorium kraju do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwy organ podatkowy państwa członkowskiego do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy lub do wymienionych w art. 24 ust. 13 i 14 sił zbrojnych, instytucji lub organizacji na terytorium państwa członkowskiego;
- 7) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do określonego we właściwym zezwoleniu miejsca ich odbioru przez zarejestrowanego handlowca lub niezarejestrowanego handlowca na terytorium kraju lub do wymienionych w art. 24 ust. 13 i 14 sił zbrojnych, instytucji lub organizacji na terytorium kraju;
- 8) przez terytorium kraju między składami podatkowymi na terytorium państw członkowskich;
- 9) przez terytorium kraju ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwy organ podatkowy państwa członkowskiego do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy, lub do wymienionych w art. 24 ust. 13 i 14 sił zbrojnych, instytucji lub organizacji na terytorium państwa członkowskiego.

3. Pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych zawiesza się:

- 1) jeżeli wyroby te są:
 - a) objęte zawieszającą procedurą celną w rozumieniu przepisów prawa celnego,
 - b) przemieszczane z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego przez terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub do państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w ramach wewnątrzwspólnotowej procedury tranzytu,
 - c) przemieszczane z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego przez terytorium jednego lub większej liczby państw trzecich nie będących państwami członkowskimi Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym na podstawie karnetu TIR, o którym mowa w Konwencji celnej dotyczącej międzynarodowego przewozu towarów z zastosowaniem karnetu TIR (Konwencja TIR), sporządzonej w Genewie dnia 14 listopada 1975 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 17, póź. 76 oraz z 2000 r. Nr 40, poz. 476 i Nr 43, poz. 494), lub karnetu A.T.A., o którym mowa w Konwencji celnej w sprawie karnetu A.T.A. dla odprawy warunkowej towarów (Konwencja A.T.A.), sporządzonej

- w Brukseli dnia 6 grudnia 1961 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 30, poz. 242 oraz z 1998 r. Nr 14, poz. 61);
- 2) w przypadku wprowadzenia do wolnego obszaru celnego lub składu wolnocłowego na terytorium kraju wyrobów:
- a) importowanych,
 - b) określonych w art. 166 lit. b rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz. Urz. WE L 302 z 19.10.1992, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 4, str. 307, z późn. zm.).
4. Pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych może być zawieszony, jeżeli wyroby te otrzymały inne przeznaczenie celne, na podstawie przepisów prawa celnego.
5. Procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się do wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, z zastrzeżeniem art. 43 ust. 1. W przypadku wyrobów akcyzowych oznaczonych kodami CN 2710 11 21, 2710 11 25 oraz 2710 19 29 procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się, jeżeli wyroby te przemieszczane są luzem.
6. Procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się na terytorium kraju również do wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną, niż stawka zerowa, z zastrzeżeniem art. 43 ust. 1 pkt 1.
7. Procedury zawieszenia poboru akcyzy nie stosuje się do energii elektrycznej.

Art. 37. 1. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy jest związana z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych, warunkiem jej zastosowania jest łączne spełnienie przez podmiot prowadzący skład podatkowy następujących warunków:

- 1) dołączenie do przemieszczanych wyrobów akcyzowych administracyjnego dokumentu towarzyszącego;
 - 2) złożenie we właściwym urzędzie celnym zabezpieczenia akcyzowego.
2. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy dostawy wewnątrzspółnotowej do podmiotu nieprowadzącego składu podatkowego, warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, z uwzględnieniem ust. 1, jest: upoważnienie wydane przez właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego do odbioru przez nabywcę wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, a w przypadku wymienionych w art. 24 ust. 13 i 14, sił zbrojnych, instytucji lub organizacji - zastosowanie świadectwa zwolnienia, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 31/96 z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 8 z 11.01.1996, str. 11; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 297).
3. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy nabycia wewnątrzspółnotowego przez siły zbrojne, instytucje lub organizacje wymienione w art. 24 ust. 13 i 14, warunkiem zawieszenia poboru akcyzy, z uwzględnieniem ust. 1, jest zastosowanie świadectwa zwolnienia, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 31/96 z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego.
4. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 36 ust. 6, warunki o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie tylko w obrocie tymi wyrobami na terytorium kraju, z tym, że w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub dostawy wewnątrzspółnotowej warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych, zamiast administracyjnego dokumentu towarzyszącego.
5. W obrocie wyrobami akcyzowymi objętymi procedurą zawieszenia poboru akcyzy nie powstaje zobowiązanie podatkowe i wygasa powstały w wyniku dokonania określonej

czynności podlegającej opodatkowaniu obowiązek podatkowy ciąży na podatniku, z chwilą otrzymania przez niego administracyjnego dokumentu towarzyszącego:

- 1) z potwierdzeniem odbioru wyrobów akcyzowych przez odbiorcę,
- 2) z potwierdzeniem wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium Wspólnoty Europejskiej przez urząd celny, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów - w części objętej potwierdzeniem.

6. Administracyjny dokument towarzyszący może być zastąpiony przez dokument handlowy w przypadku, gdy dokument ten zawiera takie same dane, jakie są wymagane dla administracyjnego dokumentu towarzyszącego. Do dokumentu handlowego zastępującego administracyjny dokument towarzyszący, stosuje się odpowiednio przepisy o administracyjnym dokumencie towarzyszącym.

7. W przypadku zaginięcia lub zniszczenia administracyjnego dokumentu towarzyszącego jako dowód potwierdzający zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy mogą być wykorzystane duplikaty administracyjnego dokumentu towarzyszącego.

8. Warunkiem zawieszenia poboru akcyzy od wyrobów akcyzowych w przypadkach, o których mowa w art. 36 ust. 3, jest:

- 1) zastosowanie dokumentów określonych w przepisach prawa celnego;
- 2) złożenie zabezpieczenia akcyzowego, chyba że kwota akcyzy została zabezpieczona w trybie stosowanym przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego.

9. Procedura zawieszenia poboru akcyzy nie ma zastosowania wobec wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy w dostawie wewnątrzspółnotowej i w obrocie na terytorium kraju, z wyjątkiem przemieszczania wyrobów akcyzowych między, znajdującymi się na terytorium kraju, składami podatkowymi tego samego podmiotu.

10. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do prowadzenia ewidencji wysłanych lub otrzymanych, a zarejestrowany handlowiec – otrzymanych, administracyjnych dokumentów towarzyszących

11. Właściwy naczelnik urzędu celnego opieczętowuje urzędowymi pieczęciami administracyjny dokument towarzyszący zawierający potwierdzenie odbioru wyrobów akcyzowych dokonane przez odbiorcę.

12. W przypadku kontroli dokonanej u odbiorcy wyrobów akcyzowych, które przemieszczane były na podstawie administracyjnego dokumentu towarzyszącego, właściwy naczelnik urzędu celnego zamieszcza w dokumencie informację o dokonanej kontroli.

13. Ewidencja, o której mowa w ust. 10, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po zatwierdzeniu przez właściwego naczelnika urzędu celnego jej wzoru i sposobu prowadzenia. Ewidencja powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

Art. 38. 1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje:

- 1) z dniem wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy; zobowiązanie podatkowe nie powstaje i wygasa obowiązek podatkowy wobec podmiotu prowadzącego skład podatkowy, jeżeli powstał obowiązek podatkowy z tytułu czynności, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, wobec podatnika, o którym mowa w art. 10 ust. 3;
- 2) z dniem zużycia wyrobu akcyzowego w składzie podatkowym; zobowiązanie podatkowe nie powstaje i wygasa obowiązek podatkowy, gdy zużyto wyrób akcyzowy do wyprodukowania innego wyrobu akcyzowego, również w ramach procesów służących bezpośrednio produkcji tego wyrobu; obowiązek podatkowy nie wygasa i zobowiązanie podatkowe powstaje w zakresie, w jakim ilość zużytego wyrobu akcyzowego do

wyprodukowania innego wyrobu akcyzowego, przekracza dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 76 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 2;

- 3) w przypadku nieotrzymania przez podmiot prowadzący skład podatkowy, w terminie dwóch miesięcy od dnia wysyłki ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych, administracyjnego dokumentu towarzyszącego z potwierdzeniem ich odbioru albo wyprowadzenia poza terytorium Wspólnoty Europejskiej, jeżeli przemieszczanie miało miejsce na terytorium kraju;
- 4) w przypadku nieotrzymania przez podmiot prowadzący skład podatkowy, w terminie czterech miesięcy od dnia wysyłki ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych, administracyjnego dokumentu towarzyszącego z potwierdzeniem ich odbioru albo wyprowadzenia poza terytorium Wspólnoty Europejskiej, jeżeli przemieszczanie miało miejsce w ramach dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu przez terytorium państwa członkowskiego;
- 5) z dniem naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, a gdy nie można ustalić dnia ich naruszenia – z dniem stwierdzenia takiego naruszenia przez uprawniony organ;
- 6) z dniem powstania ubytków wyrobów akcyzowych, a gdy nie można ustalić dnia ich powstania z dniem ich stwierdzenia przez uprawniony organ.

2. W przypadku, gdy w stosunku do przemieszczanych przez terytorium Wspólnoty Europejskiej wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy:

- 1) zostaną naruszone na terytorium kraju warunki tej procedury co spowoduje jej zakończenie lub
- 2) nie można ustalić miejsca naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, a jej naruszenie zostanie stwierdzone na terytorium kraju
- właściwy naczelnik urzędu celnego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym doszło do tego naruszenia, a jeżeli tego dnia nie można ustalić - obowiązujących w dniu, w którym stwierdzono to naruszenie; naczelnik ten jest obowiązany poinformować właściwy organ podatkowy państwa wysyłki o naruszeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz pobraniu akcyzy na terytorium kraju.

3. Podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, który otrzymał:

- 1) administracyjny dokument towarzyszący lub jego duplikat z potwierdzeniem odbioru albo wyprowadzenia poza terytorium Wspólnoty Europejskiej wyrobów akcyzowych po upływie terminów, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4 lub
- 2) dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy w państwie członkowskim, w którym doszło do naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, w kwocie odpowiadającej ilości wyrobów akcyzowych będących przedmiotem naruszenia
- przysługuje zwrot kwoty akcyzy zapłaconej przez ten podmiot od tych wyrobów na terytorium kraju, na jego pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, może być złożony w terminie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy.

Art. 39. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór formularza administracyjnego dokumentu towarzyszącego;
- 2) warunki, na jakich dokument handlowy może zastąpić administracyjny dokument towarzyszący;
- 3) szczegółowy sposób stosowania i dokumentowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, w szczególności sposób i terminy obiegu kart administracyjnego dokumentu towarzyszącego, również w przypadku ich zaginięcia lub zniszczenia, zasady prowadzenia

ich ewidencji, sposób potwierdzania odbioru wyrobów akcyzowych przez podmiot prowadzący skład podatkowy, zarejestrowanego handlowca albo niezarejestrowanego handlowca, który jest odbiorcą wyrobów akcyzowych, warunki wykorzystania duplikatów administracyjnego dokumentu towarzyszącego a także sposób stosowania i dokumentowania procedury zawieszenia poboru akcyzy w przypadku importu wyrobów akcyzowych;

- 4) szczegółowy sposób stosowania i dokumentowania procedury zawieszenia poboru akcyzy odnośnie wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa oraz zasady ewidencji dokumentów handlowych towarzyszących przemieszczaniu tych wyrobów;
- 5) sposób postępowania w przypadku braku zwrotu administracyjnego dokumentu towarzyszącego;
- 6) szczegółowe warunki i tryb zwrotu akcyzy w przypadkach, o których mowa w art. 38 ust. 3;
- 7) przypadki oraz warunki, na jakich pobór akcyzy od wyrobów akcyzowych może być zawieszony, jeżeli wyroby te otrzymały inne przeznaczenie celne na podstawie przepisów prawa celnego;
- 8) inne przypadki, w których następuje zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględni:

- 1) specyfikę poszczególnych wyrobów akcyzowych oraz obrotu tymi wyrobami;
- 2) konieczność skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 3) konieczność zapewnienia właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi;
- 4) konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących przemieszczania wyrobów akcyzowych, od których nie zapłacono akcyzy;
- 5) przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej w zakresie akcyzy.

Art. 40. 1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje również z dniem:

- 1) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub upływu okresu, na jaki zostało ono wydane;
- 2) zaprzestania przez podmiot prowadzący skład podatkowy wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą;
- 3) likwidacji przedsiębiorstwa podmiotu prowadzącego skład podatkowy;
- 4) utraty ważności zabezpieczenia akcyzowego podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub utraty ważności zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, o którym mowa w art. 57 ust. 1.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do:

- 1) sporządzenia spisu z natury wyrobów akcyzowych, zwanego dalej „spisem z natury”, według stanu na dzień zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, w terminie 21 dni od tego dnia;
- 2) powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o sporządzeniu spisu z natury i ustalonej ilości wyrobów akcyzowych, a także kwocie akcyzy przypadającej do zapłaty od tych wyrobów, w terminie 7 dni od dnia zakończenia sporządzenia tego spisu, nie później jednak niż w terminie złożenia deklaracji podatkowej i zapłaty akcyzy, o którym mowa w art. 17 ust. 2.

3. Jeżeli spis z natury nie zostanie sporządzony w terminie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lub zostanie sporządzony w sposób nierzetelny, właściwy naczelnik urzędu celnego określa:

- 1) ilość wyrobów akcyzowych w drodze oszacowania;
- 2) wysokość zobowiązania podatkowego w akcyzie.

Art. 41. 1. W przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, zobowiązanie podatkowe powstaje z dniem zakończenia tej procedury, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

2. W przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, do obliczenia wysokości zobowiązania podatkowego, stosuje się stawkę akcyzy obowiązującą w dniu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 42. 1. Tworzy się informatyczny system przemieszczania wyrobów akcyzowych, zwany dalej „Systemem”, umożliwiający, w przypadku gdy wyroby akcyzowe są przemieszczane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy:

- 1) przesyłanie elektronicznego administracyjnego dokumentu towarzyszącego;
- 2) elektroniczną obsługę zabezpieczenia akcyzowego.

2. Systemem administruje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

3. Użytkownikami Systemu są podmioty przemieszczające wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz organy podatkowe właściwe w zakresie akcyzy.

4. Z dniem wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 5, nie stosuje się przepisów dotyczących administracyjnego dokumentu towarzyszącego w formie papierowej, z zastrzeżeniem ust. 6.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób funkcjonowania Systemu,
- 2) szczegółowe wymagania, jakie powinien spełniać elektroniczny administracyjny dokument towarzyszący,
- 3) szczegółowy sposób stosowania i dokumentowania przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przy użyciu elektronicznego administracyjnego dokumentu towarzyszącego, w szczególności sposób obiegu elektronicznego administracyjnego dokumentu towarzyszącego, jego ewidencji oraz potwierdzania odbioru wyrobów akcyzowych przez podmiot prowadzący skład podatkowy,
- 4) procedury szczególne w przypadku awarii Systemu
- uwzględniając konieczność usprawnienia przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, okres, w którym zastosowanie mają przepisy dotyczące administracyjnego dokumentu towarzyszącego w formie papierowej i funkcjonują zarówno papierowa, jak i elektroniczna forma administracyjnego dokumentu towarzyszącego oraz warunki takiego funkcjonowania, uwzględniając:

- 1) konieczność skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 2) konieczność zapewnienia właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi;
- 3) konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących przemieszczania wyrobów akcyzowych, od których nie zapłacono akcyzy;
- 4) przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej w zakresie akcyzy.

Rozdział 3

Składy podatkowe

Art. 43. 1. Produkcja wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy oraz wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym, z wyłączeniem produkcji:

- 1) wyrobów akcyzowych, z wykorzystaniem wyłącznie wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona w wysokości równej lub wyższej od kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych;
- 2) mniej niż 1000 hl w ciągu roku kalendarzowego, win gronowych uzyskanych z winogron pochodzących z upraw własnych, o których mowa w art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 34, poz. 292, Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 oraz z 2006 r. Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541);
- 3) piwa, wina i napojów fermentowanych domowym sposobem, przez osoby fizyczne, na własny użytek i nieprzeznaczonych do sprzedaży;
- 4) mniej niż 10 hl w ciągu roku kalendarzowego, alkoholu etylowego, dokonywanej przez gorzelnie prawnie i ekonomicznie niezależne od wszelkich innych gorzeln i działające na podstawie licencji uzyskanej od innego podmiotu;
- 5) wyrobów akcyzowych, od których została zapłacona przedpłata akcyzy.

2. Magazynowanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym.

3. Przeładunek wyrobów akcyzowych, przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym, z wyłączeniem sytuacji:

- 1) losowych, w przypadkach, w których dokonanie przeładunku możliwe jest tylko w miejscu zdarzenia losowego;
- 2) w których dochodzi do zmiany środka transportu, a przeładowane wyroby akcyzowe w całości przemieszczane są do jednego miejsca odbioru wskazanego w administracyjnym dokumencie towarzyszącym.

4. Podmiotem prowadzącym skład podatkowy może być wyłącznie podmiot, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego.

5. W składzie podatkowym miejsce przeznaczone do magazynowania wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, powinno być wyodrębnione i przeznaczone tylko do przechowywania tych wyrobów.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki prowadzenia składów podatkowych, w tym dotyczące miejsca, w którym wyroby akcyzowe będą magazynowane, uwzględniając:

- 1) specyfikę produkcji poszczególnych wyrobów akcyzowych i obrotu tymi wyrobami;
- 2) konieczność właściwego zabezpieczenia wyrobów akcyzowych przed ich wyprowadzeniem ze składu podatkowego w sposób sprzeczny z obowiązującymi przepisami;
- 3) konieczność zapewnienia właściwej kontroli wyrobów akcyzowych;
- 4) specyfikę środków transportu stosowanych do przewozu wyrobów akcyzowych.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki dokonywania przeładunku wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy poza składem podatkowym, uwzględniając:

- 1) specyfikę poszczególnych wyrobów akcyzowych oraz środków transportu używanych do przemieszczania tych wyrobów;
- 2) konieczność skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy;
- 3) przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej w zakresie akcyzy.

Art. 44. 1. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego jest wydawane podmiotowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) prowadzi co najmniej jeden rodzaj działalności polegającej na produkcji, przeładowywaniu lub magazynowaniu wyrobów akcyzowych, w tym będących również własnością innych podmiotów;
- 2) jest podatnikiem podatku od towarów i usług;
- 3) jest podmiotem, którego działalnością kierują osoby nie karane za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub za przestępstwo skarbowe;
- 4) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe, z wyjątkiem postępowania upadłościowego z możliwością zawarcia układu;
- 5) złoży zabezpieczenie akcyzowe, z zastrzeżeniem art. 57 ust. 1;
- 6) nie zostało jemu cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, w okresie ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia, żadne z zezwoleń, o których mowa w art. 75 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została mu wydana decyzja o zakazie wykonywania działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, w zakresie wyrobów akcyzowych.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 nie ma zastosowania do rolników występujących z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w którym będą wykonywane, zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666), wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c tej ustawy.

3. W przypadku podmiotu prowadzącego w składzie podatkowym działalność polegającą wyłącznie na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym, poza warunkami określonymi w ust. 1, dodatkowym warunkiem wydania zezwolenia jest:

- 1) dla wyrobów tytoniowych - minimalna wysokość obrotu tymi wyrobami, w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, w roku poprzedzającym dany rok podatkowy wynosząca 700 mln zł;
- 2) dla napojów alkoholowych - minimalna wysokość obrotu tymi wyrobami, w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, w roku poprzedzającym dany rok podatkowy wynosząca 100 mln zł;
- 3) dla wyrobów energetycznych z wyłączeniem olejów smarowych - pojemność magazynowa dla tych wyrobów, co najmniej na poziomie 5000 m³;
- 4) dla olejów smarowych – minimalna wysokość obrotu tymi wyrobami, w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, w roku poprzedzającym dany rok podatkowy wynosząca 20 mln zł;
- 5) dla gazu - pojemność magazynowa dla tych wyrobów, co najmniej na poziomie 500 m³.

4. W przypadku podmiotu, prowadzącego w składzie podatkowym działalność polegającą wyłącznie na przeładowywaniu cystern kolejowych z gazem płynnym, nie stosuje się

warunku, o którym mowa w ust. 3 pkt 5, jeżeli przeładowany gaz płynny będzie przemieszczany w procedurze zawieszenia poboru akcyzy do innego składu podatkowego na terytorium kraju.

5. Podmiot produkujący wyroby akcyzowe w składzie podatkowym może w tym składzie podatkowym magazynować wyroby akcyzowe, objęte zezwoleniem na prowadzenie składu podatkowego, również wyprodukowane przez inny podmiot, bez konieczności spełnienia warunków, o których mowa w ust. 3 pkt 1-5.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, w przypadku podmiotów, o których mowa w ust. 3, sytuacje inne niż określona w ust. 4, w których nie muszą być spełnione warunki, o których mowa w ust. 3 pkt 1-5, uwzględniając:

- 1) specyfikę obrotu poszczególnymi wyrobami akcyzowymi;
- 2) możliwości techniczne gwarantujące prawidłowe wykonywanie działalności w zakresie wyrobów akcyzowych;
- 3) konieczność zapewnienia właściwej kontroli wyrobów akcyzowych;
- 4) zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia na terytorium kraju w paliwa ciekłe wynikające z odrębnych przepisów.

Art. 45. 1. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu.

2. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego może być wydane na czas oznaczony, nie dłuższy niż trzy lata albo na czas nieoznaczony.

3. Wniosek zawiera, z uwzględnieniem art. 44 ust. 2, dane dotyczące prowadzonej działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej oraz określenie rodzaju i zakresu działalności, która będzie prowadzona w składzie podatkowym, proponowane zabezpieczenie akcyzowe, a także informację o ilości już prowadzonych składów podatkowych przez podmiot.

4. Przepis ust. 3, w zakresie numeru w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, nie ma zastosowania do rolników występujących z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w którym będą wykonywane, zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c tej ustawy.

5. Wniosek o zezwolenie na prowadzenie pierwszego składu podatkowego, stanowi również wniosek o nadanie podmiotowi numeru akcyzowego podmiotu prowadzącego skład podatkowy.

6. Do wniosku załącza się z uwzględnieniem art. 44 ust. 2, plan składu podatkowego oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 44.

7. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

8. W przypadku zmiany rodzaju lub zakresu działalności prowadzonej w składzie podatkowym, w wyniku której jest wymagane dokonanie zmiany zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, powiadomienia o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany.

9. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 7 i 8, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany.

10. Zmiana miejsca prowadzenia składu podatkowego lub podmiotu prowadzącego skład podatkowy wymaga w każdym przypadku uzyskania nowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.

11. W przypadku planowanej zmiany rodzaju lub zakresu działalności prowadzonej w składzie podatkowym, w wyniku której podmiot prowadzący skład podatkowy zamierza produkować, magazynować lub dokonywać przeładunku wyrobów należących do innej, niż będąca przedmiotem dotychczasowej działalności, grupy wyrobów akcyzowych, wymagane jest uzyskanie nowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.

Art. 46. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego wydając zezwolenie na prowadzenie pierwszego składu podatkowego, nadaje podmiotowi odrębną decyzją numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy.

2. Dla każdego składu podatkowego wydaje się odrębne zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego oraz określa się odrębny numer akcyzowy składu podatkowego.

3. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego określa w szczególności:

- 1) numer akcyzowy składu podatkowego;
 - 2) adres, pod którym zlokalizowany jest skład podatkowy;
 - 3) rodzaj prowadzonej działalności w składzie podatkowym;
 - 4) rodzaj wyrobów akcyzowych, będących przedmiotem działalności w składzie podatkowym;
 - 5) formę i wysokość zabezpieczenia akcyzowego, a także termin obowiązywania zabezpieczenia, a w przypadku zwolnienia podmiotu występującego z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego z obowiązku złożenia zabezpieczenia - przewidywaną maksymalną kwotę zobowiązania podatkowego podlegającego zabezpieczeniu akcyzowemu oraz termin ważności zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego.
4. W każdym zezwoleniu naczelnik urzędu celnego, który je wydał, wskazuje numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy, nadany na podstawie ust. 1.

Art. 47. 1. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany umieszczać numer akcyzowy składu podatkowego, z którego są wyprowadzane wyroby akcyzowe w administracyjnym dokumencie towarzyszącym.

2. Podmiot, który prowadzi więcej niż jeden skład podatkowy, jest obowiązany wykazywać w deklaracji podatkowej wszystkie numery akcyzowe składów podatkowych, których deklaracja ta dotyczy.

Art. 48. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego w przypadku, gdy:

- 1) podmiot występujący z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 44 ust. 1 lub 3;
- 2) udzielenie zezwolenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego;
- 3) proponowana lokalizacja składu podatkowego, stan lub wielkość pomieszczeń, w których ma być prowadzony skład podatkowy, lub stan ich wyposażenia uniemożliwia sprawowanie szczególnego nadzoru podatkowego.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa z urzędu zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli:

- 1) po uzyskaniu zezwolenia w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego;

- 2) podmiot prowadzący skład podatkowy prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub otrzymanym zezwoleniem;
- 3) złożone zabezpieczenie akcyzowe utraciło ważność albo nie zapewnia pokrycia w należytą wysokość lub w terminie kwoty zobowiązania podatkowego, a podmiot prowadzący skład podatkowy, pomimo wezwania, nie dokonał odpowiednio, przedłużenia zabezpieczenia, złożenia dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego;
- 4) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w art. 44, z zastrzeżeniem ust. 3;

3. Właściwy naczelnik urzędu celnego nie cofa zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli podmiot dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy wysokość zobowiązania podatkowego została określona przez organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej - w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego.

4. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego również na wniosek podmiotu.

5. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub upływu okresu, na który zostało ono wydane, właściwy naczelnik urzędu celnego przesyła informację o cofnięciu lub wygaśnięciu tego zezwolenia, odpowiednio, właściwemu organowi rejestrowemu, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, organowi koncesyjnemu lub organowi zezwalającemu na prowadzenie działalności gospodarczej.

Art. 49. 1. Przed dniem dokonania wysyłki podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany powiadomić naczelnika urzędu celnego o zamiarze wyprowadzenia ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy; powiadomienie powinno określać odbiorcę, rodzaj i ilość wyrobów akcyzowych wyprowadzanych ze składu podatkowego.

2. W przypadku wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany wystawić administracyjny dokument towarzyszący.

3. W przypadku importu wyrobów akcyzowych, które po dopuszczeniu ich do obrotu są bezpośrednio przemieszczane do składu podatkowego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy, podmiot prowadzący ten skład podatkowy obowiązany jest wystawić administracyjny dokument towarzyszący i przedstawić go właściwemu naczelnikowi urzędu celnego wraz ze zgłoszeniem do procedury dopuszczenia do obrotu tych wyrobów akcyzowych.

4. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany prowadzić ewidencję ilościową lub ilościowo-wartościową wyrobów akcyzowych umożliwiającą w szczególności:

- 1) ustalenie ilości wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz wyłączonych z tej procedury,
- 2) wyodrębnienie kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty oraz kwoty akcyzy, której pobór podlega zawieszeniu,
- 3) określenie ilości wyprodukowanych wyrobów akcyzowych.

5. Ewidencja, o której mowa w ust. 4, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po zatwierdzeniu przez właściwego naczelnika urzędu celnego jej wzoru i sposobu prowadzenia. Ewidencja powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

6. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych na administracyjnym dokumencie towarzyszącym i przedstawić go właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w celu opieczętowania urzędowymi pieczęciami.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zasady prowadzenia ewidencji ilościowej lub ilościowo - wartościowej wyrobów akcyzowych, o której mowa w ust. 4, uwzględniając konieczność prawidłowego dokumentowania ilości wyrobów akcyzowych oraz określenia kwot akcyzy.

Rozdział 4

Zarejestrowani handlowcy

Art. 50. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu spełniającego warunki wymienione w art. 44 ust. 1 pkt 2-6, wydaje zezwolenie na nabywanie wewnątrzspółnotowe wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwane dalej „zezwoleniem na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec”.

2. Zarejestrowany handlowiec obowiązany jest posiadać wyodrębnione miejsce przeznaczone do odbierania wyrobów akcyzowych, zwane dalej „miejscem odbioru wyrobów akcyzowych”.

3. Wniosek zawiera dane dotyczące prowadzonej działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), a także proponowane zabezpieczenie akcyzowe oraz informację o ilości wydanych dla podmiotu zezwoleń na nabywanie przez niego wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec.

4. Do wniosku załącza się w szczególności plan miejsca odbioru wyrobów akcyzowych oraz dokumenty potwierdzające spełnienie odpowiednio warunków określonych w art. 44 ust. 1 pkt 2-6.

5. Zarejestrowany handlowiec jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana. Art. 45 ust. 7-10, stosuje się odpowiednio.

6. Do odmowy wydania zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec, a także do jego cofnięcia lub upływu okresu, na jaki zostało wydane to zezwolenie, stosuje się odpowiednio art. 48.

7. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec może być wydane na czas oznaczony, nie dłuższy niż trzy lata lub na czas nieoznaczony.

Art. 51. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego wydając zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec nadaje podmiotowi numer akcyzowy zarejestrowanego handlowca.

2. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec określa w szczególności:

- 1) numer akcyzowy zarejestrowanego handlowca;
- 2) adres siedziby lub miejsca zamieszkania zarejestrowanego handlowca;
- 3) adres, pod którym zlokalizowane jest miejsce odbioru wyrobów akcyzowych;
- 4) rodzaj nabywanych wewnątrzspółnotowo wyrobów akcyzowych;
- 5) wysokość zabezpieczenia akcyzowego, a także termin obowiązywania zabezpieczenia.

Art. 52. 1. Zarejestrowany handlowiec nie może magazynować ani wysyłać wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2. Zarejestrowany handlowiec jest obowiązany:

- 1) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych na administracyjnym dokumencie towarzyszącym i przedstawić go właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w celu opieczętowania urzędowymi pieczęciami;
 - 2) prowadzić ewidencję nabytych wyrobów akcyzowych.
3. Zarejestrowany handlowiec może dokonywać nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych na rzecz innych podmiotów.
4. Ewidencja, o której mowa w ust. 2 pkt 2, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po zatwierdzeniu przez właściwego naczelnika urzędu celnego jej wzoru i sposobu prowadzenia. Ewidencja powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.
5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) warunki dotyczące miejsca odbioru wyrobów akcyzowych nabywanych przez zarejestrowanego handlowca,
 - 2) zasady prowadzenia ewidencji nabytych wyrobów akcyzowych
 - uwzględniając konieczność zapewnienia właściwej kontroli oraz prawidłowego dokumentowania ilości wyrobów akcyzowych i określenia kwot akcyzy.

Rozdział 5

Niezarejestrowani handlowcy

Art. 53. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu spełniającego warunki wymienione w art. 44 ust. 1 pkt 2-6, wydaje jednorazowe zezwolenie na nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwane dalej „zezwoleńiem na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec”.

2. Wniosek zawiera dane dotyczące prowadzonej działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub ewidencji działalności gospodarczej, numer identyfikacyjny REGON, numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz proponowane zabezpieczenie akcyzowe.

3. Do wniosku załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie odpowiednio warunków określonych w art. 44 ust. 1 pkt 2-6 oraz wskazuje się w nim adres, pod którym wyroby akcyzowe będą odebrane.

4. Do odmowy wydania i cofnięcia zezwolenia na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec, stosuje się odpowiednio przepis art. 48.

Art. 54. Zezwolenie na nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec określa w szczególności:

- 1) rodzaj wyrobów akcyzowych;
- 2) adres miejsca, pod którym wyroby akcyzowe zostaną odebrane;
- 3) wysokość zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 55. 1. Niezarejestrowany handlowiec nie może magazynować ani wysyłać wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2. Niezarejestrowany handlowiec jest obowiązany:

- 1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju:
 - a) złożyć zgłoszenie o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym właściwemu naczelnikowi urzędu celnego,

- b) wystawić i przesłać podmiotowi wysyłającemu wyroby akcyzowe dokument potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, w zakresie złożenia zabezpieczenia akcyzowego;
- 2) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych na administracyjnym dokumencie towarzyszącym i przedstawić go właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w celu opieczętowania urzędowymi pieczęciami;
- 3) złożyć deklarację uproszczoną i dokonać zapłaty akcyzy w terminie 3 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego.

3. Niezarejestrowany handlowiec przed wysłaniem dokumentu, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b, jest obowiązany uzyskać na tym dokumencie potwierdzenie przez właściwego naczelnika urzędu celnego złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a,
- 2) wzór deklaracji uproszczonej, o której mowa w ust. 2 pkt 3
- uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy lub z zapłaconą akcyzą oraz kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji o złożonym zabezpieczeniu akcyzowym lub o zapłaconej kwocie akcyzy.

Rozdział 6

Zabezpieczenie akcyzowe

Art. 56. 1. Podmiot prowadzący skład podatkowy, również jako płatnik, zarejestrowany handlowiec, niezarejestrowany handlowiec, podatnik, o którym mowa w art. 69 ust. 1, podmiot pośredniczący oraz przedstawiciel podatkowy są obowiązani do złożenia zabezpieczenia akcyzowego w kwocie pokrywającej, powstałe albo mogące powstać, zobowiązanie podatkowe.

2. Zabezpieczenie akcyzowe może być złożone na czas oznaczony lub nieoznaczony.

3. W przypadkach określonych w ustawie stosuje się zabezpieczenie akcyzowe w formie zabezpieczenia generalnego lub ryczałtowego.

4. Na wniosek podmiotów, o których mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu celnego przyjmuje zabezpieczenie akcyzowe złożone przez osobę trzecią.

5. Zobowiązania podatkowe podmiotów, o których mowa w ust. 1, mogą być na ich wniosek objęte zabezpieczeniem generalnym osoby trzeciej, złożonym na terytorium kraju, w formach określonych w art. 59 ust. 1 pkt 1-3, za zgodą tej osoby, w przypadkach określonych na podstawie art. 59 ust. 3 pkt 6.

6. Osoba trzecia, o której mowa w ust. 4 i 5, odpowiada całym swym majątkiem za zobowiązanie podatkowe osoby obowiązanej do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, solidarnie z tą osobą, do wysokości kwoty zobowiązania podatkowego będącego przedmiotem zabezpieczenia.

Art. 57. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego zwalnia podmiot prowadzący skład podatkowy i korzystający z procedury zawieszenia poboru akcyzy z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli podmiot ten spełnia warunki określone w ust. 2.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie do podmiotu spełniającego następujące warunki:

- 1) ma swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju;
- 2) korzysta z procedury zawieszenia poboru akcyzy co najmniej od roku;
- 3) jego sytuacja finansowa i posiadany majątek zapewniają wywiązywanie się z zobowiązań podatkowych;
- 4) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa oraz składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne;
- 5) zobowiązał się do zapłacenia, na pierwsze pisemne żądanie właściwego naczelnika urzędu celnego, kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty z tytułu powstania zobowiązania podatkowego;
- 6) jest podmiotem, którego działalnością kierują osoby nie karane za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, za przestępstwo przeciwko obrotowi gospodarczemu lub za przestępstwo skarbowe.

3. Przepisy ust. 2 pkt 2-4, nie mają zastosowania do rolników prowadzących skład podatkowy, w którym są wykonywane, zgodnie z ustawą z dnia 25 czerwca 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c tej ustawy.

4. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, jest udzielane na czas oznaczony, nie dłuższy niż dwa lata, w drodze decyzji, na pisemny wniosek podmiotu. Na pisemny wniosek zwolnionego podmiotu zwolnienie może być przedłużone, w drodze decyzji, na kolejne okresy nie dłuższe niż dwa lata.

5. Wnioski, o których mowa w ust. 4, powinny zawierać dane dotyczące prowadzonej działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub siedziby podmiotu, określenie przewidywanej maksymalnej kwoty zobowiązania podatkowego podlegającego zabezpieczeniu akcyzowemu oraz terminu, na jaki zwolnienie ma być udzielone lub przedłużone. Wniosek o udzielenie zwolnienia zawiera ponadto określenie rodzaju działalności prowadzonej przez podmiot w składzie podatkowym.

6. Do wniosków, o których mowa w ust. 4, załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 2.

7. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy lub objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie.

8. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, może być stosowane w przypadku przemieszczania rurociągami ropopochodnych wyrobów akcyzowych pomiędzy składami podatkowymi prowadzonymi przez ten sam podmiot na terytorium kraju.

9. Podmiot zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku o zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub we wniosku o przedłużenie zwolnienia oraz w dołączonych dokumentach, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

10. Właściwy naczelnik urzędu celnego cofa zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy podmiot prowadzący skład podatkowy naruszy którykolwiek z warunków określonych w ust. 2, z zastrzeżeniem ust. 3.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania spełnienia warunków określonych w ust. 2, w tym rodzaj dokumentów potwierdzających ich spełnienie, wzór wniosków, o których mowa w ust. 4, a także szczegółowy sposób udzielania, przedłużania i cofania zwolnienia, o którym mowa w

ust. 1, uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia zobowiązań podatkowych oraz konieczność zapewnienia przepływu informacji o zwolnieniach z zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 58. 1. Zabezpieczenie generalne, z zastrzeżeniem ust. 8, stosuje się dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych:

- 1) podmiotu prowadzącego skład podatkowy oraz zobowiązań podatkowych, za które podmiot prowadzący skład podatkowy odpowiada jako płatnik;
- 2) zarejestrowanego handlowca;
- 3) podmiotu pośredniczącego, a także
- 4) niezarejestrowanego handlowca, podatnika, o którym mowa w art. 69 ust. 1 lub przedstawiciela podatkowego – na ich pisemny wniosek, dla wielokrotnego zagwarantowania pokrycia ich zobowiązań podatkowych.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustala wysokość zabezpieczenia generalnego, z uwzględnieniem ust. 3, na poziomie równym:

- 1) wysokości zobowiązań podatkowych, gdy kwota ta może zostać dokładnie obliczona przy przyjmowaniu zabezpieczenia;
- 2) szacunkowej kwocie maksymalnej wynikającej z mogących powstać zobowiązań podatkowych.

3. Wysokość zabezpieczenia generalnego składanego przez podmiot pośredniczący ustala się w kwocie równej wysokości maksymalnej kwoty miesięcznego zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku naruszenia warunków zwolnienia od akcyzy wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 25.

4. Dla ustalenia wysokości zabezpieczenia akcyzowego stosuje się stawki akcyzy obowiązujące w dniu powstania obowiązku podatkowego, a w przypadku gdy tego dnia nie można ustalić - w dniu złożenia zabezpieczenia; jeżeli jednak stawki akcyzowe ulegną zmianie w trakcie trwania procedury zawieszenia poboru akcyzy, właściwy naczelnik urzędu celnego powinien odpowiednio skorygować wysokość zabezpieczenia akcyzowego.

5. W przypadku gdy jest przyjmowane zabezpieczenie generalne zobowiązań podatkowych, których wysokość może ulec zmianie z upływem czasu, podmioty, o których mowa w ust. 1, są obowiązane wstępnie oszacować wysokość takiego zabezpieczenia na poziomie pozwalającym na pokrycie w każdym czasie tych zobowiązań podatkowych.

6. Podmiot pośredniczący jest obowiązany aktualizować wysokość zabezpieczenia generalnego, w sposób zapewniający pokrycie mogących powstać w każdym czasie jego zobowiązań podatkowych.

7. Przed zastosowaniem zabezpieczenia generalnego, w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1, 2 i 4, właściwy naczelnik urzędu celnego ustala stan jego wykorzystania.

8. Na wniosek podmiotu prowadzącego skład podatkowy, który spełnia warunki określone w art. 57 ust. 2 pkt 1, 3, 4 i 6, w przypadkach, o których mowa w ust. 11, właściwy naczelnik urzędu celnego wyraża zgodę na stosowanie zabezpieczenia ryczałtowego. Podmiot prowadzący skład podatkowy potwierdza spełnienie niniejszych warunków dokumentami wskazanymi przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w określony przez niego sposób, na podstawie art. 57 ust. 11.

9. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustala wysokość zabezpieczenia ryczałtowego na poziomie 30% wysokości zabezpieczenia generalnego, do którego złożenia jest obowiązany podmiot prowadzący skład podatkowy, składający wniosek o stosowanie zabezpieczenia ryczałtowego.

10. Właściwy naczelnik urzędu celnego powinien aktualizować co 6 miesięcy wysokość zabezpieczenia ryczałtowego, począwszy od dnia złożenia wniosku o wyrażenie zgody na jego stosowanie. Właściwy naczelnik urzędu celnego może dokonać pierwszej aktualizacji

wysokości zabezpieczenia ryczałtowego przed upływem 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których można stosować zabezpieczenie ryczałtowe, szczegółowy sposób ustalania wysokości zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego, a także szczegółowy sposób stosowania zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego oraz sposób i częstotliwość aktualizacji zabezpieczenia generalnego, o której mowa w ust. 6, uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których stosuje się dla niektórych wyrobów akcyzowych niższy poziom zabezpieczenia ryczałtowego, niż określony w ust. 9, oraz określić ten poziom, uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych, a także uproszczenia obrotu wyrobami akcyzowymi.

13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których naczelnik urzędu celnego nie ustala stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego przed jego zastosowaniem, uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnego stosowania zabezpieczeń akcyzowych.

Art. 59. 1. Zabezpieczenie akcyzowe może zostać złożone w formie:

- 1) depozytu w gotówce;
- 2) gwarancji bankowej albo ubezpieczeniowej;
- 3) czeku potwierdzonego przez krajowy bank wystawcy czeku;
- 4) innego dokumentu mającego wartość płatniczą.

2. W przypadku dostawy i nabycia wewnątrzwspólnotowego zabezpieczenie akcyzowe powinno obowiązywać na terytorium Wspólnoty Europejskiej.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i miejsce składania zabezpieczenia akcyzowego,
 - 2) rodzaje innych dokumentów mających wartość płatniczą, które mogą być przyjmowane jako zabezpieczenie akcyzowe,
 - 3) sposób dokonania potwierdzenia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego,
 - 4) wzory druków służących do potwierdzenia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego,
 - 5) formy zabezpieczenia, w których zabezpieczenie akcyzowe może zostać złożone przez osobę trzecią, o której mowa w art. 56 ust. 4,
 - 6) przypadki, w których zobowiązania podatkowe podmiotów, o których mowa w art. 56 ust. 1, mogą być objęte zabezpieczeniem generalnym osoby trzeciej
- uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych.

Art. 60. Depozyt w gotówce składa się w walucie polskiej, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Art. 61. 1. Gwarant powinien zobowiązać się na piśmie do zapłacenia solidarnie z podatnikiem, płatnikiem, ich następcami prawnymi lub osobą trzecią, bezwarunkowo i nieodwołalnie, na każde wezwanie właściwego naczelnika urzędu celnego, zabezpieczonej kwoty zobowiązania podatkowego, wraz z odsetkami za zwłokę, jeżeli jej zapłacenie stanie się wymagalne.

2. Gwarant odpowiada całym swoim majątkiem, solidarnie z podatnikiem, płatnikiem, ich następcami prawnymi lub osobą trzecią, za zobowiązanie podatkowe objęte gwarancją, wraz z odsetkami za zwłokę – do wysokości kwoty gwarancji i w terminie wskazanym w gwarancji.

3. Gwarantem może być jedynie osoba prawna mająca siedzibę na terytorium Wspólnoty Europejskiej lub terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i prowadząca działalność bankową lub ubezpieczeniową na terytorium kraju oraz oddział banku zagranicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, z późn. zm.⁹⁾), a także główny oddział zakładu ubezpieczeń w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.¹⁰⁾), ujęte w wykazie gwarantów określonym przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. W wykazie gwarantów, o którym mowa w ust. 3, mogą być ujęte podmioty, które:

- 1) posiadają, na podstawie przepisów odrębnych, uprawnienie do udzielania gwarancji bankowych lub ubezpieczeniowych;
- 2) ze względu na swoją sytuację finansową i zakres terytorialny prowadzonej działalności gwarantują realizację zobowiązań podatkowych z tytułu akcyzy;
- 3) złożą do ministra właściwego do spraw finansów publicznych pisemny wniosek o umieszczenie ich w wykazie gwarantów uprawnionych do udzielania gwarancji bankowych i ubezpieczeniowych składanych jako zabezpieczenie akcyzowe, do którego załączą dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w pkt 1 i 2.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 4 pkt 1 i 2 oraz wykaz gwarantów uprawnionych do udzielania gwarancji bankowych i ubezpieczeniowych składanych jako zabezpieczenie akcyzowe, uwzględniając konieczność zapewnienia zapłaty przez gwarantów zabezpieczonej kwoty zobowiązania podatkowego.

Art. 62. 1. Podmioty zobowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego mogą wybrać formę zabezpieczenia spośród form określonych w art. 59 ust. 1.

2. Zabezpieczenie akcyzowe może być złożone w kilku formach określonych w art. 59 ust. 1, pod warunkiem że łącznie pokrywają całą wymaganą kwotę zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 63. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli stwierdzi, że nie zapewni ono pokrycia w należytym wysokości kwoty zobowiązania podatkowego.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego odmawia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego z określonym terminem ważności, jeżeli nie zabezpiecza ono w sposób skuteczny pokrycia w terminie kwoty zobowiązania podatkowego.

Art. 64. 1. Jeżeli właściwy naczelnik urzędu celnego stwierdzi, że złożone zabezpieczenie akcyzowe nie zapewnia pokrycia w należytym wysokości lub w terminie kwoty zobowiązania podatkowego, jest obowiązany zażądać przedłużenia zabezpieczenia, złożenia dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego.

2. Podmiot, który złożył zabezpieczenie akcyzowe na czas oznaczony, jest obowiązany najpóźniej na miesiąc przed upływem tego terminu udokumentować przedłużenie jego ważności lub złożyć nowe zabezpieczenie akcyzowe.

Art. 65. 1. Jeżeli określona lub zadeklarowana kwota akcyzy nie została uiszczona w terminie, organ podatkowy pokrywa ją ze złożonego zabezpieczenia akcyzowego.

2. Jeżeli w celu pokrycia kwoty akcyzy niezapłaconej w terminie wymagana jest sprzedaż praw z dokumentów mających wartość płatniczą złożonych jako zabezpieczenie akcyzowe, do sprzedaży stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.¹¹⁾).

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, należne odsetki za zwłokę od zaległości podatkowej naliczane są do dnia pokrycia kwoty akcyzy.

Art. 66. 1. Zabezpieczenie akcyzowe nie może zostać zwrócone, dopóki zobowiązanie podatkowe nie wygaśnie lub nie będzie mogło już powstać.

2. Do celów związanych z rozliczaniem zabezpieczenia akcyzowego właściwy naczelnik urzędu celnego stwierdza, że zobowiązanie podatkowe wygasło lub nie będzie mogło już powstać, również na podstawie administracyjnego dokumentu towarzyszącego z potwierdzeniem odbioru wyrobów akcyzowych przemieszczanych na terytorium kraju, przesłanego w formie elektronicznej, w tym telefaksem, w szczególności jeżeli przesłany w tej formie administracyjny dokument towarzyszący nie budzi wątpliwości, co do swojej autentyczności.

3. Jeżeli zobowiązanie podatkowe wygaśnie częściowo lub nie będzie mogło już powstać do części zabezpieczonej kwoty, złożone zabezpieczenie zostaje niezwłocznie częściowo zwrócone podmiotowi, który je złożył, na jego wniosek.

4. Jeżeli zobowiązanie podatkowe wygaśnie lub nie może już powstać, zabezpieczenie akcyzowe zostaje zwrócone na wniosek podmiotu, który je złożył, w terminie 7 dni.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb zwrotu zabezpieczenia akcyzowego, uwzględniając konieczność zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych w akcyzie.

Art. 67. Od kwoty zwracanego zabezpieczenia akcyzowego nie przysługują odsetki.

Rozdział 7

Wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą

Art. 68. 1. Dostawa lub nabycie wewnątrzspółnotowe, na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej na terytorium kraju, wyrobów akcyzowych, od których została zapłacona akcyza, są dokonywane na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego.

2. Uproszczony dokument towarzyszący może być zastąpiony przez dokument handlowy w przypadku, gdy dokument ten zawiera takie same dane, jakie są wymagane dla uproszczonego dokumentu towarzyszącego. Do dokumentu handlowego zastępującego uproszczony dokument towarzyszący, stosuje się odpowiednio przepisy o uproszczonym dokumencie towarzyszącym.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzór oraz sposób obiegu kart uproszczonego dokumentu towarzyszącego, a także warunki na jakich dokument handlowy może zastąpić uproszczony dokument towarzyszący, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych oraz kwot akcyzy przypadającej do zapłaty.

Art. 69. 1. W przypadku gdy podatnik prowadzący działalność gospodarczą nabywa wyroby akcyzowe z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej na terytorium kraju, jest obowiązany:

- 1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym do właściwego naczelnika urzędu celnego i złożyć zabezpieczenie akcyzowe;
- 2) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych na uproszczonym dokumencie towarzyszącym oraz wystawić i dołączyć do zwracanego uproszczonego dokumentu towarzyszącego dokument potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju;

- 3) złożyć deklarację uproszczoną i dokonać zapłaty akcyzy na terytorium kraju w terminie 10 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego;
- 4) prowadzić ewidencję nabywanych wyrobów akcyzowych.

2. Do dokumentu potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju stosuje się odpowiednio wzór określony w przepisach wydanych na podstawie art. 55 ust. 5.

3. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, przed dołączeniem do zwracanego uproszczonego dokumentu towarzyszącego, dokumentu potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, jest obowiązany uzyskać na tym dokumencie potwierdzenie przez właściwego naczelnika urzędu celnego złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy.

4. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i deklaracji, o której mowa w ust. 1 pkt 3, stosuje się odpowiednio wzór zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzspółnotowym oraz wzór deklaracji uproszczonej, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 55 ust. 4.

5. Przepisy ust. 1 pkt 1, 3 i 4 oraz ust. 4 stosuje się odpowiednio, do przypadków nabycia wewnątrzspółnotowego wyrobów akcyzowych, niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.

6. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 pkt 4, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po zatwierdzeniu przez właściwego naczelnika urzędu celnego jej wzoru i sposobu prowadzenia. Ewidencja powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zasady prowadzenia ewidencji nabywanych wyrobów akcyzowych, o której mowa w ust. 1 pkt 4, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych oraz kwot akcyzy przypadającej do zapłaty.

Art. 70. 1. Jeżeli osoba fizyczna zamierza nabyć wewnątrzspółnotowo, nie w celach prowadzonej działalności gospodarczej, wyroby akcyzowe z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego i wyroby te mają być jej dostarczane na terytorium kraju, to takie nabycie może być dokonane wyłącznie za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego.

2. Przedstawiciela podatkowego na terytorium kraju wyznacza sprzedawca.

Art. 71. 1. Przedstawicielem podatkowym może być wyłącznie podmiot, któremu właściwy naczelnik urzędu celnego wydał zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego.

2. Przepisy art. 26 ust. 2, 5, 7 oraz 6-11, z wyłączeniem ust. 5 pkt 1, i ust. 8 pkt 1, stosuje się odpowiednio.

3. Przedstawiciel podatkowy jest obowiązany:

- 1) dokonywać zapłaty akcyzy przypadającej do zapłaty;
- 2) składać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego deklaracje podatkowe;
- 3) prowadzić ewidencję wyrobów akcyzowych dostarczanych na terytorium kraju przez sprzedawcę, którego jest przedstawicielem.

4. Ewidencja, o której mowa w ust. 3 pkt 3, może być prowadzona w formie papierowej lub elektronicznej, po zatwierdzeniu przez właściwego naczelnika urzędu celnego jej wzoru i sposobu prowadzenia. Ewidencja powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe czynności wykonywane przez przedstawiciela podatkowego oraz zasady prowadzenia ewidencji określonej w ust. 3 pkt 3, uwzględniając konieczność

zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego wyrobów akcyzowych oraz kwot akcyzy przypadającej do zapłaty.

Art. 72. 1. Zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek sprzedawcy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera dane dotyczące prowadzonej działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę sprzedawcy, adres jego siedziby lub miejsca zamieszkania, określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, dane identyfikacyjne przedstawiciela podatkowego, o których mowa w art. 50 ust. 3, oraz oświadczenie o wyrażeniu zgody przez przedstawiciela podatkowego na wykonywanie przez niego czynności w tym charakterze.

3. Przedstawiciel podatkowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu celnego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

4. Do odmowy wydania lub cofnięcia zezwolenia na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego stosuje się odpowiednio art. 48.

Art. 73. 1. W przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, przysługuje zwrot akcyzy:

1) podatnikowi, który dokonał dostawy wewnątrzwspólnotowej tych wyrobów akcyzowych albo

2) podmiotowi, który nabył te wyroby akcyzowe od podatnika i dokonał ich dostawy wewnątrzwspólnotowej

- na pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego przed rozpoczęciem dostawy wewnątrzwspólnotowej, wraz z dokumentami potwierdzającymi zapłatę akcyzy na terytorium kraju.

2. W przypadku eksportu wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, przysługuje zwrot akcyzy:

1) podatnikowi, który dokonał eksportu tych wyrobów akcyzowych albo

2) podmiotowi, który nabył te wyroby akcyzowe od podatnika i dokonał ich eksportu

- na pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego w ciągu roku od dnia dokonania eksportu wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 4.

3. Podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 1, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy, jest obowiązany, po dokonaniu dostawy wewnątrzwspólnotowej, przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego:

1) dokumenty towarzyszące przemieszczaniu wyrobów akcyzowych;

2) potwierdzenie otrzymania wyrobów akcyzowych przez odbiorcę z państwa członkowskiego na uproszczonym dokumencie towarzyszącym lub na kopii dokumentu handlowego, o którym mowa w art. 68 ust. 2;

3) dokument potwierdzający zapłatę akcyzy lub złożenie deklaracji w państwie członkowskim bądź złożenie zabezpieczenia lub dokument potwierdzający, iż akcyza w tym państwie nie jest wymagalna.

4. Podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 2, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy, jest obowiązany przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu celnego:

1) dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju;

2) udokumentowane potwierdzenie wywozu wyrobów akcyzowych z terytorium kraju poza obszar celny Wspólnoty Europejskiej, w rozumieniu przepisu art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92, w sposób zgodny z przepisami prawa celnego.

5. Zwrotowi nie podlega akcyza od dostawy wewnątrzspółnotowej i eksportu wyrobów oznaczonych znakami akcyzy, a także kwota akcyzy niższa od minimalnej kwoty zwrotu określonej przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie ust. 7.

6. Właściwy naczelnik urzędu celnego dokonuje weryfikacji wniosku o zwrot akcyzy w oparciu o dokumenty, o których mowa w ust. 1, 3 i 4.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb, terminy i minimalną kwotę zwrotu oraz wzór wniosku o zwrot akcyzy uwzględniając:

- 1) konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości dostarczanych wewnątrzspółnotowo lub eksportowanych wyrobów akcyzowych;
- 2) konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy.

Art. 74. 1. W przypadku reklamacji wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą uznanej przez podmiot prowadzący skład podatkowy, podmiot ten może dokonać pomniejszenia kwoty akcyzy, do zapłacenia której jest zobowiązany, o kwotę akcyzy zapłaconej od reklamowanych wyrobów.

2. Prowadzący skład podatkowy może dokonać pomniejszenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku:

- 1) wykorzystania reklamowanych wyrobów akcyzowych do produkcji wyrobów akcyzowych;
- 2) zniszczenia reklamowanych wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym.

Rozdział 8

Zezwolenia

Art. 75. 1. Wydanie, odmowa wydania, zmiana oraz cofnięcie zezwolenia na:

- 1) prowadzenie składu podatkowego,
 - 2) nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec,
 - 3) nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec,
 - 4) wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego,
 - 5) prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący
- następuje w drodze decyzji.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy sposób wydawania oraz cofania zezwoleń, o których mowa w ust. 1;
- 2) wzory wniosków o wydanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1, a także rodzaje dokumentów dotyczących prowadzonej działalności, które powinny być dołączane do tych wniosków.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, uwzględni:

- 1) potrzebę uzyskania dostatecznych informacji o podatniku wpływających na określenie zabezpieczenia akcyzowego, warunków działania podmiotu oraz warunków wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego;
- 2) konieczność zapewnienia swobody przepływu wyrobów akcyzowych.

Rozdział 9

Normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych i dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych

Art. 76. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustala, w drodze decyzji, dla poszczególnych podmiotów, na ich wnioszek:

- 1) normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych; w przypadku wyrobów, o których mowa w ust. 5 pkt 1, w wysokości nie wyższej niż maksymalne normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych, określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 5;
- 2) dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych objętych:
 - a) procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz stawką akcyzy inną niż stawka zerowa albo
 - b) zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie- w przypadku ich zużycia do produkcji innych wyrobów.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego może ustalić z urzędu w drodze decyzji, dla poszczególnych podmiotów:

- 1) normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych,
 - 2) dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych
- o których mowa w ust. 1.

3. W przypadku posiadania przez podatnika więcej niż jednego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala się odrębnie dla każdego składu podatkowego.

4. Właściwy naczelnik urzędu celnego ustalając normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych oraz dopuszczalne normy ich zużycia, uwzględni:

- 1) rodzaj wyrobów akcyzowych;
- 2) specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych;
- 3) warunki techniczne i technologiczne występujące u podatnika.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wysokość maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków niektórych wyrobów akcyzowych powstających w czasie wykonywania niektórych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych;
- 2) szczegółowy zakres i sposób ustalania norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych;
- 3) sposób rozliczania ubytków wyrobów akcyzowych, w szczególności w przypadkach rozpoczęcia czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych lub zmiany warunków technicznych lub technologicznych występujących u podatnika dokonującego tych czynności, do czasu ustalenia w tych przypadkach przez właściwego naczelnika urzędu celnego norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, uwzględni:

- 1) rodzaj wyrobów akcyzowych;
- 2) specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych;
- 3) warunki techniczne i technologiczne występujące u podatnika.

Dział III

Przepisy szczegółowe

Rozdział 1

Wyroby energetyczne i energia elektryczna

Art. 77. 1. Do wyrobów energetycznych, w rozumieniu ustawy, zalicza się wyroby:

- 1) objęte pozycjami CN od 1507 do 1518 00, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;
- 2) objęte pozycjami CN 2701, 2702 oraz od 2704 do 2715;
- 3) objęte pozycjami CN 2901 i 2902;
- 4) oznaczone kodem CN 2905 11 00, niebędące pochodzenia syntetycznego, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;
- 5) objęte pozycją CN 3403;
- 6) objęte pozycją CN 3811;
- 7) objęte pozycją CN 3817;
- 8) oznaczone kodami CN 3824 90 91 i 3824 90 97, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;
- 9) pozostałe wyroby przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa silnikowe lub oleje opałowe albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych lub olejów opałowych, bez względu na kod CN.

2. Paliwami silnikowymi w rozumieniu ustawy są wyroby energetyczne przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do tych paliw.

3. Olejami opałowymi w rozumieniu ustawy są, z wyłączeniem drewna, torfu i innych porównywalnych wyrobów oraz wyrobów, o których mowa w ust. 2, wyroby energetyczne przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane do celów opałowych albo jako dodatki lub domieszki do tych olejów.

4. Biokomponentami są biokomponenty w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Art. 78. 1. Produkcją wyrobów energetycznych w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie wyrobów energetycznych, w tym również mieszanie lub przeklasyfikowanie komponentów paliwowych, rozlew gazu skroplonego do butli gazowych, a także barwienie i znakowanie wyrobów energetycznych.

2. Nie uznaje się za produkcję wyrobów energetycznych uzyskiwanie niewielkiej ilości wyrobów energetycznych jako produktu ubocznego w procesie wytwarzania wyrobów niebędących wyrobami akcyzowymi. Przez niewielką ilość rozumie się ilość wyrobów energetycznych, z których osiągnięty przychód stanowi nie więcej niż 0,1 % całości przychodu, w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.¹²), uzyskanego z prowadzonej działalności gospodarczej za poprzedni rok obrotowy lub deklarowanego w przypadku rozpoczęcia działalności gospodarczej.

3. Podmiot uzyskujący, jako produkt uboczny, niewielką ilość wyrobów energetycznych, o której mowa w ust. 2, jest obowiązany do:

- 1) pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o rodzaju prowadzonej działalności i rodzaju uzyskiwanych wyrobów - w terminie 14 dni od dnia uzyskania po raz pierwszy tych wyrobów;
- 2) przedstawienia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego pisemnej informacji odnośnie uzyskanego przychodu, z wyszczególnieniem ilości uzyskanych wyrobów, o których mowa w ust. 2, a także wysokości przychodu osiągniętego ze sprzedaży tych wyrobów - na zakończenie każdego roku obrotowego.

Art. 79. 1. Podstawą opodatkowania wyrobów energetycznych jest ich ilość, wyrażona, w zależności od rodzaju wyrobów, w litrach gotowego wyrobu w temperaturze 15°C lub w kilogramach gotowego wyrobu albo wartość energetyczna brutto wyrażona w gigadżulach (GJ).

2. Podstawą opodatkowania energii elektrycznej jest jej ilość wyrażona w megawatogodzinach (MWh).

3. Podstawą opodatkowania w przypadku użycia do celów napędowych, z wyłączeniem celów żeglugi:

- 1) olejów opałowych,
- 2) olejów napędowych przeznaczonych do celów żeglugi

- jest ich ilość wyrażona w litrach, która może być przechowywana w zbiorniku podłączonym do odmierzacza paliw ciekłych lub w zbiorniku pojazdu bądź innego środka przewozowego.

4. Za użycie olejów opałowych lub olejów napędowych, o których mowa w ust. 3, niezgodnie z przeznaczeniem traktuje się również posiadanie lub ich sprzedaż ze zbiornika podłączonego do odmierzacza paliw ciekłych.

5. Za odmierzacz paliw ciekłych, określony w odrębnych przepisach, uznaje się wszelkie instalacje pomiarowe przeznaczone do pomiaru wydawanych paliw ciekłych innych niż gazy ciekłe lub gazu ciekłego propan-butan do tankowania pojazdów mechanicznych, małych samolotów lub łodzi.

Art. 80. 1. Stawki akcyzy dla wyrobów energetycznych, wynoszą:

- 1) węgiel i koks przeznaczone do celów opałowych objęte pozycjami (CK) CN 2701, 2702 oraz 2704 00 – 1,18 zł/1 gigadżul (GJ);
- 2) benzyny silnikowe o kodach CN 2710 11 45 lub 2710 11 49 – 1.565,00 zł/1000 l;
- 3) wyroby powstałe ze zmieszania benzyn, o których mowa w pkt 2, z biokomponentami, zawierające powyżej 2% biokomponentów, wyprodukowane w składzie podatkowym i spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – stawka akcyzy określona w pkt 2, obniżona o 1,565 zł od każdego litra biokomponentów dodanych do tych benzyn, z tym, że kwota należnej akcyzy nie może być niższa niż 10,00 zł/1000 l;
- 4) benzyna lotnicza o kodzie CN 2710 11 31, paliwo typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 11 70 oraz nafta pozostała o kodzie CN 2710 19 25 – 1.822,00 zł/1000 l;
- 5) paliwo do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 – 1.072,00 zł/1000 l;
- 6) oleje napędowe o kodzie CN 2710 19 41 – 1.048,00 zł/1000 l;
- 7) wyroby powstałe ze zmieszania olejów napędowych, o których mowa w pkt 6 z biokomponentami, zawierające powyżej 2% biokomponentów, wyprodukowane w składzie podatkowym i spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – stawka akcyzy określona w pkt 6, obniżona o 1,048 zł od każdego litra

biokomponentów dodanych do tych olejów napędowych, z tym, że kwota należnej akcyzy nie może być niższa niż 10,00 zł/1000 l;

- 8) biokomponenty stanowiące samoistne paliwa, wyprodukowane w składzie podatkowym i spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach, przeznaczone do napędu silników spalinowych, bez względu na kod CN – 10,00 zł/1000 l;
 - 9) oleje napędowe przeznaczone do celów opałowych o kodach CN od 2710 19 41 do 2710 19 49, zabarwione na czerwono i oznaczone znacznikiem zgodnie z przepisami odrębnymi – 232,00 zł/1000 l;
 - 10) oleje opałowe o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 69:
 - a) z których 30% lub więcej objętościowo destyluje przy 350°C lub których gęstość w temperaturze 15°C jest niższa od 890 kg/m³, zabarwione na czerwono i oznaczone znacznikiem zgodnie z przepisami odrębnymi – 232,00 zł/1000 l,
 - b) pozostałe, niepodlegające obowiązkowi barwienia i znakowania na podstawie przepisów odrębnych – 60,00 zł/1000 kg;
 - 11) oleje smarowe o kodach CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, z wyłączeniem wyrobów o kodzie CN 2710 19 85 – oleje białe, parafina ciekła oraz smarów plastycznych zaliczanych do kodu CN 2710 19 99 – 1.180,00 zł/1000 l;
 - 12) gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe objęte pozycją CN 2711 oraz gazowe węglowodory alifatyczne objęte pozycją CN 2901, przeznaczone do napędu silników spalinowych:
 - a) skroplone – 1100,00zł/1000 kg,
 - b) w stanie gazowym 100,00zł/1000 kg;
 - 13) gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe objęte pozycją CN 2711, przeznaczone do celów opałowych – 1,18 zł/1 gigadżul (GJ);
 - 14) pozostałe paliwa silnikowe – 1.822,00 zł/1000 l;
 - 15) pozostałe oleje opałowe:
 - a) w przypadku, gdy ich gęstość w temperaturze 15 °C jest:
 - niższa od 890 kg/m³ – 232,00 zł/1000 l,
 - równa lub wyższa od 890 kg/m³ – 60,00 zł/1000 kg,
 - b) gazowe - 1,18 zł/1 gigadżul (GJ).
2. Stawka akcyzy na wyroby energetyczne, inne niż określone w ust. 1 pkt 1- 13, przeznaczone do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do olejów opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych wynosi 0 zł.
3. Stawka akcyzy na energię elektryczną wynosi 20,00 zł za 1MWh.
4. W przypadku użycia olejów napędowych lub olejów opałowych, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i 15 do napędu silników spalinowych, użycia ich gdy nie spełniają warunków określonych w odrębnych przepisach w zakresie prawidłowego znakowania i barwienia, a także ich sprzedaży za pomocą odmierzaczy paliw ciekłych, stosuje się odpowiednio stawkę – 1.822,00 zł/1.000 l, a w przypadku gdy ich gęstość w temperaturze 15 °C jest równa lub wyższa od 890 kg/m³ - 2.047,00 zł/1000 kg.

5. Sprzedawca wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i 15, jest obowiązany w przypadku sprzedaży:

- 1) osobom prawnym, jednostkom organizacyjnym niemającym osobowości prawnej oraz osobom fizycznym prowadzącym działalność gospodarczą - do uzyskania od nabywcy oświadczenia, iż nabywane wyroby są przeznaczone do celów opałowych lub będą sprzedane z przeznaczeniem do celów opałowych, uprawniających do stosowania stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i 15; podpisane czytelnie oświadczenie może być złożone na wystawianej fakturze VAT, ze wskazaniem rodzaju, typu oraz liczby posiadanych urządzeń grzewczych oraz miejsca (adresu), gdzie znajdują się te urządzenia, a jeżeli jest składane odrębnie, powinno zawierać dane dotyczące nabywcy, określenie ilości i rodzaju oraz przeznaczenia nabywanych wyrobów, wskazanie rodzaju, typu oraz liczby posiadanych urządzeń grzewczych oraz miejsca (adresu), gdzie znajdują się te urządzenia, a także datę i miejsce złożenia tego oświadczenia, czytelny podpis składającego oświadczenie oraz powinno być dołączone do kopii faktury VAT;
- 2) osobom fizycznym nieprowadzącym działalności gospodarczej - do uzyskania od nabywcy oświadczenia stwierdzającego, iż nabywane wyroby są przeznaczone do celów opałowych, uprawniających do stosowania stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i 15; oświadczenie to powinno być załączone do kopii paragonu lub kopii innego dokumentu sprzedaży wystawionego nabywcy, a w przypadku braku takiej możliwości sprzedawca jest obowiązany wpisać na oświadczeniu numer i datę wystawienia dokumentu, potwierdzającego tę sprzedaż.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, powinno zawierać:

- 1) imię i nazwisko nabywcy, numer dowodu osobistego lub nazwę i numer innego dokumentu stwierdzającego tożsamość nabywcy;
- 2) adres zameldowania nabywcy oraz zamieszkania, jeżeli jest inny od zameldowania;
- 3) określenie ilości, rodzaju oraz przeznaczenia nabywanych wyrobów;
- 4) określenie liczby posiadanych urządzeń grzewczych oraz miejsca (adresu), gdzie znajdują się urządzenia, jeżeli jest ono inne niż adres wymieniony w pkt 2;
- 5) wskazanie rodzaju i typu urządzeń grzewczych;
- 6) datę i miejsce sporządzenia oświadczenia oraz czytelny podpis składającego oświadczenie.

7. Osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej nabywająca wyroby akcyzowe określone w ust. 1 pkt 9, 10 i 15 jest obowiązana do okazania sprzedawcy dokumentu, o którym mowa w ust. 6 pkt 1, w celu potwierdzenia jej tożsamości.

8. Sprzedawca wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i 15, osobom fizycznym nieprowadzącym działalności gospodarczej jest obowiązany odmówić sprzedaży tych wyrobów w przypadku, gdy osoba nabywająca te wyroby odmawia okazania dokumentu, o którym mowa w ust. 6 pkt 1, gdy dane zawarte w oświadczeniu są niekompletne, nieczytelne lub nie zgadzają się z danymi wynikającymi z dokumentu, o którym mowa w ust. 6 pkt 1.

9. Importer i podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i 15, składa właściwemu naczelnikowi urzędu celnego oświadczenie, że przywożone wyroby zostaną przeznaczone do celów opałowych lub będą sprzedane z przeznaczeniem do celów opałowych uprawniających do stosowania stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i 15; oświadczenie powinno zawierać dane dotyczące importera lub podmiotu dokonującego nabycia wewnątrzwspólnotowego, określenie ilości i rodzaju oraz przeznaczenia nabywanych wyrobów, datę i miejsce złożenia tego oświadczenia oraz czytelny podpis składającego oświadczenie; kopie złożonych oświadczeń powinny być

przechowywane przez importera i podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego do czasu przedawnienia zobowiązania podatkowego i udostępniane w celu kontroli.

10. W przypadku importu wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i 15, gdy naczelnik urzędu celnego przyjmujący zgłoszenie celne w procedurze dopuszczenia do obrotu jest inny niż właściwy naczelnik urzędu celnego w zakresie akcyzy na terytorium kraju dla podmiotu dokonującego importu, importer jest zobowiązany do sporządzenia i przekazania do właściwego dla niego naczelnika urzędu celnego w zakresie akcyzy na terytorium kraju miesięcznego zestawienia oświadczeń, o których mowa w ust. 9, w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostało złożone zgłoszenie celne.

11. Sprzedawca wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i 15, sporządza i przekazuje do właściwego naczelnika urzędu celnego, w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano sprzedaży, miesięczne zestawienie oświadczeń, o których mowa w ust. 5; oryginały oświadczeń powinny być przechowywane przez sprzedawcę przez okres 5 lat licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały sporządzone i udostępniane w celu kontroli.

12. Miesięczne zestawienie oświadczeń powinno zawierać:

- 1) w przypadku importera, o którym mowa w ust. 10:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania podmiotu przekazującego zestawienie,
 - b) imię i nazwisko albo nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania podmiotu składającego oświadczenie,
 - c) ilość i rodzaj oraz przeznaczenie wyrobów, których dotyczy oświadczenie,
 - d) datę złożenia oświadczenia,
 - e) datę i miejsce sporządzenia zestawienia oraz czytelny podpis osoby sporządzającej zestawienie;
- 2) w przypadku sprzedawcy, o którym mowa w ust. 11:
 - a) dane, o których mowa w pkt 1
 - b) określenie liczby posiadanych urządzeń grzewczych,
 - c) miejsce (adres), gdzie znajdują się urządzenia grzewcze, jeżeli jest ono inne niż adres wymieniony w pkt 1 lit. b.

13. W przypadku nie spełnienia warunków określonych w ust. 5-12, stosuje się stawkę akcyzy określoną w ust. 4.

Art. 81. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych do celów stosowania zwolnień od akcyzy lub kontroli obrotu wyrobami energetycznymi, może wprowadzić, w drodze rozporządzenia, obowiązek ich znakowania i barwienia.

2. Obowiązek znakowania i barwienia wyrobów energetycznych, w przypadku jego wprowadzenia, ciąży na podmiotach prowadzących składy podatkowe, importerach, podmiotach dokonujących nabycia wewnątrzspółnotowego i przedstawicielach podatkowych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, określa również:

- 1) wyroby energetyczne podlegające obowiązkowi znakowania i barwienia;
- 2) rodzaje substancji stosowanych do znakowania i barwienia wyrobów energetycznych;
- 3) minimalne ilości substancji stosowanych do znakowania i barwienia, wyrażone w mg/l wyrobu energetycznego, po dodaniu których wyrób uważa się za prawidłowo oznaczony i zabarwiony.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględni:

- 1) sytuację rynkową w obrocie wyrobami energetycznymi, a zwłaszcza konieczność przeciwdziałania unikaniu opodatkowania akcyzą;
- 2) techniczne możliwości zapewniające prawidłowe oznaczenie i zabarwienie wyrobów energetycznych.

Art. 82. 1. Podatnik dokonujący sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu, zużywający energię elektryczną w sytuacji, o której mowa w art. 7 ust. 1 pkt 3 i 4, a także podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 10 ust. 6, jest obowiązany do prowadzenia ewidencji ilościowej energii elektrycznej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych u nabywcy końcowego lub podmiotu zużywającego energię, której sposób prowadzenia został zatwierdzony przez właściwego naczelnika urzędu celnego, a w przypadku braku takich możliwości na podstawie dokumentów rozliczeniowych.

2. Podmiot dokonujący dostawy wewnątrzwspólnotowej oraz eksportu energii elektrycznej jest obowiązany do prowadzenia ewidencji ilościowej energii elektrycznej na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych znajdujących się u dostawcy oraz eksportera, a w przypadku braku takich możliwości na podstawie dokumentów rozliczeniowych.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 i 2, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zasady prowadzenia ewidencji ilościowej energii elektrycznej, o której mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając:

- 1) konieczność określenia ilości energii elektrycznej zakupionej, sprzedanej nabywcy końcowemu, sprzedanej podmiotowi niebędącemu nabywcą końcowym, wyprodukowanej i zużytej na własne potrzeby, dostarczonej wewnątrzwspólnotowo, wyeksportowanej oraz strat powstałych w wyniku przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej;
- 2) konieczność wyodrębnienia kwoty akcyzy należnej do zapłaty od energii elektrycznej;
- 3) możliwość zapewnienia właściwych informacji dotyczących energii elektrycznej sprzedanej nabywcy końcowemu, wyprodukowanej i zużytej na własne potrzeby, dostarczonej wewnątrzwspólnotowo, wyeksportowanej oraz strat powstałych w wyniku przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej;
- 4) przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej w zakresie akcyzy.

Rozdział 2

Napoje alkoholowe

Art. 83. Do napojów alkoholowych w rozumieniu ustawy zalicza się alkohol etylowy, piwo, wino, napoje fermentowane oraz wyroby pośrednie.

Art. 84. 1. Do alkoholu etylowego w rozumieniu ustawy zalicza się:

- 1) wszelkie wyroby o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., objęte pozycjami CN 2207 i 2208, nawet jeżeli są to wyroby stanowiące część wyrobu należącego do innego działu Nomenklatury Scalonej;
- 2) wyroby objęte pozycjami CN 2204, 2205 i 2206 00, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22 % obj.;
- 3) napoje zawierające rozcieńczony lub nierozcieńczony alkohol etylowy.

2. Produkcją alkoholu etylowego w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie, przetwarzanie, oczyszczanie, skażenie lub odwadnianie alkoholu etylowego, a także jego rozlew.

3. Podstawą opodatkowania alkoholu etylowego jest liczba hektolitrów alkoholu etylowego 100 % vol w temperaturze 20 °C zawartego w gotowym wyrobie.

4. Stawka akcyzy dla alkoholu etylowego wynosi 4.550,00 zł od 1 hektolitra alkoholu etylowego 100 % vol zawartego w gotowym wyrobie.

Art. 85. 1. Piwem w rozumieniu ustawy są wszelkie wyroby objęte pozycją CN 2203 00 oraz wszelkie wyroby zawierające mieszaninę piwa z napojami bezalkoholowymi, objęte pozycją CN 2206 00, jeżeli w każdym wypadku rzeczywista objętościowa moc alkoholu w tych wyrobach przekracza 0,5 % ich objętości.

2. Produkcją piwa w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie piwa, a także jego rozlew.

3. Podstawą opodatkowania piwa jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu na 1 stopień Plato.

4. Stawka akcyzy dla piwa wynosi 6,86 zł od 1 hektolitra za każdy stopień Plato gotowego wyrobu.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe metody ustalania parametrów służących do określenia podstawy opodatkowania piwa, o których mowa w ust. 3, w szczególności wyznaczania liczby stopni Plato w piwie gotowym, uwzględniając przepisy prawa Wspólnoty Europejskiej w zakresie akcyzy.

Art. 86. 1. Winem w rozumieniu ustawy jest:

1) wino niemusujące - wszelkie wyroby objęte pozycjami CN 2204 i 2205, z wyjątkiem wina musującego określonego w pkt 2:

a) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., lecz nieprzekraczającej 15 % obj., pod warunkiem że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji, albo

b) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 15 % obj., lecz nieprzekraczającej 18 % obj., pod warunkiem że nie zawiera żadnych dodatków wzbogacających oraz że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;

2) wino musujące - wszelkie wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 oraz objęte pozycją 2205, które łącznie spełniają następujące warunki:

a) znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, albo cechują się ciśnieniem wynoszącym co najmniej trzy bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze,

b) mają rzeczywistą objętościową moc alkoholu przekraczającą 1,2 % obj., lecz nieprzekraczającą 15 % obj.,

c) cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.

2. Produkcją wina w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie wina, a także jego rozlew.

3. Podstawą opodatkowania wina jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.

4. Stawka akcyzy dla wina wynosi 136,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

Art. 87. 1. Napojami fermentowanymi w rozumieniu ustawy są:

1) niemusujące napoje fermentowane – niebędące musującymi napojami fermentowanymi określonymi w pkt 2, wszelkie wyroby objęte pozycjami CN 2204 i 2205, z wyjątkiem

wyrobów określonych w art. 86, oraz wyroby objęte pozycją CN 2206 00, z wyjątkiem wszelkich wyrobów, określonych w art. 85 ust. 1:

- a) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., lecz nieprzekraczającej 10 % obj., albo
 - b) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 10 % obj., lecz nieprzekraczającej 15 % obj.
- pod warunkiem, że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;
- 2) musujące napoje fermentowane - wszelkie wyroby objęte pozycją CN 2206 00 oraz wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21 10, 2204 29 10 i objęte pozycją 2205, niewymienione w art. 86, które znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, albo cechują się nadciśnieniem wynoszącym co najmniej trzy bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze oraz:
- a) mają rzeczywistą objętościową moc alkoholu przekraczającą 1,2 % obj., lecz nieprzekraczającą 13 % obj., albo
 - b) mają rzeczywistą objętościową moc alkoholu przekraczającą 13 % obj., lecz nieprzekraczającą 15 % obj.
- pod warunkiem że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.
2. Produkcją napojów fermentowanych w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie napojów fermentowanych, a także ich rozlew.
3. Podstawą opodatkowania napojów fermentowanych jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.
4. Stawka akcyzy dla napojów fermentowanych wynosi 136,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

Art. 88. 1. Wyrobami pośrednimi w rozumieniu ustawy są wszelkie wyroby o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2 % obj., lecz nieprzekraczającej 22 % obj., objęte pozycjami CN 2204, 2205 i 2206 00, z wyjątkiem wyrobów określonych w art. 85-87.

2. Produkcją wyrobów pośrednich w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie wyrobów pośrednich, a także ich rozlew.

3. Podstawą opodatkowania produktów pośrednich jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.

4. Stawka akcyzy dla produktów pośrednich wynosi 273,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

Rozdział 3

Wyroby tytoniowe

Art. 89. 1. Do wyrobów tytoniowych w rozumieniu ustawy zalicza się bez względu na kod CN:

- 1) papierosy;
- 2) tytoń do palenia;
- 3) cygara i cygaretki.

2. Za papierosy uznaje się:

- 1) tytoń zrolowany nadający się do palenia w tej postaci, który nie jest cygarami ani cygaretkami w rozumieniu ust. 4;

2) tytoń zrolowany, który w drodze prostej, nieprzemysłowej obróbki jest umieszczany w „tutkach” z bibuły papierosowej;

3) tytoń zrolowany, który w drodze prostej nieprzemysłowej obróbki jest owijany w bibułę papierosową.

3. Do celów akcyzy za jeden papieros uznaje się tytoń zrolowany, o którym mowa w ust. 2, o długości nieprzekraczającej 9 cm, wyłączając filtr i ustnik, a w przypadku, gdy jego długość jest większa niż 9 cm, za jeden papieros uznaje się każde 9 cm długości tego tytoniu, wyłączając filtr lub ustnik, a także końcowy odcinek tej długości krótszy niż 9 cm.

4. Za cygara lub cygaretki przeznaczone do palenia uznaje się:

1) tytoń zrolowany w całości zrobiony z naturalnego tytoniu;

2) tytoń zrolowany o zewnętrznym owinięciu z naturalnego tytoniu;

3) tytoń zrolowany ze spreparowanym, wymieszanym wkładem, owinięty liściem tytoniu w naturalnym kolorze cygara pokrywającym produkt w całości, łącznie z filtrem, tam gdzie zachodzi taka konieczność, ale nie w przypadku cygar z ustnikiem, gdzie ustnik oraz spoiwo są wykonane z odzysku, kiedy waga jednej sztuki, nie włączając filtra lub ustnika, wynosi nie mniej niż 1,2 g i, gdzie owijający liść tytoniu jest ułożony w kształcie spirali z kątem ostrym wynoszącym przynajmniej 30° względem pionowej osi cygara;

4) tytoń zrolowany ze spreparowanym, wymieszanym wkładem, owinięty liściem tytoniu w naturalnym kolorze cygara z odzyskanego tytoniu pokrywającym produkt w całości, łącznie z filtrem, tam gdzie zachodzi taka konieczność, ale nie ustnik w przypadku cygar z ustnikiem, gdzie waga sztuki, wyłączając filtr lub ustnik, wynosi przynajmniej 2,3 g, a obwód równy przynajmniej jednej trzeciej długości wynosi nie mniej niż 34 mm.

5. Za tytoń do palenia uznaje się:

1) tytoń, który został pocięty lub inaczej podzielony, skrecony lub sprasowany w postaci bloków oraz nadający się do palenia bez dalszego przetwarzania przemysłowego;

2) odpady tytoniowe oddane do sprzedaży detalicznej, nie będące papierosami, cygarami lub cygaretkami w rozumieniu ust. 2, 3 i 4, a nadające się do palenia.

6. Tytoń do palenia, określony w ust. 5, w którym więcej niż 25% w masie drobin tytoniu posiada szerokość cięcia mniejszą niż 1 mm, jest uznawany za tytoń drobnokrojony przeznaczony do skręcania papierosów.

7. Produkty składające się w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria ustalone w ust. 4, są traktowane jako cygara i cygaretki, pod warunkiem, że posiadają odpowiednio:

1) owinięcie z naturalnego tytoniu;

2) owinięcie i owijkę z tytoniu, oba z ponownie uformowanego tytoniu;

3) owinięcie z ponownie uformowanego tytoniu.

8. Produkty składające się w całości lub w części z substancji innych, niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria ustalone w ust. 2, 3 lub 5, są traktowane jako papierosy i tytoń do palenia. Jednakże nie traktuje się jako wyrobów tytoniowych produktów, które nie zawierają tytoniu i wykorzystywane są wyłącznie w celach medycznych.

Art. 90. 1. Produkcją wyrobów tytoniowych w rozumieniu ustawy jest ich wytwarzanie, przetwarzanie, a także pakowanie.

2. Stawki akcyzy na wyroby tytoniowe wynoszą:

1) dla papierosów, z zastrzeżeniem ust. 8 – 160,50 zł za każde 1000 sztuk i 25 % maksymalnej ceny detalicznej;

2) dla tytoniu do palenia, z zastrzeżeniem ust. 8 – 79,20 zł za każdy 1 kilogram i 25 % maksymalnej ceny detalicznej;

3) dla cygar i cygaretek – 260,00 zł za każde 1000 sztuk.

3. Dla papierosów lub tytoniu do palenia nieobjętych obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy i nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną stawki akcyzy wynoszą :

- 1) dla papierosów – 400,00 zł za każde 1000 sztuk;
- 2) dla tytoniu do palenia – 200,00 zł za każdy 1 kilogram.

4. Minimalna stawka akcyzy na papierosy wynosi 90% całkowitej kwoty podatku akcyzowego, naliczonego od ceny równej najpopularniejszej kategorii cenowej, o której mowa w ust. 5.

5. Najpopularniejszą kategorią cenową jest, ustalana w każdym roku, cena stosowana w obrocie dla grupy papierosów o największej sprzedaży w okresie 10 miesięcy (od stycznia do października) poprzedniego roku kalendarzowego, obliczana według ilości sprzedanych papierosów, na podstawie maksymalnych cen detalicznych, w przeliczeniu na 1000 sztuk. Najpopularniejsza kategoria cenowa jest ogłaszana w drodze obwieszczenia ministra właściwego do spraw finansów publicznych w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Najpopularniejszą kategorię cenową w zmienionej wysokości stosuje się od dnia ogłoszenia kolejnego obwieszczenia.

6. Za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się cenę wyznaczoną i wydrukowaną przez producenta, importera lub podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego na opakowaniu jednostkowym papierosów lub tytoniu do palenia, z zastrzeżeniem ust. 9.

7. Producent, importer lub podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego papierosów lub tytoniu do palenia, przeznaczonych do sprzedaży na terytorium kraju, obowiązany jest wyznaczyć i wydrukować maksymalną cenę detaliczną na opakowaniu jednostkowym tych wyrobów.

8. W przypadkach, o których mowa w art. 6 ust. 6 pkt 1 lit. b, stosuje się stawkę akcyzy w wysokości 70% maksymalnej ceny detalicznej, wydrukowanej na opakowaniu jednostkowym.

9. W przypadkach, o których mowa w art. 6 ust. 6 pkt 1 lit a i pkt 2, a także w przypadku importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego papierosów lub tytoniu do palenia w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną, stosuje się odpowiednio stawki akcyzy w wysokości określonej w ust. 2 pkt 1 i 2, przy czym za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się trzykrotną wartość najpopularniejszej kategorii cenowej, przeliczonej na jednostkę 1000 sztuk dla papierosów, a dla tytoniu do palenia, przyjmując założenie, iż jednostka 1000 sztuk papierosów odpowiada 1 kilogramowi tytoniu do palenia.

10. W przypadkach, o których mowa w art. 6 ust. 6 pkt 3, stosuje się odpowiednio stawki akcyzy w wysokości określonej w ust. 2 pkt 1 i 2, przy czym za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się trzykrotną wartość najpopularniejszej kategorii cenowej, przeliczonej na jednostkę 1000 sztuk dla papierosów, a dla tytoniu do palenia, przyjmując założenie, iż jednostka 1000 sztuk papierosów odpowiada 1 kilogramowi tytoniu do palenia.

11. Producent, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego oraz importer papierosów są obowiązani do sporządzania i przekazywania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacji o wielkości sprzedaży poszczególnych marek papierosów oznaczonych maksymalną ceną detaliczną w okresie 10 miesięcy (od stycznia do października) danego roku kalendarzowego.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, termin, formę oraz zakres przekazywania informacji, o których mowa w ust. 11, uwzględniając potrzebę ustalenia najpopularniejszej kategorii cenowej.

Rozdział 4

Samochody osobowe

Art. 91. 1. W przypadku samochodów osobowych przedmiotem opodatkowania jest:

- 1) import samochodów osobowych niezarejestrowanych wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym;
- 2) nabycie wewnątrzspółnotowe samochodów osobowych niezarejestrowanych wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym;
- 3) pierwsza sprzedaż na terytorium kraju samochodów osobowych niezarejestrowanych wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, jeżeli wcześniej nie została zapłacona akcyza z tytułu czynności, o których mowa w pkt 1 i 2; każda kolejna sprzedaż samochodu osobowego przed jego pierwszą rejestracją nie stanowi przedmiotu opodatkowania pod warunkiem wykazania przez kolejnego nabywcę, że akcyza została zapłacona; jeżeli kolejni nabywcy nie wykażą zapłaty akcyzy podatnikiem staje się osoba, która wystąpi o pierwszą rejestrację samochodu na terytorium kraju.

2. Czynności, o których mowa w ust. 1, są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa.

3. Samochody osobowe są to pojazdy samochodowe i pozostałe pojazdy mechaniczne objęte pozycją CN 8703 przeznaczone zasadniczo do przewozu osób (inne niż te objęte pozycją 8702), włącznie z samochodami osobowo-towarowymi (kombi) oraz samochodami wyścigowymi, z wyłączeniem skuterów śnieżnych o kodzie CN 8703 10 11, pojazdów typu meleks o kodzie CN 8703 10 18 oraz pojazdów typu QUAD o kodzie CN 8703 10 18.

4. Na potrzeby niniejszego rozdziału za sprzedaż samochodu osobowego uznaje się:

- 1) sprzedaż, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.¹³⁾), samochodu osobowego;
- 2) zamianę, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny, samochodu osobowego;
- 3) wydanie samochodu osobowego w zamian za wierzytelności;
- 4) wydanie samochodu osobowego w miejsce świadczenia pieniężnego;
- 5) darowiznę, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny, samochodu osobowego;
- 6) wydanie samochodu osobowego w zamian za dokonanie określonej czynności;
- 7) przekazanie lub wykorzystanie samochodu osobowego na potrzeby reprezentacji albo reklamy;
- 8) przekazanie przez podatnika samochodu osobowego na potrzeby osobiste podatnika, współników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, a także zatrudnionych przez niego pracowników oraz byłych pracowników;
- 9) użycie samochodu osobowego na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej.

5. Do niniejszego rozdziału stosuje się odpowiednio przepisy art. 3-5, art. 12 ust. 1-7, 9 i 12, art. 14, art. 15 ust. 1 i 2, art. 16, art. 17 ust. 1, 3, ust. 5, oraz art. 21 – 23.

Art. 92. 1. Obowiązek podatkowy z tytułu importu samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym powstaje z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego.

2. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, powstaje z dniem:

- 1) dokonania tej czynności pod warunkiem uzyskania przez nabywcę prawa rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel, albo
- 2) uzyskania przez nabywcę prawa rozporządzania jak właściciel samochodem osobowym znajdującym się na terytorium kraju w dniu uzyskania tego prawa, albo
- 3) rejestracji tego samochodu na terytorium kraju, jeżeli wcześniej nabywca tego samochodu nie uzyskał prawa rozporządzania tym samochodem osobowym jak właściciel.

3. Obowiązek podatkowy z tytułu sprzedaży na terytorium kraju samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym powstaje z dniem wydania tego samochodu przez sprzedawcę nabywcy albo wskazanej przez niego osobie trzeciej, z zastrzeżeniem ust. 5.

4. Jeżeli sprzedaż samochodu osobowego powinna być potwierdzona fakturą, obowiązek podatkowy powstaje z dniem wystawienia faktury, nie później jednak niż w 7 dniu, licząc od dnia wydania samochodu osobowego. Sprzedawca jest obowiązany do wykazania na wystawionej fakturze kwoty akcyzy od dokonanej sprzedaży.

5. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu danej czynności podlegającej opodatkowaniu, o której mowa w art. 91 ust. 1, za datę jego powstania uznaje się dzień, w którym uprawniony organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej stwierdził dokonanie czynności podlegającej opodatkowaniu.

Art. 93. 1. Podatnikiem w przypadku samochodów osobowych jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu, o których mowa w art. 91 ust. 1.

2. Podatnikiem z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego w przypadkach, o których mowa w art. 92 ust. 2 pkt 2, jest osoba fizyczna, osoba prawna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która uzyskała prawo do rozporządzania tym samochodem jak właściciel na terytorium kraju, również wtedy, gdy przemieszczenia samochodu osobowego na terytorium kraju dokonał podmiot posiadający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego.

Art. 94. 1. Organy egzekucyjne, określone w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, oraz komornicy sądowi wykonujący czynności egzekucyjne, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z późn. zm.¹⁴⁾), są płatnikami akcyzy od sprzedaży dokonywanej w trybie egzekucji samochodów osobowych niezarejestrowanych wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

2. Płatnik akcyzy od sprzedaży dokonywanej w trybie egzekucji samochodów osobowych niezarejestrowanych wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, jest obowiązany wpłacać akcyzę na rachunek właściwej izby celnej w terminie, o którym mowa w art. 17 ust. 1, a w sytuacji, gdy nie jest znany podatnik, nie można ustalić adresu jego siedziby lub zamieszkania, lub nie posiada on adresu siedziby lub zamieszkania na terytorium kraju, złożyć również w tym terminie, we właściwym urzędzie celnym, deklarację o wysokości akcyzy wpłacanej przez płatnika.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji o wysokości akcyzy wpłacanej przez płatnika, zamieszczając objaśnienia, co do sposobu prawidłowego składania deklaracji, informacje o terminach i miejscu ich składania, pouczenie, że deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, jak również zapewniając możliwość prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.

Art. 95. 1. Podstawą opodatkowania w przypadku samochodów osobowych jest:

- 1) kwota należna z tytułu sprzedaży samochodu osobowego na terytorium kraju pomniejszona o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy, należne od tego samochodu osobowego;
- 2) kwota, jaką nabywca jest obowiązany zapłacić za samochód osobowy w przypadku jego nabycia wewnątrzspółnotowego;
- 3) wartość celna samochodu osobowego powiększona o należne cło, w przypadku importu tego samochodu, z zastrzeżeniem ust. 2-5.

2. W przypadku samochodów osobowych, wobec których zastosowanie mają przepisy dotyczące procedury uszlachetnienia biernego, podstawą opodatkowania jest różnica między wartością celną produktów kompensacyjnych lub zamiennych dopuszczonych do obrotu a wartością produktów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło.

3. Podstawą opodatkowania z tytułu importu samochodu osobowego objętego procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych lub procedurą przetwarzania pod kontrolą celną jest wartość celna powiększona o cło, które byłoby należne, gdyby samochód ten był objęty procedurą dopuszczenia do obrotu.

4. Podstawa opodatkowania w przypadku importu samochodu osobowego obejmuje również prowizję oraz koszty transportu i ubezpieczenia, jeżeli nie zostały do niej włączone, a już poniesione do pierwszego miejsca przeznaczenia na terytorium kraju. Przez pierwsze miejsce przeznaczenia rozumie się miejsce wymienione w dokumencie przewozowym lub innym dokumencie, na podstawie którego samochód jest importowany.

5. Do podstawy opodatkowania z tytułu importu samochodu osobowego dolicza się określone w odrębnych przepisach opłaty oraz inne należności, jeżeli organy celne mają obowiązek pobierać te należności z tytułu importu samochodu.

6. Podstawą opodatkowania z tytułu nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego, dopuszczonego wcześniej do obrotu w innym państwie członkowskim, zgodnie z przepisami celnymi, ale niezarejestrowanego na terytorium innego państwa członkowskiego, jest kwota należna z tytułu nabycia powiększona o należne cło, z uwzględnieniem prowizji, kosztów transportu i ubezpieczenia, jeżeli nie zostały uwzględnione w cenie, ale już poniesione do miejsca w którym nastąpiło objęcie towaru procedurą celną.

7. Jeżeli nie można określić kwot, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w szczególności w przypadku darowizny samochodu osobowego, za podstawę opodatkowania przyjmuje się wartość rynkową samochodu osobowego na rynku krajowym, pomniejszoną o należne VAT i akcyzę.

8. Jeżeli wysokość podstawy opodatkowania w przypadku czynności, o których mowa w art. 91 ust. 1 pkt 2 i 3, bez uzasadnionej przyczyny, znacznie odbiega od średniej wartości rynkowej tego samochodu osobowego, organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej wzywa podatnika do zmiany wysokości podstawy opodatkowania lub wskazania przyczyn uzasadniających podanie jej wysokości w kwocie znacznie odbiegającej od średniej wartości rynkowej samochodu osobowego.

9. W razie nieudzielenia odpowiedzi, niedokonania zmiany wysokości podstawy opodatkowania lub niewskazania przyczyn, które uzasadniają podanie jej wysokości znacznie odbiegającej od średniej wartości rynkowej, organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej określi wysokość podstawy opodatkowania.

10. Jeżeli wysokość podstawy opodatkowania ustalona z uwzględnieniem opinii biegłego odbiega co najmniej o 33% od zadeklarowanej podstawy opodatkowania, koszty opinii biegłego lub biegłych ponosi podatnik.

11. Średnia wartość rynkowa samochodu osobowego jest to wartość ustalana na podstawie notowanej na rynku krajowym, w dniu powstania obowiązku podatkowego, średniej ceny samochodu osobowego zarejestrowanego na terytorium kraju tej samej marki,

modelu, rocznika oraz, jeżeli jest to możliwe do ustalenia, wyposażenia i o przybliżonym stanie technicznym, co nabyty na terytorium kraju lub nabyty wewnątrzspółnotowo samochód osobowy.

Art. 96. Stawka akcyzy na samochody osobowe wynosi:

- 1) 13,6 % podstawy opodatkowania – dla samochodów osobowych o pojemności silnika powyżej 2.000 cm³;
- 2) 3,1 % podstawy opodatkowania – dla pozostałych samochodów osobowych.

Art. 97. 1. Podatnik dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego jest obowiązany po dokonaniu jego przemieszczenia na terytorium kraju złożyć deklarację uproszczoną do właściwego naczelnika urzędu celnego w terminie 5 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, nie później jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju.

2. Podatnik dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego samochodu osobowego jest obowiązany po dokonaniu jego przemieszczenia na terytorium kraju dokonać zapłaty akcyzy w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego nie później jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji uproszczonej, o której mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych samochodów osobowych oraz kwoty należnej do zapłaty akcyzy.

Art. 98. 1. Podmiotowi, który dostarczył wewnątrzspółnotowo samochód osobowy niezarejestrowany wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, albo dokonał jego eksportu, od którego akcyza została zapłacona na terytorium kraju, przysługuje zwrot akcyzy na wniosek tego podmiotu, złożony do właściwego naczelnika urzędu celnego w terminie roku od dnia dokonania dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu tego samochodu osobowego.

2. Podmiot dokonujący dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu samochodu osobowego jest obowiązany posiadać dokumenty potwierdzające dokonanie dostawy tego samochodu do innego państwa członkowskiego lub jego eksportu.

3. Dokumentami potwierdzającymi dokonanie dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu są w szczególności: dokumenty przewozowe, faktura i specyfikacja dostawy oraz inne dokumenty handlowe związane z dostawą.

4. Organami podatkowymi właściwymi w sprawie zwrotu akcyzy w przypadku dostawy wewnątrzspółnotowej albo eksportu samochodu osobowego, od którego akcyza została zapłacona na terytorium kraju, są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej, u których dokonano rozliczenia i zapłaty akcyzy z tytułu ostatniej czynności podlegającej opodatkowaniu, której przedmiotem był ten samochód osobowy.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentów potwierdzających dostawę wewnątrzspółnotową albo eksport, szczegółowe warunki i tryb zwrotu akcyzy od samochodów osobowych w przypadku dostaw wewnątrzspółnotowych albo eksportu oraz terminy zwrotu akcyzy, uwzględniając konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy.

Art. 99. 1. Podmiot dokonujący nabyć wewnątrzspółnotowych lub dostaw wewnątrzspółnotowych samochodów osobowych w ramach prowadzonej działalności gospodarczej jest obowiązany składać we właściwym urzędzie celnym informacje podsumowujące o dokonanych nabyciach i dostawach wewnątrzspółnotowych, zwane dalej

"informacjami podsumowującymi", za okresy kwartalne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po kwartale, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu:

- 1) nabycia wewnątrzwspólnotowego - w przypadku informacji podsumowujących dotyczących nabyć wewnątrzwspólnotowych;
- 2) dostawy wewnątrzwspólnotowej - w przypadku informacji podsumowujących dotyczących dostaw wewnątrzwspólnotowych.

2. Informacja podsumowująca zawiera dane identyfikacyjne podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, określenie ilości samochodów osobowych, pojemności skokowej silnika, dane identyfikacyjne odbiorcy w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej oraz dostawcy w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego, łączną wartość samochodów osobowych będących przedmiotem nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej.

3. W przypadku stwierdzenia błędów w złożonych informacjach podsumowujących, podmiot, który złożył informację podsumowującą, jest obowiązany złożyć niezwłocznie korektę informacji podsumowującej.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji podsumowującej wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego jej wypełniania, terminu i miejsca składania oraz wzór korekty informacji podsumowującej wraz z objaśnieniami co do sposobu jej wypełnienia, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych samochodów osobowych.

Art. 100. 1. Podmiot dokonujący rejestracji zgodnie z przepisami o ruchu drogowym samochodu osobowego pochodzącego z nabycia wewnątrzwspólnotowego jest obowiązany przy dokonywaniu rejestracji przedstawić, wydany przez właściwego naczelnika urzędu celnego, dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju.

2. W przypadku sprzedaży nabytego wewnątrzwspólnotowo samochodu osobowego, niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju, sprzedawca jest obowiązany przekazać nabywcy dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając zasady rejestracji samochodów osobowych oraz zasady nabycia wewnątrzwspólnotowego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb obiegu dokumentu, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając sytuację na rynku w zakresie obrotu samochodami osobowymi oraz sposoby nabywania samochodów.

Art. 101. 1. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju na pobyt stały lub powracającą z czasowego pobytu w państwie członkowskim, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) samochód osobowy jest przeznaczony do użytku osobistego tej osoby ;
- 2) samochód osobowy służył do użytku osobistego tej osoby w miejscu poprzedniego jej pobytu w państwie członkowskim przez okres co najmniej 6 miesięcy przed zmianą miejsca pobytu;
- 3) osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu celnego dowód potwierdzający spełnienie warunku, o którym mowa w pkt 2;
- 4) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub wypożyczony przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia jego przywozu na terytorium kraju;
- 5) samochód osobowy został nabyty lub wprowadzony do obrotu zgodnie z przepisami dotyczącymi opodatkowania obowiązującymi w państwie członkowskim, w którym osoba

fizyczna miała miejsce zamieszkania, a przy wywozie nie zastosowano zwolnienia lub zwrotu podatku.

2. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony przez osobę fizyczną, przybywającą z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju na pobyt stały w związku z zawarciem związku małżeńskiego, jeżeli łącznie są spełnione warunki, o których mowa w ust. 1 oraz przywóz następuje w okresie 2 miesięcy przed przewidywaną datą zawarcia związku małżeńskiego albo 4 miesięcy po dacie zawarcia tego związku małżeńskiego.

3. Osoba fizyczna, o której mowa w ust. 2, jest obowiązana do przedłożenia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego dowodu zawarcia związku małżeńskiego w okresie 4 miesięcy od daty jego zawarcia.

4. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony przez osobę fizyczną, która nabyła w drodze dziedziczenia prawo własności lub prawo użytkowania tego samochodu osobowego na terytorium państwa członkowskiego, pod warunkiem, że osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, potwierdzone przez notariusza lub inne właściwe władze, prawo własności lub prawo użytkowania samochodu osobowego nabyte w drodze dziedziczenia, a także, że samochód osobowy jest przywożony na terytorium kraju nie później niż w terminie 2 lat licząc od daty wejścia w posiadanie tego samochodu.

5. Warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nie stosuje się do członków służby zagranicznej i żołnierzy zawodowych wyznaczonych do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju, jeżeli przedstawiają dokumenty potwierdzające zatrudnienie w placówce zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej lub oddelegowanie do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju, w przypadku gdy nie istnieje możliwość zarejestrowania w kraju samochodów osobowych używanych przez te podmioty w państwach członkowskich, z których powracają.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu celnego wydaje zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.

7. W przypadku przywozu z terytorium państwa członkowskiego, samochód osobowy jest zwolniony od akcyzy, jeżeli został przywieziony przed upływem 12 miesięcy od dnia osiedlenia się osoby fizycznej na terytorium kraju.

8. Za miejsce stałego pobytu uznaje się miejsce, w którym osoba fizyczna przebywa przez co najmniej 185 dni w roku kalendarzowym, ze względu na swoje więzi osobiste i zawodowe. W przypadku osoby niezwiązanej z tym miejscem zawodowo, na osobiste powiązania wskazuje istnienie ścisłych więzi pomiędzy tą osobą a miejscem, w którym mieszka. Jednakże za miejsce stałego pobytu osoby związanej zawodowo z miejscem innym niż miejsce powiązań osobistych, i z tego względu przebywającej na zmianę w różnych miejscach w dwu lub więcej państwach członkowskich, uznaje się miejsce, z którym jest związana osobiście, pod warunkiem że regularnie tam powraca. Ten ostatni warunek nie musi być spełniony, jeśli osoba mieszka w państwie członkowskim w celu wypełnienia zadania w określonym czasie. Studia bądź nauka w szkole poza miejscem stałego pobytu nie stanowią zmiany miejsca stałego pobytu.

9. Przepisy ust. 1-8 stosuje się również do osób fizycznych przybywających na terytorium kraju na pobyt stały lub powracających z czasowego pobytu z terytorium państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego innych niż państwa członkowskie.

Art. 102. 1. Zwalnia się od akcyzy:

- 1) samochód osobowy przywożony czasowo, do celów prywatnych, przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- a) osoba fizyczna ma miejsce stałego pobytu, o którym mowa w art. 101 ust. 8, w innym państwie członkowskim niż terytorium kraju,
 - b) samochód osobowy jest przeznaczony do użytku osobistego tej osoby,
 - c) termin czasowego przywozu samochodu osobowego nie przekroczy 6 miesięcy w 12-miesięcznym okresie,
 - d) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub wypożyczony w okresie czasowego przywozu, jednakże samochody osobowe należące do przedsiębiorstwa wynajmującego z siedzibą w jednym z państw członkowskich mogą być podnajmowane w celu ich ponownego przywozu, jeśli znajdują się w innym państwie członkowskim na skutek wykonania umowy najmu, która w tym kraju została zrealizowana; samochody mogą też być zwrócone przez pracowników przedsiębiorstwa wynajmującego do państwa członkowskiego, w którym zostały wynajęte, także w przypadku gdy pracownik ma miejsce zamieszkania na terytorium kraju;
- 2) samochód osobowy przywożony czasowo, do celów zawodowych, przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:
- a) osoba fizyczna ma miejsce stałego pobytu, o którym mowa w art. 101 ust. 8, w państwie członkowskim,
 - b) termin czasowego przywozu samochodu osobowego nie przekroczy 6 miesięcy w 12-miesięcznym okresie,
 - c) samochód osobowy nie będzie służył na terytorium kraju do odpłatnego transportu osób ani do odpłatnego lub nieodpłatnego transportu towarów do celów przemysłowych lub handlowych,
 - d) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub wypożyczony w okresie czasowego przywozu,
 - e) samochód osobowy został nabyty lub wprowadzony do obrotu zgodnie z przepisami dotyczącymi opodatkowania obowiązującymi w państwie członkowskim, w którym osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania, a przy wywozie nie zastosowano zwolnienia lub zwrotu podatku, z zastrzeżeniem ust. 2;
- 3) samochód osobowy przywożony czasowo, zarejestrowany w państwie członkowskim, w którym użytkownik ma miejsce zamieszkania, używanych w regularnych podróżach z miejsca zamieszkania do miejsca pracy na terytorium kraju, jeżeli łącznie są spełnione warunki określone w pkt 2 lit. a i c-e;
- 4) samochód osobowy przywożony czasowo, zarejestrowany w państwie członkowskim, w którym student ma miejsce zamieszkania, używanych przez niego na terytorium kraju, na którym przebywa on wyłącznie w celu studiowania, jeżeli łącznie są spełnione warunki określone w pkt 2 lit. a i c-e.
2. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, uważa się za spełniony, jeżeli samochód osobowy posiada urzędowy znak rejestracyjny państwa członkowskiego, w którym został zarejestrowany, z wyłączeniem tymczasowych znaków rejestracyjnych. W przypadku samochodu osobowego zarejestrowanego w państwie członkowskim, w którym wydanie urzędowych znaków rejestracyjnych nie jest konieczne, użytkownik powinien wykazać w inny sposób, że podatek został zapłacony.
3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest bezterminowe.
4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu celnego wydaje na wniosek zainteresowanego podmiotu zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.
5. Przepisy ust. 1-4 stosuje się również do osób fizycznych przybywających na terytorium kraju z terytorium państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego innych niż państwa członkowskie.

Art. 103. 1. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony spoza terytorium państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju na pobyt stały lub powracającą z czasowego pobytu z terytorium tych państw, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) samochód osobowy jest przeznaczony do użytku osobistego tej osoby;
- 2) samochód osobowy służył do użytku osobistego tej osoby w miejscu poprzedniego jej pobytu poza terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez okres co najmniej 6 miesięcy przed zmianą miejsca pobytu;
- 3) osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu celnego dowód potwierdzający spełnienie warunku, o którym mowa w pkt 2;
- 4) osoba ta przebywała poza terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez okres co najmniej 12 kolejnych miesięcy poprzedzających zmianę miejsca pobytu;
- 5) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub wypożyczony przez okres 12 miesięcy od dnia jego przywozu na terytorium kraju.

2. Warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nie stosuje się do członków służby zagranicznej i żołnierzy zawodowych skierowanych lub wyznaczonych do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju, jeżeli przedstawią dokumenty potwierdzające zatrudnienie w placówce zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej lub oddelegowanie do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju, w przypadku gdy nie istnieje możliwość zarejestrowania w kraju samochodów osobowych używanych przez te podmioty w państwach, z których powracają.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, zwolnienie od akcyzy obejmuje również samochody osobowe przywożone z terytorium państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, nabywane w drodze powrotnej z terytorium państwa trzeciego.

4. Przepisy art. 101 ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio.

Dział IV

Znaki akcyzy

Rozdział 1

Obowiązek oznaczania znakami akcyzy

Art. 104. Obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy podlegają wyroby akcyzowe określone w załączniku nr 3 do ustawy.

Art. 105. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powierza wykonanie znaków akcyzy wytwórcy zapewniającemu bezpieczeństwo wytwarzania i przechowywania tych znaków.

2. Wytwórca znaków może zbywać znaki akcyzy wyłącznie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

3. Wytwórca znaków może wydawać znaki akcyzy wyłącznie właściwym naczelnikom urzędów celnych w sprawach znaków akcyzy lub podmiotom przez nich upoważnionym.

Art. 106. 1. Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych podatkowymi znakami akcyzy ciąży na zarejestrowanym, zgodnie z art. 14, podmiocie będącym:

- 1) podmiotem prowadzącym skład podatkowy w przypadku produkcji wyrobów akcyzowych lub wprowadzania do składu podatkowego wyrobów akcyzowych w

procedurze zawieszenia poboru akcyzy, również w sytuacji, gdy nie jest właścicielem tych wyrobów akcyzowych;

- 2) importerem;
- 3) podmiotem dokonującym nabycia wewnątrzwspólnotowego;
- 4) przedstawicielem podatkowym;
- 5) podmiotem dokonującym produkcji wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2, 4 lub 5;
- 6) właścicielem wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 10 ust. 3.

2. Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych legalizacyjnymi znakami akcyzy powstaje w przypadku wystąpienia poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi.

3. W przypadku wyrobów, o których mowa w ust. 2, przeznaczonych do dalszej sprzedaży, posiadacz tych wyrobów, a w odniesieniu do wyrobów akcyzowych zbywanych przez właściwy organ administracji publicznej – nabywca tych wyrobów, jest obowiązany zakupić znaki akcyzy i oznaczyć nimi wyroby. Z czynności oznaczania sporządza się protokół.

4. Posiadacz wyrobów, o których mowa w ust. 2, przeznaczonych do dalszej sprzedaży jest obowiązany sporządzić ich spis i przedstawić go do potwierdzenia właściwemu naczelnikowi urzędu celnego.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się do wyrobów akcyzowych, od których została zapłacona akcyza, ponownie rozlanych lub rozważonych w inne opakowania jednostkowe w miejscu ich sprzedaży detalicznej.

Art. 107. 1. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy powinny być prawidłowo oznaczone odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, a w przypadku, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2, 4 lub 5, przed przekazaniem do magazynu wyrobów gotowych lub dokonaniem ich sprzedaży.

2. Wyroby akcyzowe, podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy, bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy, nie mogą być:

- 1) importowane, chyba że zostaną objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy albo wprowadzone do wolnego obszaru celnego, składu wolnocłowego albo objęte procedurą składu celnego i prawidłowo oznaczone przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo objęciem procedurą dopuszczenia do obrotu celem sprzedaży na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;
- 2) przemieszczone na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzwspólnotowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, z zastrzeżeniem pkt 3;
- 3) przemieszczone na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzwspólnotowego w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przez zarejestrowanego handlowca lub niezarejestrowanego handlowca.

3. Z uwzględnieniem ust. 1 i 2, wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy, nie mogą być przedmiotem sprzedaży na terytorium kraju bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi znakami akcyzy.

Art. 108. 1. Z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się wyroby akcyzowe, które są:

- 1) całkowicie niezdatne do użytku;
- 2) wyprowadzane ze składu podatkowego i przeznaczone do dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej lub na eksport;

- 3) umieszczane w składzie wolnocłowym lub wolnym obszarze celnym i przeznaczone do sprzedaży w jednostkach handlowych tam usytuowanych;
- 4) przewożone przez terytorium kraju w ramach procedury tranzytu w rozumieniu przepisów prawa celnego;
- 5) przewożone z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego przez terytorium kraju;
- 6) wyprodukowane na warunkach określonych w art. 43 ust. 1 pkt 2, 4 lub 5 i przeznaczone do dokonania dostawy wewnątrzspółnotowej lub na eksport.

2. W przypadku importu z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się wyroby akcyzowe, które są zwolnione od należności celnych przywozowych na podstawie przepisów prawa celnego oraz zwolnione od akcyzy.

3. W przypadku nabycia wewnątrzspółnotowego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy.

4. Podmiot prowadzący skład podatkowy, importer, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzspółnotowego, podmiot dokonujący produkcji, o której mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2, 4 lub 5, a także właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 10 ust. 3, są obowiązani do prowadzenia ewidencji rodzaju, ilości i wartości wyrobów akcyzowych, określonych w ust. 1 pkt 1- 3 i 6.

5. Wyroby akcyzowe, określone w ust. 1 pkt 2, 3 i 6, mogą być bez znaków akcyzy wyprowadzone ze składu podatkowego, umieszczone w składzie wolnocłowym lub w wolnym obszarze celnym lub wydane z magazynu wyrobów gotowych, pod warunkiem pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego, w terminie co najmniej 3 dni przed planowanym dniem wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego, umieszczenia wyrobów akcyzowych w składzie wolnocłowym lub w wolnym obszarze celnym lub wydania wyrobów akcyzowych z magazynu wyrobów gotowych. Właściwy naczelnik urzędu celnego może zarządzić konwojowanie wyrobów akcyzowych do granicy terytorium kraju w przypadku ich dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu albo do momentu umieszczenia ich w składzie wolnocłowym lub wolnym obszarze celnym. Konwojowanie odbywa się na koszt podatnika lub odbiorcy tych wyrobów.

6. Warunkiem zwolnienia z obowiązku oznaczania znakami akcyzy wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 pkt 4, jest złożenie zabezpieczenia kwoty akcyzy na zasadach i w trybie stosowanych przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego.

7. Warunkiem zwolnienia z obowiązku oznaczania znakami akcyzy wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 pkt 5, jest złożenie zabezpieczenia akcyzowego w kwocie pokrywającej mogące powstać zobowiązanie podatkowe.

8. Ewidencja, o której mowa w ust. 4, powinna być przechowywana do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

Art. 109. 1. Zwolnienie z obowiązku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy może być stosowane również:

- 1) jeżeli uzasadnia to ważny interes państwa lub podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów znakami akcyzy;
- 2) jeżeli wynika to z przepisów prawa Wspólnoty Europejskiej lub umów międzynarodowych;
- 3) z uwagi na przeznaczenie niektórych wyrobów akcyzowych, w postaci próbek do badań naukowych, laboratoryjnych lub jakościowych.

2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, mogą być stosowane, przez czas oznaczony, w odniesieniu do poszczególnych grup wyrobów akcyzowych lub ze względu na ich przeznaczenie.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres zwolnień z obowiązku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy oraz warunki i tryb ich stosowania, z uwzględnieniem sytuacji rynkowej w obrocie wyrobami akcyzowymi, specyfiki obrotu tymi wyrobami oraz konieczności zapewnienia kontroli nad tym obrotem.

Rozdział 2

Zasady i tryb umieszczania znaków akcyzy

Art. 110. 1. Znaki akcyzy mogą mieć w szczególności postać banderol, znaków cechowych lub odcisków pieczęci.

2. Znak akcyzy jest umieszczany na opakowaniu jednostkowym wyrobu akcyzowego lub na wyrobie akcyzowym w ten sposób, aby zdjęcie znaku lub otwarcie opakowania w miejscu przeznaczonym do jego otwierania albo użycie wyrobu powodowały trwale i widoczne uszkodzenie znaku w sposób uniemożliwiający jego powtórne użycie, chyba że znak akcyzy jest umieszczony bezpośrednio na wyrobie akcyzowym w sposób trwały.

3. Opakowanie jednostkowe jest to opakowanie bezpośrednio chroniące wyrób akcyzowy, samodzielne, jednorazowego lub wielokrotnego użytku, umożliwiające jego przystosowanie, przystosowane lub przeznaczone do przechowywania, eksponowania i sprzedaży w nim lub z niego wyrobu, posiadające zamknięcie lub wskazane miejsce i sposób otwierania, które umożliwia przystosowanie, jest przystosowane lub umożliwia bezpośrednio lub pośrednio spożycie wyrobu, a także jest przystosowane do pakowania, przechowywania i przewożenia go w opakowaniach zbiorczych lub transportowych.

Art. 111. Właściwy naczelnik urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy w przypadku nietypowych opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych może, na pisemny wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, wskazać sposób nanoszenia znaków akcyzy na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe z uwzględnieniem ogólnych zasad nanoszenia znaków akcyzy.

Art. 112. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) postacie znaków akcyzy i ich wzory, elementy znaku akcyzy oraz szczegółowe sposoby ich umieszczania na typowych dla danego rodzaju wyrobów akcyzowych opakowaniach jednostkowych;
- 2) istotne elementy sposobu nanoszenia znaków akcyzy oraz wzór wniosku o wskazanie sposobu nanoszenia znaków akcyzy.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia:

- 1) konieczność zapewnienia kontroli nad obrotem wyrobami akcyzowymi oraz nad prawidłowością umieszczania znaków akcyzy;
- 2) rodzaje wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy;
- 3) różnorodność stosowanych opakowań jednostkowych;
- 4) konieczność zastosowania w znakach akcyzy odpowiednich zabezpieczeń.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może ogłosić, w drodze komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów, kryteria jakościowe znaków akcyzy, kolorowe wzory znaków akcyzy oraz sposób ich weryfikacji, mając na celu ułatwienie weryfikacji znaków akcyzy.

Art. 113. 1. Znaki akcyzy mogą być zdjęte z wyrobów akcyzowych oznaczonych tymi znakami, jeżeli wyroby akcyzowe nie będą sprzedawane na terytorium kraju.

2. Zgodę na zdjęcie znaków akcyzy z wyrobu akcyzowego wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego na pisemny wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy lub właściciela wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe przypadki, w których znaki akcyzy mogą być zdjęte z wyrobu akcyzowego;
- 2) warunki i tryb zdejmowania znaków akcyzy z wyrobu akcyzowego;
- 3) wzór wniosku o zdjęcie znaków akcyzy z wyrobu akcyzowego;
- 4) zasady postępowania ze zdjętymi znakami akcyzy.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględni przypadki zwrotu wyrobów akcyzowych w związku z występującymi w nich wadami fizycznymi oraz przypadki wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium kraju, a także konieczność zapewnienia bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy.

Art. 114. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wprowadzić obowiązek kasowania nanoszonych na wyroby akcyzowe znaków akcyzy w celu uniemożliwienia ich powtórnego wykorzystania.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wprowadza, w drodze rozporządzenia, obowiązek, o którym mowa w ust. 1, określając również szczegółowe warunki, sposób i tryb kasowania znaków akcyzy, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy.

Rozdział 3

Procedura otrzymywania znaków akcyzy

Art. 115. 1. Podatkowe znaki akcyzy otrzymują zarejestrowane podmioty będące:

- 1) podmiotami prowadzącymi składy podatkowe;
- 2) importerami;
- 3) podmiotami dokonującymi nabycia wewnątrzwspólnotowego;
- 4) przedstawicielami podatkowymi;
- 5) podmiotami dokonującymi produkcji, o której mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2, 4 lub 5;
- 6) właścicielami wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 10 ust. 3.

2. Legalizacyjne znaki akcyzy są sprzedawane:

- 1) posiadaczom występujących poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi;
- 2) nabywcom wyrobów określonych w pkt 1, zbywanych przez właściwy organ administracji publicznej.

3. Podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy składają wstępne zapotrzebowanie na te znaki.

4. W przypadku wystąpienia, w ciągu roku kalendarzowego, okoliczności uzasadniających złożenie, zmianę lub cofnięcie wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy, podmiot, którego to dotyczy, jest obowiązany, z chwilą powstania tych okoliczności, do niezwłocznego złożenia do urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych takiego zapotrzebowania, jego zmiany lub cofnięcia.

5. Niezłożenie wstępnego zapotrzebowania lub zmiana wstępnego zapotrzebowania powoduje, że wynikające z tego skutki braku znaków akcyzy obciążają podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, który nie dopełnił obowiązku w tym zakresie.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, termin składania oraz wzór wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia podmiotom obowiązującym do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy odpowiednich liczby i rodzajów tych znaków.

Art. 116. 1. Decyzję w sprawie wydania podatkowych znaków akcyzy lub sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy wydaje właściwy naczelnik urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy na pisemny wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

2. Składając wniosek, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca dołącza odpowiednio dokumenty o:

- 1) zaległościach podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa albo ich braku;
- 2) rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej i posiadaniu zezwolenia, koncesji lub uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;
- 3) rejestracji podatkowej;
- 4) zgłoszeniu planowanego nabycia wewnątrzspółnotowego w przypadku, o którym mowa w art. 69 ust. 1 pkt 1;
- 5) złożonym zabezpieczeniu należności podatkowych;
- 6) uprawnieniu do:
 - a) prowadzenia składu podatkowego,
 - b) nabywania wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec,
 - c) nabycia wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec,
 - d) wykonywania czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego;
- 7) posiadanych wyrobach akcyzowych.

3. Przed wydaniem decyzji w sprawie wydania albo sprzedaży znaków akcyzy podmiot obowiązujący do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, który złożył wniosek o:

- 1) wydanie podatkowych znaków akcyzy - wpłaca kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy oraz kwotę na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy;
- 2) sprzedaż legalizacyjnych znaków akcyzy - wpłaca należność za te znaki.

4. Kwota wpłacana na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy stanowi co najmniej 80 % całkowitych kosztów ich wytworzenia.

5. Wpływy uzyskane ze sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy oraz wpływy z tytułu kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy stanowią dochód budżetu państwa.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość:

- 1) kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy,
 - 2) kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy,
 - 3) należności z tytułu sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy
- uwzględniając konieczność zabezpieczenia wpływów z tytułu akcyzy oraz nadzoru nad wpływami z tytułu sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy i kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy.

Art. 117. 1. Właściwy naczelnik urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy odmawia wydania lub sprzedaży znaków akcyzy, jeżeli:

- 1) nie zostanie wpłacona kwota stanowiąca wartość podatkowych znaków akcyzy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy lub
- 2) nie zostanie wniesiona należność za legalizacyjne znaki akcyzy, lub

3) nie zostaną złożone wymagane dokumenty.

2. Właściwy naczelnik urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, kierując się możliwością ponoszenia przez wnioskodawcę obciążeń z tytułu należności publicznoprawnych stanowiących dochód budżetu państwa, może odmówić wydania podatkowych znaków akcyzy wnioskodawcy, który:

- 1) ma zaległości podatkowe w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa lub
- 2) jest postawiony w stan upadłości albo likwidacji, z wyjątkiem likwidacji przedsiębiorstwa państwowego w celu jego prywatyzacji.

3. W przypadku odmowy wydania podatkowych znaków akcyzy lub sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy, odpowiednio, kwota stanowiąca wartość podatkowych znaków akcyzy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy albo należność za legalizacyjne znaki akcyzy podlegają zwrotowi przez właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, do którego zostały wpłacone, w terminie 7 dni, licząc od dnia wydania decyzji o odmowie.

Art. 118. 1. Znaki akcyzy są wydawane przez:

- 1) właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy;
- 2) wytwórcę znaków akcyzy.

2. Wydanie znaków akcyzy przez właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy lub ich wytwórcę następuje na podstawie upoważnienia do odbioru znaków wydanego przez właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, na wniosek podmiotu obowiązującego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

Art. 119. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory wniosków o wydanie znaków akcyzy, o sprzedaż znaków akcyzy oraz o wydanie upoważnienia do odbioru znaków akcyzy, a także wzór tego upoważnienia,
- 2) szczegółowy wykaz i sposób składania dokumentów załączanych przez wnioskodawcę do tych wniosków

- uwzględniając konieczność identyfikacji rodzaju i liczby wydawanych znaków akcyzy oraz identyfikacji podmiotów obowiązanych do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, a także częstotliwość składania wniosków.

Rozdział 4

Prawa i obowiązki wynikające ze stosowania znaków akcyzy

Art. 120. 1. Znaków akcyzy oraz upoważnień do odbioru znaków akcyzy nie można zbywać lub na jakichkolwiek innych zasadach odstępować lub przekazywać odpłatnie albo nieodpłatnie innym podmiotom, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

2. Znaki akcyzy są zwracane:

- 1) właściwemu naczelnikowi urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, od którego odebrano te znaki;
- 2) wytwórcy znaków akcyzy.

3. Importerzy, podmioty dokonujące nabycia wewnątrzspółnotowego oraz przedstawiciele podatkowi mogą przekazać znaki akcyzy podmiotowi mającemu siedzibę poza terytorium kraju w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe, będące przedmiotem importu lub nabycia wewnątrzspółnotowego.

4. Właściciele wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 10 ust. 3, mogą przekazywać znaki akcyzy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów

akcyzowych lub wyroby akcyzowe stanowiące ich własność podmiotom prowadzącym skład podatkowy, w którym są magazynowane wyroby akcyzowe właściciela.

Art. 121. 1. Podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy oraz podmioty prowadzące skład podatkowy, w którym są magazynowane wyroby akcyzowe właściciela, o którym mowa w art. 10 ust. 3, są obowiązani prowadzić ewidencję znaków akcyzy i przechowywać ją do celów kontroli, przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym została sporządzona.

2. W przypadku utraty, zniszczenia, uszkodzenia, wydania lub zwrotu znaków akcyzy na terytorium kraju, a także zniszczenia uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy na terytorium kraju, sporządza się protokół stwierdzający nastąpienie takiego zdarzenia.

3. Znaki akcyzy muszą być przechowywane i przewożone w sposób zapewniający zabezpieczenie przed kradzieżą, zniszczeniem lub uszkodzeniem.

4. Za uszkodzone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy, w których trwałe i widoczne naruszenie właściwości fizycznych pozwala na identyfikację znaków co do oryginalności, rodzaju, nazwy, wymiarów, serii, numeru ewidencyjnego i daty wytworzenia.

5. Za zniszczone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy, w których trwałe i widoczne naruszenie właściwości fizycznych uniemożliwia identyfikację znaku co do jego rodzaju, nazwy, serii, numeru identyfikacyjnego oraz daty wytworzenia.

6. Za utracone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy otrzymane przez podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych tymi znakami, który je utracił w następstwie innych okoliczności niż:

- 1) naniesienie na wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe wyrobu akcyzowego i wprowadzenie wyrobu do obrotu z naniesionym znakiem akcyzy;
- 2) zwrot znaków akcyzy do właściwego naczelnika urzędu celnego w sprawach znaków akcyzy, od którego podmiot ten odebrał znaki akcyzy, albo do ich wytwórcy;
- 3) przekazanie przez importera, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego lub przedstawiciela podatkowego podmiotowi mającemu siedzibę poza terytorium kraju w celu naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobu akcyzowego lub wyrób akcyzowy będący przedmiotem importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego;
- 4) przekazanie przez właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 10 ust. 3, podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, w którym są magazynowane wyroby właściciela, w celu naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe;
- 5) przejęcie znaków akcyzy przez właściwy organ w związku z kontrolą systemu znaków akcyzy.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób prowadzenia ewidencji znaków akcyzy, sposób ich przewozu i przechowywania oraz sposób sporządzania protokołu i jego wzór, mając na celu zapewnienie odpowiedniej kontroli nad wydanymi znakami akcyzy.

Art. 122. 1. Importer, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego oraz przedstawiciel podatkowy są obowiązani uzyskać od podmiotu mającego siedzibę poza terytorium kraju rozliczenie z przekazanych mu znaków akcyzy.

2. Podmiot prowadzący skład podatkowy, w którym są magazynowane wyroby akcyzowe właściciela, o którym mowa w art. 10 ust. 3, jest obowiązany przekazać właścicielowi tych wyrobów rozliczenie z przekazanych mu znaków akcyzy.

3. Rozliczenie powinno zawierać informacje o rodzaju i ilości znaków akcyzy zużytych do naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe oraz znaków akcyzy utraconych, zniszczonych, uszkodzonych i niewykorzystanych.

4. Znaki akcyzy uszkodzone oraz niewykorzystane powinny być zwrócone podmiotowi, który je wydał, w terminie 14 dni, od dnia ich otrzymania od podmiotu mającego siedzibę poza terytorium kraju albo podmiotu prowadzącego skład podatkowy, w którym są magazynowane wyroby akcyzowe właściciela, o którym mowa w art. 10 ust. 3.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, tryb i termin dokonywania rozliczeń, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego i terminowego rozliczania znaków akcyzy.

Art. 123. 1. Uszkodzone i zniszczone znaki akcyzy nie mogą być użyte do naniesienia na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych.

2. Wyroby akcyzowe oznaczone uszkodzonymi albo zniszczonymi znakami akcyzy nie mogą być sprzedawane.

3. Znaki akcyzy uszkodzone przed ich naniesieniem są zwracane, w terminie 14 dni, od dnia stwierdzenia ich uszkodzenia, podmiotowi, który je wydał.

Art. 124. 1. W przypadku wprowadzenia nowego wzoru znaku akcyzy, podmioty posiadające dotychczasowe znaki są obowiązane, w terminie 14 dni, od dnia wprowadzenia tego wzoru, zwrócić niewykorzystane znaki podmiotowi, który je wydał.

2. Dotychczasowe znaki akcyzy naniesione na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe przed wprowadzeniem nowego wzoru znaku akcyzy zachowują ważność przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy, licząc od dnia wprowadzenia nowego wzoru.

3. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji, o której mowa w art. 116 ust. 1, podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy obowiązany jest w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stwierdzającej nieważność, do zwrotu znaków akcyzy niewykorzystanych, na dzień doręczenia decyzji stwierdzającej nieważność podmiotowi, który je wydał.

4. Jeżeli podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, zaprzestał wykonywania czynności, o których mowa w art. 14 ust. 1, obowiązany jest do rozliczenia oraz zwrotu niewykorzystanych znaków akcyzy do dnia złożenia zgłoszenia o zaprzestaniu wykonywania tych czynności.

Art. 125. 1. Zwracającemu niewykorzystane i nieuszkodzone znaki akcyzy przysługuje, z zastrzeżeniem art. 126 ust. 4, bezzwłocznie zwrot wpłaconych odpowiednio kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy lub należności za legalizacyjne znaki akcyzy.

2. Zwrotowi nie podlegają kwoty wpłacone na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy, z wyjątkiem kwot wpłaconych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy zwracanych w związku z wprowadzeniem nowego wzoru znaku akcyzy, jeżeli zwracane znaki są niewykorzystane i nieuszkodzone, a ich zwrot następuje w terminie, o którym mowa w art. 124 ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne przypadki zwrotu wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, uwzględniając zasady dotyczące przemieszczania wyrobów akcyzowych oraz przypadki, w których wyrób akcyzowy nie będzie wprowadzany do obrotu na terytorium kraju.

Art. 126. 1. Podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy mają obowiązek, w okresie 12 miesięcy od dnia otrzymania znaków, nanieść je na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyrób akcyzowy, a w przypadku

importu i nabycia wewnątrzspółnotowego - sprowadzić na terytorium kraju wyroby oznaczone tymi znakami lub zwrócić znaki akcyzy podmiotowi, który je wydał.

2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, znaki akcyzy tracą ważność i nie mogą być nanoszone na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe.

3. Znaki, o których mowa w ust. 2, podlegają zwrotowi w terminie 30 dni, od dnia utraty ich ważności, podmiotowi, który je wydał.

4. Zwracającemu znaki, o których mowa w ust. 2, nie przysługuje zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, kwot wpłaconych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy ani należności za legalizacyjne znaki akcyzy.

Art. 127. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób zwrotu znaków akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia ochrony tych znaków.

Art. 128. 1. W razie wystąpienia strat znaków akcyzy wskutek ich utraty, uszkodzenia albo zniszczenia w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych tymi znakami, w granicach dopuszczalnej normy strat, podmiotom prowadzącym składy podatkowe, właścicielom wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 10 ust. 3 oraz podmiotom dokonującym produkcji, o której mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2, 4 i 5, przysługuje odpowiednio zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy albo prawo do otrzymania w zamian nowych znaków akcyzy, pod warunkiem przedstawienia protokołu stwierdzającego utratę, uszkodzenie lub zniszczenie znaków akcyzy oraz zwrotu uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy albo zniszczenia uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy. Zniszczenia znaków akcyzy dokonuje się w obecności pracownika szczególnego nadzoru podatkowego.

2. W zamian za znaki akcyzy utracone, uszkodzone lub zniszczone w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych, wydaje się znaki akcyzy odpowiadające, co do rodzaju i serii, znakom akcyzy utraconym, uszkodzonym i zniszczonym.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) normy dopuszczalnych strat znaków akcyzy powstałych w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych w stosunku do łącznej liczby znaków akcyzy wykorzystanych w ciągu miesiąca kalendarzowego do oznaczenia wyrobów akcyzowych,
 - 2) zespół czynności, które składają się na proces oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy
- uwzględniając konieczność kontroli prawidłowości wykorzystania znaków akcyzy przez podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

Dział V

Przedmiot szczególnego nadzoru podatkowego w zakresie akcyzy

Art. 129. 1. Szczególnemu nadzorowi podatkowemu, z zastrzeżeniem art. 130, podlega:

- 1) produkcja, magazynowanie i przemieszczanie, w procedurze zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych, o których mowa w załączniku nr 2 do ustawy;
- 2) produkcja wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 1-5;
- 3) przemieszczanie, magazynowanie i zużycie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie na cele uprawniające do zwolnienia, określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 2, w przypadku wydania tego rozporządzenia;

- 4) produkcja, magazynowanie, przemieszczanie lub zużycie wyrobów akcyzowych innych niż wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, określonych w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 2, w przypadku wydania tego rozporządzenia;
- 5) stosowanie i oznaczanie wyrobów akcyzowych znakami akcyzy;
- 6) znakowanie i barwienie wyrobów energetycznych;
- 7) dokonywanie wpłat dziennych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia wyroby akcyzowe podlegające szczególnemu nadzorowi podatkowemu, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, oraz zakres przedmiotowy tego nadzoru, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego obrotu wyrobami akcyzowymi.

Art. 130. Nie podlegają szczególnemu nadzorowi podatkowemu wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 129, przeznaczone na cele specjalne określone w odrębnych przepisach, w jednostkach podległych, podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowanych, w Policji, Państwowej Straży Pożarnej, Straży Granicznej, jednostkach wojskowych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz w jednostkach organizacyjnych Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu.

Art. 131. Tryb wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego oraz właściwe organy do jego wykonywania regulują przepisy odrębne.

Dział VI

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Rozdział 1

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 132. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 2 w § 1 w pkt 8 lit. f otrzymuje brzmienie:
"f) podatku akcyzowego,".

Art. 133. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.¹⁵⁾) w art. 23 w ust. 1 pkt 44 otrzymuje brzmienie:
„44) strat powstałych w wyniku, nieobjętych zwolnieniem od podatku akcyzowego, ubytków wyrobów akcyzowych oraz podatku akcyzowego od tych ubytków,”.

Art. 134. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.¹²⁾) w art. 16 w ust. 1 pkt 47 otrzymuje brzmienie:
„47) strat powstałych w wyniku, nieobjętych zwolnieniem od podatku akcyzowego, ubytków wyrobów akcyzowych oraz podatku akcyzowego od tych ubytków,”.

Art. 135. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2571, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 37h ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Paliwami silnikowymi lub gazem, o których mowa w ust. 1, są następujące produkty:

Lp.	Kod CN	Nazwa produktu
1.	2710 11 45 2710 11 49	Benzyny silnikowe
2.	27 10 19 41	Oleje napędowe
3.	2711 ex2901	Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe oraz gazowe węglowodory alifatyczne skroplone i w stanie gazowym, przeznaczone do napędu pojazdów samochodowych
4.	Bez względu na kod CN	Wyroby przeznaczone do napędu pojazdów samochodowych, z wyłączeniem stanowiących samoistne paliwa biokomponentów w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz.U. Nr 169, poz. 1199 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 217 i Nr 99, poz. 666)

Art. 136. W ustawie z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz.U. z 2004 r. Nr 269, poz. 2681, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„ 1. Podatnicy podatku od towarów i usług lub podatku akcyzowego są obowiązani dokonać zgłoszenia identyfikacyjnego przed dokonaniem pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu jednym z tych podatków. Zgłoszenia identyfikacyjnego dokonuje się niezależnie od zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w art. 96 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029 oraz z 2007 r. Nr....., poz.....) oraz w art. 14 ust. 1 ustawy z dniar. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr....., poz.).”

Art. 137. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625, z późn. zm.⁴⁾) w art. 41 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) cofnięcia przez właściwego naczelnika urzędu celnego lub wygaśnięcia, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego - w odniesieniu do działalności objętej tym zezwoleniem;”

Art. 138. W ustawie z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej (Dz. U. z 2004 r. Nr 156, poz. 1641, z późn. zm.¹⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 6a otrzymuje brzmienie:

„Art. 6a. 1. Szczególny nadzór podatkowy w zakresie i trybie określonych w niniejszym rozdziale wykonują naczelnicy urzędów celnych właściwi rzeczowo w zakresie podatku akcyzowego, których właściwość miejscową ustala się ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających szczególnemu nadzorowi podatkowemu.

2. Szczególnemu nadzorowi podatkowemu podlega urządzenie gier w kasynach gry, na automatach i na automatach o niskich wygranych, tam gdzie się one znajdują.

3. Przedmiot szczególnego nadzoru podatkowego w zakresie podatku akcyzowego regulują przepisy odrębne.

4. Szczególny nadzór podatkowy polega na kontroli:

1) czynności, o których mowa w art. 129 ust.1 ustawy z dnia o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr , poz.) polegających w szczególności na: wytwarzaniu,

- uszlachetnianiu, przerabianiu, zużywaniu, skażaniu, rozlewaniu, przyjmowaniu, wydawaniu, przewożeniu i niszczeniu oraz stosowaniu i oznaczaniu wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, zgodnie z odrębnymi przepisami;
- 2) ilości i jakości wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 129 ust. 1 ustawy z dnia o podatku akcyzowym, podlegających szczególnemu nadzorowi podatkowemu, przebiegu procesów technologicznych i ruchu towarowego dotyczącego tych wyrobów oraz ich wydajności, ubytków i zużycia;
 - 3) otwarcia i zamknięcia stołów gry w kasynach gry, obliczania rezultatów gier na stołach i na automatach, a także przychodów i stosowania maksymalnej stawki i wartości maksymalnej wygranej w grach na automatach o niskich wygranych oraz zasadności i prawidłowości wystawianych imiennych zaświadczeń o uzyskanej wygranej;
 - 4) terminowości i prawidłowości dokonywania wpłat dziennych, o których mowa w art. 18 ustawy z dnia o podatku akcyzowym;
 - 5) dokumentacji prowadzonej w zakresie, o którym mowa w pkt 1 - 4.”;
- 2) w art. 6c ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1, przysługują pracownikom szczególnego nadzoru podatkowego także w stosunku do podmiotów wykonujących działalność w zakresie, o którym mowa w art. 129 ust. 1 ustawy z dnia o podatku akcyzowym oraz w art. 6a ust. 2, bez zachowania warunków oraz form określonych przepisami prawa.”;
- 3) w art. 6d:
- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) przesłać właściwemu naczelnikowi urzędu celnego, co najmniej na 14 dni przed rozpoczęciem działalności w zakresie, o którym mowa w art. 129 ust. 1 pkt 1-5 ustawy z dnia o podatku akcyzowym oraz w art. 6a ust. 2, zgłoszenie oraz dokumentację dotyczącą tej działalności, a w przypadku wznowienia działalności, po przerwie trwającej dłużej niż 3 miesiące - zgłoszenie dotyczące wznowienia tej działalności;”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Za stan pomieszczeń, urządzeń i naczyń służących do wykonywania działalności w zakresie, o którym mowa w art. 129 ust. 1 pkt 1-5 ustawy z dnia o podatku akcyzowym oraz w art. 6a ust. 2, oraz za stan nałożonych na nie zabezpieczeń urzędowych jest odpowiedzialny podmiot podlegający szczególnemu nadzorowi podatkowemu.”;
- 4) art. 6f otrzymuje brzmienie:
- „Art. 6f. 1. Podmioty podejmujące działalność w zakresie, o którym mowa w art. 129 ust. 1 pkt 1-5 ustawy z dnia o podatku akcyzowym oraz w art. 6a ust. 2, podlegają przed rozpoczęciem jej prowadzenia urzędowemu sprawdzeniu przez pracowników szczególnego nadzoru podatkowego.
2. Urzędowemu sprawdzeniu podlegają również podmioty prowadzące działalność w zakresie, o którym mowa w art. 129 ust. 1 pkt 1-5 ustawy z dnia o podatku akcyzowym oraz w art. 6a ust. 2, po przerwie w tej działalności trwającej dłużej niż 3 miesiące, a także na żądanie właściwego naczelnika urzędu celnego.
 3. Urzędowe sprawdzenie, o którym mowa w ust. 1 i 2, polega na przeprowadzeniu czynności sprawdzających w celu ustalenia, czy zostały zapewnione warunki i środki do sprawnego przeprowadzania czynności kontrolnych, o których mowa w art. 6a ust. 4 pkt 1-4.”;
- 5) w art. 6g ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) zakres i sposób wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego w stosunku do poszczególnych wyrobów akcyzowych podlegających temu nadzorowi;
 - 2) zakres i sposób wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego przy oznaczaniu wyrobów akcyzowych znakami akcyzy;
 - 3) zakres i sposób wykonywania szczególnego nadzoru podatkowego w zakresie, o którym mowa w art. 6a ust. 2;
 - 4) niektóre rodzaje dokumentacji prowadzonej w zakresie, o którym mowa w art. 6a ust. 4 pkt 1-4, jej wzory, a także szczegółowy sposób jej przygotowania i prowadzenia;
 - 5) wzór upoważnienia, o którym mowa w art. 6b ust. 1;
 - 6) zakres i sposób sprawowania stałego nadzoru, a także sposób przeprowadzania kontroli doraźnych i okresowych;
 - 7) szczegółowe zasady i tryb pobierania próbek, o których mowa w art. 6c ust. 1 pkt 2;
 - 8) szczegółowy zakres i tryb nakładania zabezpieczeń urzędowych, o których mowa w art. 6c ust. 1 pkt 3, oraz rodzaje lub formy tych zabezpieczeń;
 - 9) tryb dokonywania i zakres zgłoszeń, o których mowa w art. 6d ust. 1 pkt 1, 7, 11 i 12;
 - 10) szczegółowy zakres przygotowywania oraz oznaczania pomieszczeń, urządzeń i naczyń, o których mowa w art. 6d ust. 1 pkt 3;
 - 11) szczegółowy zakres i sposób przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w art. 6f;
 - 12) tryb niszczenia wyrobów akcyzowych objętych szczególnym nadzorem podatkowym w przypadku stwierdzenia ich nieprzydatności do spożycia, dalszego przerobu lub zużycia;
 - 13) szczegółowe zasady i warunki przyjmowania, magazynowania, wydawania i przewożenia wyrobów akcyzowych objętych szczególnym nadzorem podatkowym.”.

Art. 139. W ustawie z dnia 10 września 1999 r.- Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2007 r. Nr 111, poz. 765, Nr 64, poz. 432 i Nr 112, poz. 766) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 30 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W wypadkach określonych w art. 54 § 1 i 2, art. 55 § 1 i 2, art. 63 § 1-4, art. 64 § 1-4, art. 65 § 1 i 3, art. 66 § 1, art. 67 § 1 i 2, 68 § 1 i 2, art. 69 § 1-3, art. 69a § 1, art. 70 § 1, 2 i 4, art. 72, art. 73 § 1 oraz art. 73a § 1 i 2 przepadek obejmuje przedmioty określone w art. 29 pkt 1-3.”;
- 2) w art. 34 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Sąd może orzec środek karny zakazu prowadzenia określonej działalności gospodarczej w wypadkach określonych w art. 38 § 1 i 2 oraz w razie skazania sprawcy za przestępstwo skarbowe określone w art. 54 § 1, art. 55 § 1, art. 56 § 1, art. 63 § 1-3, art. 64 § 1-3, art. 65 § 1, art. 66 § 1, art. 67 § 1 i 2, art. 68 § 1 i 2, art. 69 § 1-3, art. 69a § 1, art. 70 § 1, 2 i 4, art. 72, art. 73 § 1, art. 73a § 1, art. 74 § 1-3, art. 76 § 1, art. 77 § 1, art. 78 § 1, art. 82 § 1, art. 83 § 1, art. 85 § 1 i 2, art. 86 § 1 i 2, art. 87 § 1 i 2, art. 88 § 1 i 2, art. 89 § 1 i 2, art. 90 § 1 i 2, art. 91 § 1, art. 92 § 1, art. 93, art. 97 § 1 i 2, art. 100 § 1, art. 101 § 1, art. 102 § 1, art. 103 § 1, art. 104 § 1, art. 106c § 1, art. 106d § 1, art. 106j § 1, art. 107 § 1-3, art. 107a § 1 oraz art. 110.”;
- 3) w art. 49 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W wypadkach określonych w art. 54 § 3, art. 55 § 3, art. 63 § 5, art. 64 § 5, art. 66 § 2, art. 67 § 4, art. 68 § 3, art. 69a § 2, art. 70 § 5, art. 73 § 2, art. 73a § 3, art. 86 § 4, art. 87

§ 4, art. 88 § 3, art. 89 § 3 oraz art. 90 § 3 przepadek obejmuje przedmioty określone w § 1.”;

4) w art. 53:

a) uchyla się § 24 i 25,

b) § 30 c otrzymuje brzmienie:

„§ 30c. Użyte w rozdziale 6 kodeksu określenie „informacja podsumowująca” ma znaczenie nadane mu w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199, Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028, poz. 1029 oraz z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382) oraz w ustawie z dnia o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr ..., poz.).”

c) po § 30c dodaje się § 30d w brzmieniu:

„§ 30d. Użyte w rozdziale 6 kodeksu określenia: „dostawa wewnątrzspółnotowa”, „eksport”, „import”, „legalizacyjne znaki akcyzy”, „nabycie wewnątrzspółnotowe”, „opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych”, „procedura zawieszenia poboru akcyzy”, „skład podatkowy”, „uszkodzone znaki akcyzy”, „wyroby akcyzowe”, „znaki akcyzy”, „zniszczone znaki akcyzy” mają znaczenie nadane im w ustawie z dnia ...o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr..., poz...).”;

5) w art. 63 § 1 – 3 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Kto wbrew przepisom ustawy wydaje wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, w stosunku do których zakończono procedurę zawieszenia poboru akcyzy, bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto wbrew przepisom ustawy sprowadza na terytorium kraju wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych bez ich uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy.

§3. Karze określonej w § 1 podlega także, kto dopuszcza się czynu zabronionego określonego w § 1 i 2 w stosunku do wyrobów akcyzowych lub opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych, które oznaczono nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi, zniszczonymi, podrobionymi, przerobionymi lub nieważnymi.”;

6) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Art. 64. § 1. Kto bez pisemnego powiadomienia w terminie właściwego organu wyprowadza ze składu podatkowego wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych nieoznaczone znakami akcyzy z przeznaczeniem do dokonania ich dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

§ 2. Tej samej karze podlega podmiot produkujący poza składem podatkowym wina z winogron w ilości mniejszej niż 1000 hl w ciągu roku kalendarzowego, który bez pisemnego powiadomienia w terminie właściwego organu wydaje te wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych nieoznaczone znakami akcyzy z przeznaczeniem do dokonania ich dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu.

§ 3. Tej samej karze podlega podmiot produkujący poza składem podatkowym w gorzelnii prawnie i ekonomicznie niezależnej od wszelkich innych gorzelnii oraz niedziałającej na podstawie licencji uzyskanej od innego podmiotu, alkohol etylowy w ilości mniejszej niż 10 hl w ciągu roku kalendarzowego, który bez pisemnego powiadomienia w terminie właściwego organu wydaje te wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych nieoznaczone znakami akcyzy z przeznaczeniem do dokonania ich dostawy wewnątrzspółnotowej lub eksportu.

§ 4. Karze określonej w § 1 podlega także ten, kto bez pisemnego powiadomienia w terminie właściwego organu umieszcza w składzie wolnocłowym i wolnym obszarze

celnym wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych nieoznaczone znakami akcyzy, przeznaczone do sprzedaży w jednostkach handlowych tam usytuowanych.

§ 5. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 - 4 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

7) w art. 65 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64, art. 73 lub art. 73a, lub pomaga w ich zbyciu albo wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie.

§ 2. Kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, o których na podstawie towarzyszących okoliczności powinien i może przypuszczać, że stanowią one przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64, art. 73 lub art. 73a lub pomaga w ich zbyciu albo wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.”;

8) w art. 66 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§1. Kto wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych oznacza nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi, zniszczonymi, podrobionymi, przerobionymi lub nieważnymi, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.”;

9) art. 68 otrzymuje brzmienie:

„Art. 68. § 1. Kto nie dopełnia obowiązku sporządzenia spisu i przedstawienia go do potwierdzenia właściwemu organowi w przypadku wystąpienia w obrocie poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych lub opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi, zniszczonymi, podrobionymi, przerobionymi lub nieważnymi, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto nie dopełnia obowiązku oznaczenia wyrobów akcyzowych lub opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych legalizacyjnymi znakami akcyzy.

§ 3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 lub 2 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

10) w art. 69 § 1 - 3 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Kto bez przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia podejmuje czynności bezpośrednio związane z produkcją, importem lub obrotem wyrobami akcyzowymi lub opakowaniami jednostkowymi wyrobów akcyzowych, a także z ich oznaczaniem znakami akcyzy, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

§ 2. Producent, który podaje nieprawdziwe dane o rodzaju, ilości lub jakości wyprodukowanego wyrobu akcyzowego lub opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych,

podlega karze grzywny do 360 stawek dziennych.

§ 3. Kto wbrew przepisom usuwa wyrób akcyzowy lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych z miejsca produkcji, przerobu, zużycia, przechowywania lub podczas przewozu, podlega karze grzywny do 240 stawek dziennych.”;

11) po art. 69 dodaje się art. 69a w brzmieniu:

„Art. 69a. § 1. Kto wbrew przepisom ustawy, naruszając warunki zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, produkuje, magazynuje lub przeladowuje wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych poza składem podatkowym, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 2, albo obu tym karom łącznie.

§ 2. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.”;

12) w art. 70 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Tej samej karze podlega, kto w celu użycia lub puszczenia w obieg nabywa lub w inny sposób przyjmuje znaki akcyzy od osoby nieuprawnionej lub usuwa je z wyrobu akcyzowego lub z opakowania jednostkowego wyrobu akcyzowego w celu ponownego ich użycia lub puszczenia w obieg.”;

13) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. Kto wbrew obowiązкови nie rozlicza się w terminie z właściwym organem ze stanu zużycia znaków akcyzy, w szczególności nie zwraca znaków niewykorzystanych, uszkodzonych, zniszczonych lub nieważnych,

podlega karze grzywny do 360 stawek dziennych.”;

14) uchyla się art. 74 .

Art. 140. W ustawie z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353, z 2002 r. Nr 166, poz. 1362 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 173, poz. 1808) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. Organ prowadzący rejestry, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 2, wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności w przypadkach określonych w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz w przypadku cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego lub wygaśnięcia, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.”.

Art. 141. W ustawie z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. Nr 34, poz. 292, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2006 r. Nr 171, poz. 1225 i Nr 208, poz. 1541) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. Organ prowadzący rejestr wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności w przypadkach określonych w przepisach ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz w przypadku cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego lub wygaśnięcia, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.”.

Art. 142. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.¹⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 27 otrzymuje brzmienie:

„27) wyrobach akcyzowych – rozumie się przez to wyroby akcyzowe w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, z wyłączeniem:

a) gazu w systemie gazowym,

b) energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym.”;

2) w art. 10 w ust. 3 w pkt 2, w art. 13 w ust. 2 w pkt 3, w art. 23 w ust. 2, 3 i 12 oraz w art. 24 w ust. 2, 3 i 9 użyte w różnym przypadku wyrazy „wyroby akcyzowe

zharmonizowane” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami „wyroby akcyzowe”;

3) w art. 113 w ust. 13 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) towarów opodatkowanych podatkiem akcyzowym, z wyjątkiem energii elektrycznej (PKWiU 40.10.10) i wyrobów tytoniowych w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.”.

Art. 143. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister wydaje decyzję o zakazie wykonywania przez przedsiębiorcę działalności w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych w przypadkach określonych w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej oraz w przypadku cofnięcia przez właściwego dla podatnika naczelnika urzędu celnego lub wygaśnięcia, w trybie i na zasadach określonych w przepisach odrębnych, zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego.”.

Rozdział 2

Przepisy przejściowe

Art. 144. 1. Podatnika zarejestrowanego na podstawie art. 14 ustawy, o której mowa w art. 151, uznaje się za zarejestrowanego podatnika bez konieczności potwierdzania tej okoliczności przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

2. Podatnik prowadzący działalność w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie zerową stawką akcyzy, zarejestrowany przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlega z urzędu wyrejestrowaniu przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

Art. 145. Zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany handlowiec, nabycie wyrobów akcyzowych jako niezarejestrowany handlowiec oraz wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, uznaje się za zezwolenia wydane zgodnie z jej przepisami.

Art. 146. 1. Jeżeli obowiązek podatkowy w akcyzie, powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy odnośnie wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 151 i należna akcyza nie została do tego dnia zapłacona, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Jeżeli obowiązek podatkowy w akcyzie, powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, odnośnie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 151, lecz do tego dnia nie nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

3. Jeżeli obowiązek podatkowy w akcyzie, odnośnie wyrobów akcyzowych znajdujących się w składzie podatkowym, nie powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy przyjmując, że obowiązek podatkowy powstał z chwilą wprowadzenia tych wyrobów akcyzowych do składu podatkowego.

4. Jeżeli wyroby akcyzowe zharmonizowane w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 151 zostały, jako wyroby zwolnione od akcyzy, wyprowadzone ze składu podatkowego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

5. Jeżeli obowiązek podatkowy, w sytuacjach innych niż wymienione w ust. 1 – 4, powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i należna akcyza nie została do tego dnia zapłacona, stosuje się przepisy dotychczasowe.

6. Przez okres trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, podmiot, który do tego dnia prowadził działalność jak podmiot pośredniczący w rozumieniu niniejszej ustawy, może prowadzić tę działalność bez zezwolenia właściwego naczelnika urzędu celnego, chyba że właściwy naczelnik urzędu celnego wcześniej odmówi wydania takiego zezwolenia.

Art. 147. 1. Do zabezpieczeń akcyzowych złożonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy oraz do zwolnień z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem art. 57 ust. 8, który stosuje się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Zabezpieczenia akcyzowe, o których mowa w ust. 1, z określonym terminem ważności nie mogą ulec przedłużeniu.

3. Termin ważności zwolnień z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, o których mowa w ust. 1, nie może ulec przedłużeniu.

Art. 148. Podmiot uzyskujący jako produkt uboczny, niewielką ilość wyrobów energetycznych, o której mowa w art. 78 ust. 2, jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy do pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o rodzaju prowadzonej działalności i rodzaju uzyskiwanych wyrobów.

Art. 149. Jeżeli okres rozliczeniowy energii elektrycznej obejmuje zarówno okres obowiązywania ustawy, o której mowa w art. 151, jak i okres obowiązywania niniejszej ustawy sprzedawca energii elektrycznej nabywcy końcowemu, jest obowiązany wystawić fakturę uwzględniającą akcyzę należną za okres obowiązywania niniejszej ustawy.

Art. 150. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, do dnia 31 grudnia 2011 r., obniżyć stawki akcyzy na wyroby akcyzowe określone w ustawie oraz różnicować je w zależności od rodzaju wyrobów akcyzowych, a także określać warunki ich stosowania, na okres nie dłuższy niż trzy miesiące w odstępach czasu, co najmniej trzymiesięcznych, w odniesieniu do poszczególnych wyrobów akcyzowych, uwzględniając sytuację gospodarczą państwa.

Rozdział 3 Przepisy końcowe

Art. 151. Traci moc ustawa z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 29, poz. 257, Nr 68, poz. 623, z 2005 r. Nr 160, poz. 1341, z 2006 r. Nr 169, poz. 1199 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 666).

Art. 152. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Akceptuję

1) Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy Rady 69/169/EWG z dnia 28 maja 1969 r. w sprawie harmonizacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do zwolnienia z podatku obrotowego i podatku akcyzowego towarów przywożonych w międzynarodowym ruchu pasażerskim (Dz. Urz. WE L 133 z 4.6.1969, str. 6, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 8, z późn. zm.);
- 2) dyrektywy Rady 83/183/EWG z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie zwolnień od podatku stosowanych do przywozu na stałe z Państw Członkowskich majątku prywatnego osób fizycznych (Dz.U. L 105 z 23.4.1983, str. 64, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 140, z późn. zm.);
- 3) dyrektywy Rady 83/182/EWG z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie zwolnień podatkowych we Wspólnocie, dotyczących niektórych środków transportu czasowo wwożonych do jednego Państwa Członkowskiego z innego Państwa Członkowskiego (Dz.U. L 105 z 23.4.1983, str. 59, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 112, z późn. zm.);
- 4) dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz. Urz. WE E 76 z 23.3.1992, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 179, z późn. zm.);
- 5) dyrektywy Rady 92/79/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od papierosów (Dz. Urz. WE E 316 z 31.10.1992, str. 8, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 202, z późn. zm.);
- 6) dyrektywy Rady 92/80/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od wyrobów tytoniowych innych niż papierosy (Dz. Urz. WE E 316 z 31.10.1992, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 204, z późn. zm.);
- 7) dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. Urz. WE E 316 z 31.10.1992, str. 21, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 206, z późn. zm.);
- 8) dyrektywy Rady 92/84/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego dla alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 29; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 213);
- 9) dyrektywy Rady 95/59/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych (Dz. Urz. WE E 291 z 6.12.1995, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 283, z późn. zm.);
- 10) dyrektywy Rady 95/60/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie banderolowania olejów napędowych i ropy (Dz. Urz. WE L 291 z 06.12.1995, str. 46; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 289);
- 11) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz. Urz. UE E 283 z 31.10.2003, str. 51, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 405, z późn. zm.);
- 12) dyrektywy Rady 2004/74/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2003/96/WE w zakresie możliwości stosowania przez określone Państwa Członkowskie czasowych zwolnień lub obniżek poziomu opodatkowania na produkty energetyczne i energię elektryczną (Dz. Urz. UE L 157 z 30.04.2004, str. 87; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 2, str. 16);
- 13) dyrektywy Rady 2006/79/WE z dnia 5 października 2006 r. w sprawie zwolnienia od podatku przy przywozie z państw trzecich małych partii towarów o charakterze niehandlowym (Dz. Urz. UE L 286 z 17.10.2006, str. 15);
- 14) dyrektywy Rady 2007/74/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zwolnienia towarów przywożonych przez osoby podróżujące z państw trzecich z podatku od wartości dodanej i akcyzy (Dz. Urz. UE L 346/6 z 29.12.2007, str. 6).

Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym, ustawę z dnia 13 października 1995 r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników, ustawę z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, ustawę z dnia 24 lipca 1999 r. o Służbie Celnej, ustawę z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy, ustawę z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, ustawę z dnia 22 stycznia 2004 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług oraz ustawę z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych.

²⁾ Królestwo Hiszpanii może notyfikować, w drodze deklaracji, odejście od tego wyłączenia, o którym mowa w art. 2 pkt 3 lit. a tiret trzecie, odnośnie Wysp Kanaryjskich, w stosunku do wszystkich lub niektórych wyrobów akcyzowych, począwszy od pierwszego dnia następnego miesiąca po złożeniu deklaracji.

³⁾ Republika Francuska może notyfikować, w drodze deklaracji, odejście od tego wyłączenia, o którym mowa w art. 2 pkt 3 lit. a tiret czwarte, - pod warunkiem pewnych działań dostosowujących je do ich odległego położenia - począwszy od pierwszego dnia następnego miesiąca po złożeniu deklaracji.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 158, poz. 1123 i Nr 170, poz. 1217 oraz z 2007 r. Nr 21, poz. 124, Nr 52, poz. 343, Nr 115, poz. 790 i Nr 130, poz. 905.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 93, poz. 894, z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635 oraz z 2007 r. Nr 105, poz. 721 i Nr 120, poz. 818, Nr 112, poz. 769 i Nr 225, poz. 1671.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, Nr 91, poz. 877, Nr 92, poz. 882, Nr 93, poz. 896, Nr 173, poz. 1808, Nr 210, poz. 2135 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 94, poz. 787, Nr 163, poz. 1362, Nr 179, poz. 1485 i Nr 184, poz. 1539 z 2006 r. Nr 170, poz. 1217, Nr 171, poz. 1225 i Nr 217, poz. 1588 oraz z 2007 r. Nr 50, poz. 331 i Nr 75, poz. 492.

⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 166, poz. 1362 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 173, poz. 1808.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 281, poz. 2777, z 2005 r. Nr 33, poz. 289, Nr 94, poz. 788, Nr 143, poz. 1199, Nr 175, poz. 1460, Nr 177, poz. 1468, Nr 178, poz. 1480, Nr 179, poz. 1485, Nr 180, poz. 1494, Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1043 i 1045, Nr 158, poz. 1121, Nr 171, poz. 1225 i Nr 235, poz. 1699 oraz z 2007 r. Nr 120, poz. 818 i Nr 127, poz. 880.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 126, poz. 1070, Nr 141, poz. 1178, Nr 144, poz. 1208, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1385 i 1387, Nr 241, poz. 2074, z 2003 r. Nr 50, poz. 424, Nr 60, poz. 535, Nr 65, poz. 594, Nr 228, poz. 2260 i Nr 229, poz. 2276, z 2004 r. Nr 64, poz. 594, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1264, Nr 146, poz. 1546 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 85, poz. 727, Nr 167, poz. 1398 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 157, poz. 1119, Nr 190, poz. 1401 i Nr 245, poz. 1775 oraz z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 112, poz. 769.

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 83, poz. 719, Nr 143, poz. 1204, Nr 167, poz. 1396, Nr 183, poz. 1538 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 50, poz. 331, Nr 82, poz. 557, Nr 102, poz. 691 i Nr 112, poz. 769.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 133, poz. 935, Nr 157, poz. 1119 i Nr 187, poz. 1381 oraz z 2007 r. Nr 89, poz. 589, Nr 115, poz. 794 i Nr 176, poz. 1243.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353, Nr 217, poz. 1589 i Nr 251, poz. 1847 oraz z 2007 r. Nr 165, poz. 1169, Nr 171, poz. 1208 i Nr 176, poz. 1238.

¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464, Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 75, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 272, Nr 115, poz. 741 i Nr 117, poz. 751, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 8555 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 71, poz. 733 i Nr 130, poz. 1450, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 157, poz. 1316 i Nr 171, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 oraz z 2007 r. Nr 80, poz. 538 i Nr 82, poz. 557.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471, Nr 102, poz. 643, Nr 117, poz. 752, Nr 121, poz. 769 i 770, Nr 133, poz. 882, Nr 139, poz. 934, Nr 140, poz. 940 i Nr 141, poz. 944, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 757, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 269 i 271, Nr 48, poz. 552 i 554, Nr 55, poz. 665, Nr 73, poz. 852, Nr 94, poz. 1037, Nr 114, poz. 1191 i 1193 i Nr 122, poz. 1314, 1319 i 1322, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 49, poz. 508, Nr 63, poz. 635, Nr 98, poz. 1069, 1070 i 1071, Nr 123, poz. 1353, Nr 125, poz. 1368 i Nr 138, poz. 1546, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 26, poz. 265, Nr 74, poz. 676, Nr 84, poz. 764, Nr 126, poz. 1069 i 1070, Nr 129, poz. 1102, Nr 153, poz. 1271, Nr 219, poz. 1849 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 41, poz. 360, Nr 42, poz. 363, Nr 60, poz. 535, Nr 109, poz. 1035, Nr 119, poz. 1121, Nr 130, poz. 1188, Nr 139, poz. 1323, Nr 199, poz. 1939 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 9, poz. 75, Nr 11, poz. 101, Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 871, Nr 93, poz. 891, Nr 121, poz. 1264, Nr 162, poz. 1691, Nr 169, poz. 1783, Nr 172, poz. 1804, Nr 204, poz. 2091, Nr 210, poz. 2135, Nr 236, poz. 2356 i Nr 237, poz. 2384, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 22, poz. 185, Nr 86, poz. 732, Nr 122, poz. 1024, Nr 143, poz. 1199, Nr 150, poz. 1239, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1413 i 1417, Nr 172, poz. 1438, Nr 178, poz. 1478, Nr 183, poz. 1538, Nr 264, poz. 2205 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 66, poz. 466, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 186, poz. 1379, Nr 208, poz. 1537 i 1540, Nr 226, poz. 1656 i Nr 235, poz. 1699 oraz z 2007 r. Nr 7, poz. 58, Nr 47, poz. 319, Nr 50, poz. 331, Nr 61, poz. 418, Nr 99, poz. 662, Nr 106, poz. 731, Nr 112, poz. 766 i poz. 769, Nr 115, poz. 794, Nr 121, poz. 831, Nr 123, poz. 849, Nr 176, poz. 1243 i Nr 247, poz. 1845.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr

181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298 i Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538, z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353 i 1354, Nr 217, poz. 1588, Nr 226, poz. 1657 i Nr 249, poz. 1824 oraz z 2007 r. Nr 35, poz. 219, Nr 99, poz. 658 i Nr 115, poz. 791 i 793, Nr 176, poz. 1243, Nr 181, poz. 1288, Nr 191, poz. 1361 i 1367 i Nr 225, poz. 1673.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 155, poz. 1297, Nr 172, poz. 1440, z 2006 r. Nr 12, poz. 61 oraz z 2007 r. Nr 23, poz. 136 i Nr 99, poz. 666.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 93, poz. 894 i Nr 173, poz. 1808, z 2005 r. Nr 14, poz. 113, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 oraz z 2007 r. Nr 112, poz. 769.

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 167, poz. 1399, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 170, poz. 1218 i Nr 218, poz. 1592 oraz z 2007 r. Nr 57, poz. 390 i Nr 89, poz. 589.

¹⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029 oraz z 2007 r. Nr 168, poz. 1187, Nr 192, poz. 1382.

Załączniki do ustawy z dnia (poz.....)

Załącznik nr 1

WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
1	2	3
1.	ex 1507	Olej sojowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
2.	ex 1508	Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
3.	ex 1509	Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
4.	ex 1510 00	Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymywane wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509 - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
5.	ex 1511	Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowany, ale niemodyfikowany chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
6.	ex 1512	Olej z nasion słonecznika, z krokosza balwierskiego lub z nasion bawełny i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
7.	ex 1513	Olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych lub olej babassu i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
8.	ex 1514	Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorczycowy oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
9.	ex 1515	Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (włącznie z olejem jojoba) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
10.	ex 1516	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnętrznie, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetworzone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
11.	ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów, z działu 15 Nomenklatury Scalonej, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje, objęte pozycją 1516 - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
12.	ex 1518 00	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, gotowane, utlenione, odwodnione, siarkowane, napowietrzane, polimeryzowane przez ogrzewanie w próżni lub w gazie obojętnym, lub inaczej modyfikowane chemicznie, z wyłączeniem objętych pozycją 1516; niejadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów z działu 15 Nomenklatury Scalonej, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych

13.	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
14.	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009
15.	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
16.	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny); mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
17.	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
18.	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
19.	ex 2701	Węgiel; brykiety, brykiety i podobne paliwa stałe wytwarzane z węgla - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych
20.	ex 2702	Węgiel brunatny (lignit), nawet aglomerowany, z wyłączeniem gagatu - jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych
21.	ex 2704 00	Koks i półkoks, z węgla, węgla brunatnego (lignitu) lub torfu, nawet aglomerowany; węgiel retortowy - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych
22.	2705 00 00	Gaz węglowy, gaz wodny, gaz generatorowy i podobne gazy, inne niż gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe
23.	2706 00 00	Smoła destylowana z węgla, z węgla brunatnego (lignitu) lub z torfu oraz pozostałe smoły mineralne, nawet odwodnione lub częściowo destylowane, włącznie ze smołami odzyskanymi
24.	2707	Oleje i pozostałe produkty destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej; podobne produkty, w których masa składników aromatycznych jest większa niż składników niearomatycznych
25.	2708	Pak i koks pakowy, otrzymywane ze smoły węglowej lub z pozostałych smół mineralnych
26.	2709 00	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, surowe
27.	2710	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów; oleje odpadowe
28.	2711	Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe
29.	2712	Wazelina; parafina, воск mikrokrystaliczny, gacz parafinowy, ozokeryt, воск montanowy, воск torfowy, pozostałe woski mineralne i podobne produkty otrzymywane w drodze syntezy lub innych procesów, nawet barwione
30.	2713	Koks naftowy, bitum naftowy oraz inne pozostałości olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych
31.	2714	Bitum i asfalt, naturalne; łupek bitumiczny lub naftowy i piaski bitumiczne; asfaltyty i skały asfaltowe
32.	2715 00 00	Mieszanki bitumiczne na bazie naturalnego asfaltu, naturalnego bitumu,

		bitumu naftowego, smoły mineralnej lub na mineralnego paku smołowego (na przykład masy uszczelniające bitumiczne, fluksy)
33.	2716 00 00	Energia elektryczna
34.	2901	Węglowodory alifatyczne
35.	2902	Węglowodory cykliczne
36.	ex 2905 11 00	Metanol (alkohol metylowy) – niebędący pochodzenia syntetycznego - jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych lub napędowych
37.	3403	Preparaty smarowe (włącznie z cieczami chłodząco-smarującymi, preparatami do rozluźniania śrub i nakrętek, preparatami przeciwrzdzewnymi i antykorozyjnymi, preparatami zapobiegającymi przyleganiu do formy opartymi na smarach) oraz preparaty w rodzaju stosowanych do natłuszczania materiałów włókienniczych, skóry wyprawionej, skór futerkowych lub pozostałych materiałów, z wyłączeniem preparatów zawierających, jako składnik zasadniczy, 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych
38.	3811	Środki przeciwstukowe, inhibitory utleniania, inhibitory tworzenia się żywic, dodatki zwiększające lepkość, preparaty antykorozyjne oraz pozostałe preparaty dodawane do olejów mineralnych (włącznie z benzyną) lub do innych cieczy, stosowanych do tych samych celów, co oleje mineralne
39.	3817 00	Mieszane alkilobenzeny i mieszane alkilonaftaleny, inne niż te objęte pozycją 2707 lub 2902
40.	ex 3824 90 91	Monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych, zawierające objętościowo 96,5 % lub więcej estrów (FAMAE) - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
41.	ex 3824 90 97	Pozostałe produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
42.	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki
43.	bez względu na kod CN wyrobu zawierającego alkohol etylowy	Alkohol etylowy zawarty w wyrobach niebędących wyrobami akcyzowymi o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2 % obj.
44.	bez względu na kod CN	Pozostałe wyroby przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa silnikowe lub oleje opałowe albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych lub olejów opałowych.

Objaśnienia: ex - dotyczy tylko danego wyrobu z danej pozycji lub kodu.

**WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH, DO KTÓRYCH STOSUJE SIĘ PROCEDURĘ
ZAWIESZENIA POBORU AKCYZY I KTÓRYCH PRODUKCJA ODBYWA SIĘ W
SKŁADZIE PODATKOWYM**

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
1.	ex 1507	Olej sojowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
2.	ex 1508	Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
3.	ex 1509	Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
4.	ex 1510 00	Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymywane wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509 - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
5.	ex 1511	Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowany, ale niemodyfikowany chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
6.	ex 1512	Olej z nasion słonecznika, z krokosza balwierskiego lub z nasion bawełny i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
7.	ex 1513	Olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych lub olej babassu i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
8.	ex 1514	Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorzycowy oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
9.	ex 1515	Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (włącznie z olejem jojoba) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
10.	ex 1516	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnątrz, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetworzone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
11.	ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów, z działu 15 Nomenklatury Scalonej, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje, objęte pozycją 1516 - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
12.	ex 1518 00	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, gotowane, utlenione, odwodnione, siarkowane, napowietrzane, polimeryzowane przez ogrzewanie w próżni lub w gazie obojętnym, lub inaczej modyfikowane chemicznie, z wyłączeniem objętych pozycją 1516; niejadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów z działu 15 Nomenklatury Scalonej, gdzie indziej

		niewymienione ani niewłączone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
13.	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
14.	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009
15.	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
16.	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny) mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
17.	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
18.	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
19.	ex 2707 2707 10 2707 20 2707 30 2707 50	Oleje i pozostałe produkty destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej; podobne produkty, w których masa składników aromatycznych jest większa niż składników niearomatycznych, wyłącznie: 1) Benzol (benzen) 2) Toluol (toluen) 3) Ksylol (ksyleny) 4) Pozostałe mieszaniny węglowodorów aromatycznych, z których 65% lub więcej objętościowo (włącznie ze stratami) destyluje w 250 ^o C zgodnie z metodą ASTM D 86
20.	od ex 2710 11 do ex 2710 19 69	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów;
21.	ex 2711	Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe, z wyłączeniem objętych pozycjami 2711 11 00, 2711 21 00 oraz 2711 29 00
22.	2901 10 00	Węglowodory alifatyczne nasycone
23.	ex 2902 2902 20 00 2902 30 00 2902 41 00 2902 42 00 2902 43 00 2902 44 00	Węglowodory cykliczne, wyłącznie: 1) Benzen 2) Toluen 3) o-Ksylen 4) m-Ksylen 5) p-Ksylen 6) Mieszaniny izomerów ksilenu
24.	ex 2905 11 00	Metanol (alkohol metylowy) – niebędący pochodzenia syntetycznego - jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych lub napędowych
25.	ex 3824 90 91	Monoalkilowe estry kwasów tłuszczowych, zawierające objętościowo 96,5 % lub więcej estrów (FAMAE) - jeżeli są przeznaczone do celów opałowych

		lub napędowych
26.	ex 3824 90 97	Pozostałe produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te, składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone - jeżeli są przeznaczone do celów opałowanych lub napędowych
27.	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki

Objaśnienia:

ex - dotyczy tylko danego wyrobu z danej pozycji lub kodu.

**WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH OBJĘTYCH OBOWIĄZKIEM OZNACZANIA
ZNAKAMI AKCYZY**

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
<i>1</i>	<i>2</i>	<i>3</i>
1.	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
2.	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009
3.	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
4.	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny); mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
5.	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80 % obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
6.	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
7.	2710	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów; oleje odpadowe
8.	2711	Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe
9.	3403	Preparaty smarowe (włącznie z cieciami chłodząco-smarującymi, preparatami do rozluźniania śrub i nakrętek, preparatami przeciwrzeczynnymi i antykorozyjnymi, preparatami zapobiegającymi przyleganiu do formy opartymi na smarach) oraz preparaty w rodzaju stosowanych do natłuszczania materiałów włókienniczych, skóry wyprawionej, skór futerkowych lub pozostałych materiałów, z wyłączeniem preparatów zawierających, jako składnik zasadniczy, 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych
10.	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki